

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை

செவ்வாய்க் கிழமை, 1969, மார்ச் 4

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத் தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் புலவர் கா. கோவிந்தன் : அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள் விடைகள்.

வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாக்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள் 149 முதல் 15 வரை பிறகு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

Committee of Vice-Chancellors.

*156. Q.—THIRU K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state whether the Union Government proposes to set up a Committee of Vice Chancellors shortly to devise ways and means to implement the recommendations of the Education Commission regarding switch-over to regional languages as media of instruction?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பல்கலைக் கழக மானிய ஆணைக் குழு இந்தச் செயற்குறிப்பை ஆலோசித்து வருவதாகத் தெரிய வருகிறது.

திரு. கே. வியைகம் : இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய குழு எந்தக் காரியத்திற்காக நிறுவப்பட்டது? இதை விரைவில் அமல் செய்வதற்கு ஏதாவது ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றனவா அரசாங்கத்தினிடம்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எஜுகேஷன் கமிஷன் அவர்களை நியமித்துப் பல சிபார்சுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். கனம் உறுப்பினர் எந்தச் சிபார்சைப் பற்றிக் கேட்கிறார்கள்? ரீஜினல் லாங்குவேஜ், மீடியம் ஆப் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் என்று இருப்பதிலே எதைப்பற்றிக் கேட்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. பயிற்சி மொழியைப் பொறுத்தவரையில், அந்த அந்த மாநிலங்களில் உள்ள மொழிகள் பயிற்சி மொழிகளாக வெகு விரைவிலே ஃபேஸ்ட் புரோகிராமாகக் கொண்டுவரப்படும். அதற்கான முயற்சிகளை 10 ஆண்டுகளில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சிபார்சு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சிபாரிசை அமல் நடத்துவதற்கு மத்திய ஆட்சியில் ஏற்படுத்துகிற அமைப்பைப் பொறுத்துத்தான் பரிசீலனை செய்யப்படும்.

திரு. பெ. மலேச்சாமி : தமிழகத்தில், கல்வித் துறை வல்லுநர்கள்; சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகியவர்களைக் கொண்ட குழு அமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற செயற்குறிப்பு தற்போது என்ன நிலையில் இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அது ஏற்கனவே நம்முடைய ம. நிலத்திலே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு மாநிலத்திற்கு ஒரு கோடி வீதத்திலே பிராந்திய மொழிகள் வளர்ச்சியடைவதற்கு மத்தியஅரசு கொடுக்கும் என்று கூறப்படுகிறதே, அப்படி ஒரு கோடி என்று கொடுக்கப்படும்பொழுது, இந்தி மொழி பேசப்படுகின்ற மாநிலங்களுக்குப் பல கோடி ரூபாய் கிடைத்து நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாய்தான் கிடைக்கும். ஆகவே, நம்முடைய மாநிலத்திற்கு அதிகமாகப் பெறுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் முயற்சியெடுக்குமா?

[1969 மார்ச் 4]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்போதெல்லாம் அதற்காக ஏராளமான பணம் தேவை என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டே வருகிறோம்.

THIRU K. VINAYAKAM : As regards the introduction of media of instruction at the College level, are the Government of the opinion that only in the Arts Sections, the regional language could be profitably used for the benefit of the students whereas it would not be in the interests of our State to introduce the medium of regional language in branches like Science, Technology and such other higher advanced studies and if so, what is the recommendation of the State Government to the Committee of Vice-Chancellors proposed by the Central Government.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பயிற்சி மொழி பற்றிப் பல்வேறு கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. அவரவர்களுடைய தாய் மொழியிலேயே பயின்றால்தான், சிந்திக்கும் ஆற்றல் வளரும் என்பதைக் கல்வித் துறை வல்லுநர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதைச் செயல்படுத்துவதில் கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் பழைய பாரம்பரியத்திலே வந்தவர்கள், அவர்கள் ஆங்கிலத்திலே புலமை பெற்றிருக்கிறார்கள். நாங்கள் அதற்கு அடுத்த பாடப்பிரியத்திலே வருகிறவர்கள். கொஞ்சம் தமிழிலும், கொஞ்சம் ஆங்கிலத்திலும் பயின்றிருக்கிறோம். எதிர்காலத்தில் வருகின்ற சமுதாயம் முழுக்க, முழுக்கத் தமிழிலேயே வளர்ந்த சமுதாயமாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. விஞ்ஞானம் பற்றிச் சொன்னார்கள். நேற்று முன்தினம் நான் கோவைக்குச் சென்றிருந்தபோது அங்கேயுள்ள மாணவர்கள் விஞ்ஞானத்தைத் தமிழிலே நல்ல முறையில் எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். அதை அங்கேயிருந்த முதல்வர், லெக்சர்கள் எல்லாம் சிறந்த முறையிலே இருக்கிறது என்று பாராட்டினார்கள். விஞ்ஞானத்தைத் தமிழிலே பயிலுவதற்கான முயற்சிகள், மொழி பெயர்ப்பு என்ற துறையிலே இல்லாமல், மொழி ஆக்கம் முறையிலே, விரைவிலே எடுக்கப்பட்டு விஞ்ஞானக் கருத்துக்களையும் தமிழிலே பெறக்கூடிய நிலைமை உருவாகும். நம்முடைய அரசாங்கத்திலே ஆர்ட்ஸ் சப்ஜெக்டுகளைப் பொறுத்தவரையில் தமிழிலே இருக்கின்றன. விஞ்ஞானத்திலும் புதிய புதிய நூல்கள் தமிழில் மிக விரைவிலே கொண்டுவரலாம் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

ஹாஜி. ம. மு. பிர் முஹம்மது : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பயிற்சி மொழிப் பாடம் கல்லூரிகளில் தமிழில் நடத்துவதற்குப் புதிய தமிழ் சொற்கள் இல்லை என்ற குறைபாடு ஆசிரியர்களுக்கு மத்தியில் இருந்து கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் புத்தம்புதிய தமிழ்ச்சொற்களை ஆக்கித் தருவதற்கு நம்முடைய அரசு ஒரு குழுவை நியமிப்பதன்மூலம் கல்லூரி சர்டிபிகேட் எல்லா நிலைகளிலும் தமிழையே கொண்டுவருவதற்கு வழிவகை செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தமிழிலே சொற்களுக்குப் பஞ்சம் என்பதை நான் ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன். இயற்சொற்கள் நிறைந்துள்ள மொழி தமிழ் மொழியாகும். இப்பொழுது இருக்கின்ற பிரச்சினையெல்லாம் மொழி பெயர்ப்பாகப் புதிய சொற்கள் அமைந்து விட்டால் அதன்மூலம் குழப்பம் ஏற்படும். எனவே அப்படியில்லாமல் மொழி ஆக்கமாக உருவாக்கி, தமிழிலே இல்லாத சொற்களுக்கு ஆங்கிலத்திலே உள்ள பழக்கத்தில் உள்ள சொற்களைக் கூடுமானால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதைப் போன்று சட்டத் துறையிலே அதற்காக ஒரு குழு அமைத்து அவர்கள் அந்தத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு கிளாஸரி வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அது போன்று விஞ்ஞானத்திற்கும் இருக்க வேண்டுமென்பதை நான் ஆதரிக்கிறேன். அதுபற்றிச் சில நாட்களுக்கு முன்னால் விவாதித்தேன். விவரமில்லை மாநிலம் முழுவதும் ஒரேமாதிரியான சொற்களைப் பயன்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும்.

1969 மார்ச் 4]

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, whereas English language is an international language, whereas English language has been considered as a window to modern knowledge in the world, and whereas our scientists or graduates or experts having been trained in the regional language may be very good at the subjects in which they have received training, but in international conferences held outside India, our students will be at a great disadvantage because of their lack of English language, does the Minister envisage a situation of that type and if so, does the Minister think that training in English language along with the regional language in the subjects should be given on parallel lines so that they may be in a position to compete with their counterparts in the world market?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஆங்கிலத்திலே அருமையான கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சொல்ல வேண்டிய இடம் பாராளுமன்றம், இங்கே அல்ல. தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களை முழுக்க முழுக்க நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஆனால், அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா என்ற நத்தேகம் இருக்கிறது. நம்முடைய அரசைப் பொறுத்தவரையில் உலகத்தோடு ஒட்டி வாழவும், இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் பிற பகுதிகளோடு தொடர்புகொண்டு வாழவும் தமிழோடு ஆங்கிலம் போதும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால் வடக்கே உள் வரங்கள்தான் ஆங்கிலத்தையே இந்த நாட்டை விட்டு விரட்டிவிட வேண்டுமென்ற முறையில் மும்மொழித் திட்டம் என்ற போர்வையிலே ஒரு பக்கம் எமாற்றப் பார்க்கிறார்கள். அதே சமயத்திலே மிகக் குறுகிய காலத்திலே ஐந்து ஆண்டுகளுக்களுளாகவே அதைச் செய்யவேண்டுமென்று அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், டெல்லியிலுள்ள அமைச்சர்கள் நான் மாநாட்டிலே சலர்துகொள்ளச் சென்று இருந்தபோது தெரிவித்தார்கள். அவர்களுக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இப்பொழுது சொன்ன கருத்துக்களைச் சொன்னால், அது இந்த - நாட்டுக்கு நல்லது.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, வட்டார மொழிகள் மதிக்கப்பட வேண்டும், நீதிமன்றத்திலே தமிழ் வா வேண்டும், நாம் சட்டங்களை இயற்றும்பொழுது தமிழிலேயே அவை இருக்க வேண்டும், நீதிமன்றங்களிலும் தீர்ப்புக்கள் தமிழிலேயே வழங்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லுகிற நேரத்திலே, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் தமிழிலே பேசவேண்டுமென்ற நடைமுறையைக் கையாள்வதை வற்புறுத்த அரசாங்கம் முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்பொழுதே நம்முடைய சட்ட மன்றத்திலே தமிழ் மணம் கமழிறது. மாண்புமிகு திரு. வினாயகம் அவர்களைத் தவிர. இந்தச் சட்டமன்றத்திலே சட்டங்களும் தமிழிலே கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தை அரசாங்கம் ஆதரிக்கிறது. அப்படி உருவாக்கும்பொழுது, தமிழ்ச் சொற்களை ஆதாரப் பூர்வமாக அதாராட்டிட்டுச் சில லெஜிஸ்லேஷன் ஆக இருக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே சிளாஸரிகள் எல்லாம் தயாரிக்கப்படுகின்றன. இன்னும் சில மாதங்களுக்குள் தமிழிலேயே சட்டங்களையும் மசோதாக்களையும் கொண்டுவரக் கூடிய வாய்ப்பு உருவாகும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

திரு. எம். பன்னீர்செல்வம் : தலைவர் அவர்களே, தனியார் பள்ளியில் இருக்கிற ஊழியர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப் படி இன்னும் கொடுக்கப்படாத நிலை, ஆகவே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வி வேறு. இப்பொழுது பிறிதொரு மொழிபற்றிய கேள்வி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

[1969 மார்ச் 4]

திரு. என். வரதராஜன் : அணு விஞ்ஞானத்தையும் தமிழிலே படைக்கக் கூடிய தமிழர்கள் உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே சிறந்த சினிமாப் படங்களுக்குப் பரிசுக் கொடுப்பதைப்போன்று சிறந்த புத்தகங்களுக்கும் ஊக்கம் அளிக்கக் கூடிய முறையில் பரிசு கொடுக்கக்கூடிய திட்டத்தை அரசாங்கம் கொண்டுவருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய யோசனை ஒரு அரிய யோசனை. அதுபற்றி ஒரு வாரத்திற்கு முன்னால் பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. இப்பொழுது நூல்களைத் தோற்றுவிப்பதற்கு எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டி ஒவ்வொரு சப்ஜெக்ட்டுக்கும் போடப்பட்டு அந்தக் குழு எழுதச் சொல்லி பரிசு அளிக்கிறார்கள். அதை மாற்றியமைத்து, புதிய புதிய விஞ்ஞான நூல்களைத் தோற்றுவித்து நல்ல நூல்கள் என்று எவற்றை முடிவு செய்கிறார்களோ, அவற்றிற்கு ஒரு பரிசுத் தொகை கொடுப்பது என்பது யோசனையில் இருக்கிறது. பரிசீலித்து முடிவு எடுக்கப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : துணைக் கேள்விகள் மூலக் கேள்வியிலிருந்து தடம்புரண்டு ஒடுகின்றன. கல்வி ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரை பற்றியது மூலக் கேள்வி.

திரு. ப. மகாதேவன் : தமிழ் ஆக்கம் செய்யும்பொழுது நல்ல கருத்துக்களுக்கு மட்டும் இடம் கொடுக்க வேண்டும். ஆங்கிலத்தில் உள்ள கருத்துக்கள் தமிழிலே வரும்பொழுது உதாரணமாக ஹாமில்டன் பாலம் என்று இருந்தது ஹாம்படன் ஆகி, பிறகு அம்டன் ஆகி, பிறகு பார்பர்ஸ் பிரிட்ஜ் என்று ஆகியது. அதைப்போன்று டிரங்க் கால் என்பதற்குத் தமிழ், முண்டக் கூவி என்று சொல்லுகிறார்கள். தலையில்லா முண்டம் என்று சொல்லுவதைப்போல் டிரங்க் என்பதற்கு முண்டம் என்று சொல்லி, கால் என்பதற்குக் கூவி என்று சேர்த்து வார்த்தைகள் வருகின்றதை நல்லது என்று அரசாங்கம் கருதுகிறதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எங்கே வருகிறது அதுமாதிரி? இதுவரை கேட்டதே கிடையாதே.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தமிழிலே வாவேண்டுமென்ற ஆர்வம் இருக்கும்பொழுது சில வேளைகளில் நம்மை நாமே இழிவுபடுத்தக் கூடிய நிலை உருவாகிவிடுகிறது. டிரான்ஸ்லிஷன் பீரியட் வருகின்ற நேரத்திலே இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் இருக்கலாம். காலம் செல்லச் செல்லத் தான் நல்ல சொற்கள் உருவாகும். இதற்குமுன்பு பயன்படுத்தாத சொற்கள் இப்பொழுது மாணவர்களிடம் நாம் காணமுடிகிறது. காலம் செல்லச் செல்ல நல்ல தமிழ்ச் சொற்கள் வந்துவிடும்.

திரு. கே. வினாயகம் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் பர்சனல் கிளாரிபி கேஷன் சார்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவற்றையெல்லாம் வினா நேரம் முடிந்தபின் வைத்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. கே. வினாயகம் : இப்பொழுதே சொல்லிவிட்டால் ரொவென்ட் ஆக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பிறகு சொல்லுங்கள்.

கல்வி இலாகாப் பணியாளர்கள்.

*157 வினா.—**திரு. பி. வேலுசாமி :** மாண்புமிகு கல்வி, தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா :

கல்வி இலாகாவில் பணிபுரிபவர்களை அந்தந்த மாவட்டங்களுக்குள்ளேயே மாறுதல்செய்ய சர்க்கார் திட்டமிட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இவ்விஷயம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

1969 மார்ச் 4]

திரு. பி. வேலுசாமி : இந்தக் கல்வித் துறையிலே பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்களையும், அதிகாரிகளையும் எப்ரல், மே, மாதங்களில் மாற்றம் செய்தால்தான் அவர்களுடைய குழந்தைகள் கல்வி கற்க முடியும். ஆகவே, அப்படிச் செய்வதுதான் சரி என்று அரசாங்கம் கருதுவதா? இடையிலே மாற்றம் செய்வதாக இருந்தால் அந்தந்த ஜில்லாவுக்குள்ளேயே மாற்றச் செய்தால் அவர்களுக்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இரண்டும் நல்லதுதான். இப்பொழுது கூட ஆண்டுக்கு ஒரு முறைதான் மாறுதல் செய்யப்படுகிறது. இடையிலே தேவைப்படுமானால் சில காரணங்களினால் செய்கிறார்கள். அதில் தவறு இருந்தால் பரிசீலனை செய்கிறார்கள்.

திரு. ஆர். கருப்பையா : தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியர்களை மாற்றுவது மே மாதத்திற்குள் செய்ய வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, ஆசிரியர்களை நியமிக்கின்ற நேரத்திலும் ஜூன் மாதத்திற்குள்ளே நியமித்துவிட வேண்டும். அப்படியில்லாமல் சில பள்ளிகளிலே காலாண்டுத் தேர்வு வந்த பிறகு நியமிக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் கவனித்துத் தவையான நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஒரு சில இடங்களில் அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்பட்டால் பரிகாரம் காண முயற்சி எடுத்து இருக்கிறோம். ஆனால், பெரும்பாலும் இடையிலே ஆசிரியர்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்காமல் இருப்பதுதான் நல்லது.

அனங்காநல்லூர்—பாலமேடு பகுதியில் சுண்ணாம்புப் படிவம்

*158 வினா—**திரு. பி. எஸ். மணியன் :** மாண்புமிகு கல்வி, தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) மதுரை மாவட்டத்தில் அனங்காநல்லூர், பாலமேடு பகுதியில் சுத்தமான சுண்ணாம்புக் கல் கிடைப்பதாகத் தகவல் எதேனும் அரசாங்குக்கு வந்ததா?

(இ) ஆம் எனில், அப்பகுதியில் எவ்வளவு கிடைக்குமெனக் கணக்கெடுக்கும் முயற்சியில் அரசு ஈடுபடும் உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) இல்லை. ஐயா, அந்தப் பகுதியில் 1959-60-ல் இந்தியப் புவியியல் துறையினர் ஆராய்ச்சி நடத்தியதில், சுத்தமான சுண்ணாம்புக் கல் கிடைப்பதாகத் தெரியவில்லை.

(இ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

'Railway lines proposed to be closed.

* 159 Q.—**THIRU N. KASIRAMAN :**

THIRU G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR :

Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state :

(a) whether information has been received from the Central Ministry of Railways about the removal of railway lines between Needamangalam and Mannargudi and Thiruthuraiipoondi and Vedaranyam;

(b) whether any intimation has been received from the same Ministry about the removal of any other short distance railway lines in Thanjavur district;

[1969 மார்ச் 4]

(c) whether the same Ministry has addressed this Government about the proposal to remove the railway line between Mettupalayam and Ooty; and

(d) if so, the steps that are being taken to prevail upon the Ministry of railways to permit the retention of the above railway lines?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) முதல் (உ) வரை: கீழ்க்கண்ட கிளை இருப்புப் பாதைகளின்மூலம் ஆதாயம் கிடைக்காததால் அவற்றை மூடிவிட இந்திய அரசு கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது:—

(1) மேட்டுப்பாளையம்—உதகமண்டலம்.

(2) மாயூரம்—தரங்கம்பாடி.

(3) பேரளம்—காரைக்கால்.

(4) நீடாமங்கலம்—மன்னார்குடி.

(எ) மேட்டுப்பாளையம்—உதகமண்டலம் இருப்புப் பாதையின் முக்கியத் துவமும், தேவையும், இந்திய அரசுக்குச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ள. இந்தக் கிளை இருப்புப் பாதையை மூடிவிடுவதற்கான செயற்குறிப்பை கைவிடு மாறும் இந்திய அரசு வேண்டப்பட்டுள்ளது. இந்திய அரசின் பதில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

பேரளம்—காரைக்கால் இருப்புப் பாதையின் பெரும் பகுதி புதுச் சேரி மாநில எல்லைக்குள் உள்ளது.

எஞ்சிய இரண்டு இருப்புப் பாதைகளைப் பொறுத்த வரை, இந்த விஷயம் அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையில் இருக்கிறது.

திரு. நா. காதிராமன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது நீடாமங்கலம்-மன்னார்குடி இருப்புப் பாதையை வருவாய் இல்லாத காரணத்தினால் மத்திய அரசு எடுத்துவிடப்போவதாகத் தெரி வித்தார்கள். ஆனால் அதை வருவாய் உள்ள போக்குவரத்தாக மாற்றி, கும்பகோணத்திற்கும் நீடாமங்கலத்திற்கும், மன்னார்குடிக்கும் பட்டுக் கோட்டைக்குமாக இணைத்தால் அந்தப் பகுதிகள் வளம்பெறவும், விவசாயத்திற்குப் பெயர்போன தஞ்சை மாவட்டத்தில் போக்குவரத்திலும் லாபம் ஏற்படும் என்ற முறையிலும் வேறு புதிய லைன்களைப் போட அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இதபோன்ற காரணங்களை மத்திய அரசிடம் சொல்லித்தான் மேற்படி இருப்புப்பாதைகளைத் தொடர்ந்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கம் கேட்டு இருக்கிறது.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிறநேரத்திலே மாயவரம்-தரங்கம்பாடி இருப்புப் பாதையை மத்திய அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்யும் நிலையில் ஆலோசனையில் இருக்கிறது என்பதாகச் சொன்னார்கள். மாயவரம்-தரங்கம்பாடி இருப் புப்பாதை மூலமாக தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள கடற்கரைப் பகுதியை இணைக்கக் கூடிய முக்கியமான பாதையாக அது இருப்ப தாலும், கடலோரப் பகுதியிலே உள்ள மீனவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் ஆகியோர் போக்குவரத்துக்கு வசதியாக அது இருப்பதாலும் அதை எடுத்துவிடாமல் இருப்பதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் பரிந்துரை செய்யுமா? அப்படி மீறி எடுத்துவிட்டால் நாங்கள் நடத்திக் கொடுக்கிறோம் என்று நம்முடைய அரசு சொல்வதற்கு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : கனம் உறுப்பினர் சொன்ன காரணங்களுக்காகவும், தஞ்சாவூர் பகுதியிலே நடுவே அமைந் துள்ள உயிரிப் பகுதிகளிலிருந்து நெல்லை வேறு பகுதிகளுக்குக் கொண்டு வருவதற்காகவும் மேற்படி இருப்புப் பாதையைத் தொடர்ந்து வைத் திருக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் வற்புறுத்தி வருகிறது.

1969 மார்ச் 4]

திரு. ஜெ. பெள்ளி கௌடர் : தலைவர் அவர்களே, உலக நாடுகளிலிருந்து இந்திய நாட்டுக்கு வருகின்ற மக்கள் பார்க்கவேண்டிய முக்கிய இடங்களில் உதகையும், இரயில் பாதையும் ஒன்றாகும். ஆகவே, உதகை இரயில் பாதையை அகற்றக்கூடாது என்பதாக மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லி, அந்தப் பாதையைக் கட்டிக்காக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடுவது போல, மேற்படி இருப்புப் பாதை மிக நல்ல இடத்தில் அமைந்திருக்கிறது. ஏற்கனவே நம்முடைய அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்தி, மேற்படி பாதையை அப்புறப்படுத்தக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, கீழ்க்கண்ட காரணங்களுக்காக அந்த மேட்டுப்பாளையம்-உதகமண்டலம் இருப்புப் பாதை தொடர்ந்து இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

• 'கடினமான மலைப்பகுதியினுட்பட நன்கு அமைக்கப்பட்ட இருப்புப்பாதை எழில்மிகு இயற்கைக்காட்சிகளினிடையே சென்று, 'மலையரசி' என அழைக்கப்படும் உதகையை நாட்டின் எலைய பகுதியுடன் இணைக்கின்றது. இந்த இருப்புப் பாதை சீருலாப் யணிகள் பலராலும் பெரிதும் விரும்பப் படுகின்ற இயற்கை எழில் கொஞ்சம் நீலகிரி மலையினுடே ரயிலில் பயணம் செய்வது மகிழ்வூட்டக்கூடிய அனுபவமாகும். இந்த இருப்புப் பாதையை அகற்றிவிட்டால், சுற்றுலாப்பிரியர்கள், இயற்கையின் எழிலைக் கண்டு ரசிக்கக்கூடிய வாய்ப்பினை இழந்து விடுவர். மேலும், இதனால் இம்மலைப் பகுதிக்கு வரக்கூடிய சுற்றுலாப்பிரியர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்துவிடுமாதலால், நீலகிரி மாவட்டத்தின் பொருளாதார நிலை பாதிக்கப்படும்.'

இன்னும் பல காரணங்கள் சொல்லி, மேற்படி இருப்புப்பாதை தொடர்ந்து இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : இலாபகரமாக இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை அடிப்படையாக வைத்துப் பார்க்காமல் ஜனங்களின் சௌகரியத்தை முன்னிட்டு இப்பாதையை நீடிக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசை நம்முடைய அரசு மீண்டும் வலியுறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வரும்.

திரு. நா. காசிராமன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த இருப்புப் பாதைகளில் மாயவரம்-தரங்கம்பாடி இருப்புப் பாதை லாபகரமாக இல்லாமலிருப்பதற்குக் காரணம் சரியான நேரங்களில் ரயில் விடப்படாமையாகும். ஒரு நாளைக்கு மூன்று தடவைகள் சென்று, மூன்று தடவைகள் திரும்பி வருகின்றன. ஃபர்க்வன்ஸி ஆஃப் ஸர்விலை, ஃபர்க்வன்ஸி ஆஃப் டிரிபிளஸ் அதிகப்படுத்தினால் நிச்சயமாக அது லாபகரமாக மாறிவிடும்; என்பதை இந்த அரசு மத்திய அரசுக்கு எடுத்துக் கூறி, ஃபர்க்வன்ஸி ஆஃப் சர்விலை அதிகப்படுத்த நம்முடைய அரசு மத்திய அரசுக்குப் பரிந்துரைக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இது ஒரு நல்ல யோசனை. ஆனால், கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்த கருத்து அவருடைய "இன்டரஸ்ட்"ருக்குப் பாதகமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். (சிரிப்பு.)

டெல்லியில் நடந்த நீர்ப்பாசன மாநாடு

* 160 வினா—**திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் :** மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

1967ம் ஆண்டு மே மாதம் 12ம் தேதி டெல்லியில் நடந்த நீர்ப்பாசன மகாநாட்டில் என்ன முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன?

[1969 மார்ச் 4]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : பேரவை முன் விவர அறிக்கை உடனே ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், இந்த விவர அறிக்கையில், வேளாண்மையில் உள்ள நிலப்பரப்பில் ஏறத்தாழ 23 சதவீதம் பரப்பு மட்டுமே தற்போது பாசனம் பெறுகிறது என்ற நிலைமை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதை மேலும், குறைந்தபட்சம் 50 சதவீதம் அளவுக்காவது கொண்டு போகவேண்டும் என்கிற நிலைமையைச் சட்டிக்காட்டி, மிகவும் குறைந்த அளவில் பாசனம் செய்யப்பட்டு வரும் மாநிலங்களில் புதிய திட்டங்களை மேற்கொள்வதற்குப் போதிய அளவு நிதி ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று சட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. நம்முடைய மாநிலம் போதிய அளவுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி இல்லாத மாநிலம். இதைச் சட்டிக்காட்டி நீர்ப்பாசன வசதியை விரிவுபடுத்துவதற்கு எந்த அளவிற்கு மத்திய அரசினிடமிருந்து நிதி உதவிகோரப்பட்டுள்ளது என்பதைப் பற்றிய விவரம் கூற முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மேற்படி மாநாட்டின் முடிவுகளின் அடிப்படையில் தேவையான நடவடிக்கைகள் எடுத்துவரப் படுகின்றன.

திரு. கரு. சிமைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, சில மாநிலங்களில் அதிக மழை பெய்து, தண்ணீர் பூராவும் அந்த மாநிலத்திற்குப் பயன்படுத்தப் படாமல், உபரியாக உள்ள தண்ணீர் வீணாகக் கடலில் போய்ச் சேருகிறது. உதாரணமாக, கேரளாவில் பெய்யும் மழைத் தண்ணீர் அத்தனையும் பயன்படுத்தப்பட முடியாமல், ஓரளவு கடலில் போய் விழுகிறது. அகில இந்திய ரீதியில், இப்படி மிகுந்த தண்ணீர் வசதியுள்ள மாநிலங்களின் தண்ணீரை, பற்றாக்குறையாக உள்ள தமிழ்நாட்டுக்குத் திருப்பி, பாசன வசதி செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைப்பற்றி நீர்ப்பாசன மாநாட்டில் ஏதாவது பேசப்பட்டதா? அப்படிப் பேசப்பட்டிருந்தால், அமைச்சரவர்களுடைய கருத்து என்ன என்பதைக் கூற முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அதுபற்றிய விவரம் என்னிடத்தில் இல்லை.

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைப் பரப்பிலே 23 சதவீதம்தான் பாசன வசதி பெறுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறதே, நம்முடைய மாநிலத்திலே அது எத்தனை சதவீதமாக இருக்கிறது? இன்றைக்குப் பாசன வசதிக்கு உபயோகப்படக்கூடிய ஆறுகள் பூராவிலும் அணைகள் கட்டப்பட்டுவிட்டமையால், மேலும் பாசன வசதிக்காக சிறு சிறு அணைகளைக் கட்டக்கூடிய திட்டமொன்றை மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு சிபார்சு செய்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இது, மூலக் கேள்விக்குத் தொடர்புடையதாக இல்லை.

திரு. க. மு. ராகோபால் : தலைவர் அவர்களே, பல மாநிலங்களில் வறட்சி காரணமாகத் தண்ணீர்ப் பஞ்சம் ஏற்படுகிறதாய்கையால், ஒருமைப்பாடு, ஏக இந்தியா என்னும் நிலைமையில், கங்கையிலிருந்து காவேரி வரைக்கும் இணைத்து, அணைத்து, மாநிலங்களுக்கும் சரிசமமாகப் பாயக் கூடிய நிலையை உருவாக்க இந்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இப்படி ஒரு காலம் வரும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. கே. சுகாதேவக் கண்டர் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டில் வேளாண்மை நிலப்பரப்பில் தற்போது எத்தனை சதவீதம் பாசனவசதி பெறுகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பாரா?

1969 மார்ச் 4]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஏற்கனவே நான் சொல்லியபடி, இது மூலக் கேள்விக்குத் தொடர்புடையதல்ல.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : முடிவு எடுத்த அடிப்படையில் அமைச்சரவை செய்வார்கள் என்பதில் எங்களுக்கும் நம்பிக்கை இருக்கிறது. என்றாலும், நம்முடைய மாநிலத்தில் போதுமான அளவுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி இல்லை என்பது மட்டுமல்லாமல் ஏற்கனவே வெள்ளையன் காலத் திலேயே சர்வே செய்யப்பட்டிருந்த சிறிய சிறிய நீர்த் தேக்கங்களைக் கட்டக்கூடிய அளவுக்குப் பல இடங்களில் வசதி வாய்ப்பு; இருக்கின்றனவே, அவைகளை உடனடியாகக் கட்டி முடிப்பதன் மூலமாகத்தான் உணவுத் தட்டுப்பாட்டைப் போக்க முடியும் என்பதை அமைச்சரவர்கள் உணர்ந்து அந்த வகையில் முயற்சியை உடனடியாக மேற்கொள்ள திட்டம் ஏதாவது உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : கனம் உறுப்பினர் குறிப்பிட்ட இடங்களில் தேவையான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசாங்கம் உரிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காகப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நீர்ப்பாசன வசதி களுக்காக பத்து கோடி ரூபாய் கடன் கேட்டிருந்தார்களே, அது இந்த நீர்ப்பாசன மாநாட்டில் வற்புறுத்தப்பட்டதா ? அப்படியானால், அதன் மீது இந்திய அரசு தெரிவித்த கருத்துக்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அதுபற்றிய தகவல் இல்லை.

Supply of water from Lower Bhavani Project.

* 161 Q.—**THIRU A. M. RAJA :** Will the Hon. the Minister for Public Works pleased to state whether the Government have any scheme to supply water from Lower Bhavani Project to the lands which are not included in the Ayacut, north of the Kavandapadi, Gobichettipalayam road and in between the two sub-canal that cross the road above Kavandapadi and before Palapalayam in Bhavani taluk, Coimbatore district ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : குறிப்பிட்ட நிலங்களுக்கு பவானிசாகர் அணியில் இருந்து தண்ணீர் விடுவது குறித்து தற்போது செயற்குறிப்பு எதுவும் பரிசீலனையில் இல்லை.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவர் அவர்களே, பவானி நதியிலிருந்து நேரடியாகத் தண்ணீர் விடுவதாக செயற்குறிப்பு இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால், இந்த நிலங்களுக்குப் பக்கத்திலே கழிவு நீர்ப் பள்ளமொன்று சென்றுகொண்டிருக்கிறது. அந்தக் கழிவு நீர்ப்பள்ளத்தைத் தடுத்தால் ஏறக்குறைய 150 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு அந்தக் கழிவு நீர் பயன்படுத்தப்படும். அதற்கு ஆகக் கூடிய செலவு முப்பதாயிரம் ரூபாய்க்குக் குறைவாகத்தான் இருக்கும். இதைத் தலைமைப் பொறியாளரும் வந்து பார்த்தார்கள். ஆகவே, உடனடியாக இதை நிறைவேற்றித்தர அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்வாரா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களைக் கவனத்திலே கொண்டு, மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[1969 மார்ச் 4]

தில்லை ஏந்தல் பஞ்சாயத்து தலைவர்

* 162 வினா.—திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்: மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

இராமநாதபுரம் வட்டம், தில்லை ஏந்தல் பஞ்சாயத்து தலைவர்மீது அந்த பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்கள் புகார் மனு கொடுத்து 2 ஆண்டுகளாகியும் இதுவரை நடவடிக்கை எடுக்கப்படாததன் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: குற்றச்சாட்டுகள் மீது அவ்வப்போது விசாரணைகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. மெய்ப்பிக்கப்பட்ட சில ஒழுங்குகளைக் கணக்காக அந்த ஊராட்சித் தலைவர் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது குறித்து ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது.

ஊராட்சி மன்ற எழுத்தாட்சிகளின் சம்பளம்

* 163 வினா.—திரு. பி. எஸ். மணியன்: மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

ஊராட்சி மன்ற (Panchayat Board) எழுத்தாட்சிக்கு எந்த அடிப்படையில் சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: அரசாங்கம், நகராட்சி, மாவட்ட வாரியம் ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த கீழ்நிலை எழுத்தாட்சிகளுக்கு சம்பள ஆணைக்குழு பரிவுரை செய்த சம்பள வீதங்களின் அடிப்படையிலேயே ஊராட்சியைச் சேர்ந்த கீழ்நிலை எழுத்தாட்சிக்கும் சம்பள வீதம் முடிவு செய்யப்பட்டது.

திரு. பி. எஸ். மணியன்: தலைவர் அவர்களே, சில மைனர் பஞ்சாயத்துக்களில் பணி புரியும் எழுத்தாட்சிக்கு பத்து ரூபாய் என்கிற அளவுக்குக்கூட மிகக் குறைந்த சம்பளம் அந்த ஊராட்சி மன்றத்தால் நிர்ணயிக்கப்படுவதால், அது அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு எந்த வகையிலும் உதவி செய்யத்தக்க நிலையில் இல்லாதிருப்பதால், குறைந்தபட்சம் மைனர் பஞ்சாயத்து எழுத்தாட்சிக்கு எவ்வளவு சம்பளம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதை நிர்ணயித்து அரசு உத்தரவிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: அவர்களெல்லாம் அரசாங்க ஊழியர்கள் பட்டியலில் இடம் பெறுவதில்லை. அவர்கள் அந்தந்தப் பகுதிகளில் உள்ள ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். க்ரூப் க்ளார்க் என்ற வகையில் நான்கைந்து ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு ஒருவராக நியமித்துக் கொள்ளப்பட்டு, அவர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். ஆகவேதான், அவர்களுக்கு அந்தச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் அரசாங்கத்தோடு தொடர்புடையவர்கள் அல்ல.

திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, இந்த நகரப் பஞ்சாயத்துக்களில் வேலை செய்கின்ற சிப்பந்திகளைச் சர்க்கார் சிப்பந்திகளாக மாற்றி, அவர்களுடைய சம்பள விகிதத்தை மாற்றியமைக்க இந்த அரசுக்கு ஏதாவது திட்டம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: அத்தகைய செயற்குறிப்பு ஏதும் இல்லை.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: தலைவர் அவர்களே, பேரூராட்சி ஒன்றியங்களில் வேலை செய்கின்ற சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பள உயர்வு கொடுக்கப்படுமா? அதே நேரத்தில் ஜீப் டிரைவர்களுக்குச் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற பயணப் படி விகிதம் அவர்களுக்குக் கட்டுப்படியாகாமல் இருப்பதாகச் சொல்லுவதால், அதை உயர்த்துவதற்கும் அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: அவையெல்லாம் தனியாகக் கேட்கப்பட வேண்டியவை.

1969 மார்ச் 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஊராட்சி மன்றத்திலிருந்து பேரூராட்சிமன்றம், நகராட்சிமன்றம் என்று இப்படியெல்லாம் வந்து, மூலக் கேள்விக்குத் தொடர்பு இல்லாமல் துணைக் கேள்விகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. மூலக் கேள்விக்குத் தொடர்புள்ள கேள்விகளே கேட்கப்பட வேண்டும்.

திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன் : கிராம ஊராட்சி மன்றங்களிலே பணிபுரியும் எழுத்தர்களுக்கு அந்தக் கிராம ஊராட்சியின் மக்கள் தொகை அடிப்படையில் சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது என்று அரசுக்குத் தெரியுமா? அப்படியானால், அவைகளை மாற்றி அமைத்து, அவர்களை முழு நேர ஊழியர்களாக ஆக்குவதற்கு இந்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : ஏற்கெனவே அது பற்றிய விளக்கத்தை இங்கே சொல்லியிருக்கிறேன்.

*** திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் :** ஊராட்சி ஒன்றிய ஊழியர்களுக்கு ஒய்வூதியம் வழங்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : அத்தகைய திட்டம் எதுவும் தற்போது இல்லை.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு எப்படி கொடுக்கப்படுகிறதோ அதே விகிதத்தில் மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காகப் போராடிய நாம், அதில் கவனம் செலுத்தி வருகிற நாம், மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு எப்படிக் கொடுக்கப்படுகிறதோ அதே போல் பஞ்சாயத்து ஊழியர்களுக்கும் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் கொடுக்க இன்றைக்கு இல்லாவிட்டாலும் அடுத்தாற்போல் கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : ஊழியர்களுக்குத் தேவையான பணத்தைக் கொடுக்க இந்த அரசு மனப்பூர்வமாக ஆர்வம் கொண்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் ஊராட்சி நிதிநிலையை மனத்தில் கொண்டு காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்ற நிலையில், தற்போது வருகிற வருமானத்தில் சிலபல ஊராட்சிகளில் 85 சதவிகிதத்திற்கு மேற்பட்ட தொகை ஊதியமாகவே கொடுக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, வரி செலுத்துவோர் குறைகளையும் கவனித்துத் தீர வேண்டிய நெருக்கடி நிலை இருக்கிறது.

திரு. நா. காசிராமன் : ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் பணிபுரியும் சிற்றெழுத்தர்கள், அப்பர் டிவிஷன் க்ளார்க்ஸ், ஆகியோருடைய சம்பள விகிதங்கள் இன்கிரிமென்ட் ஆகியவை அரசாங்கத்தில் பணி புரிகின்றவர்களுக்கு இருப்பதைப் போல் அல்லாமல் வித்தியாசமாக இருக்கிறது. இதையெல்லாம் சரி செய்து அரசாங்க ஊழியர்களுக்குக் கொடுப்பது போல் சம்பள விகிதத்தைக் கொடுக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : ஏற்கெனவே சொன்னபடி சம்பளக் குழுவின் பரிந்துரை அடிப்படையில் இன்னின்ன விகிதங்களில் கொடுக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் கொடுக்க நிதிநிலை சீரான நிலையைப் பெற்றால்தான் முடியும். அந்தக் குறைகளை எல்லாம் போக்குவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

மேட்டுப்பாளையம் பகுதியில் தொழிலாளர் மருத்துவ மனை.

*வினா 164. **திரு. சு. துரைசாமி :** மாண்புமிகு தொழிலாளர் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) கோவை மாவட்டம், மேட்டுப்பாளையம் பகுதியில் ஈ.எஸ்.ஐ. திட்டத்தின் கீழ் 50 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவ மனை ஒன்று கட்டும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா?

[1969 மார்ச் 4]

தில்லை ஏந்தல் பஞ்சாயத்து தலைவர்

* 162 வினா.—திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்: மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

இராமநாதபுரம் வட்டம், தில்லை ஏந்தல் பஞ்சாயத்து தலைவர்மீது அந்த பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்கள் புகார் மனு கொடுத்து 2 ஆண்டுகளாகியும் இதுவரை நடவடிக்கை எடுக்கப்படாததன் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: குற்றச்சாட்டுகள் மீது அவ்வப்போது விசாரணைகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. மெய்ப்பிக்கப்பட்ட சில ஒழுங்குகளைக் கணக்காக அந்த ஊராட்சித் தலைவர் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது குறித்து ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது.

ஊராட்சி மன்ற எழுத்தாட்சிகளின் சம்பளம்

* 163 வினா.—திரு. பி. எஸ். மணியன்: மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

ஊராட்சி மன்ற (Panchayat Board) எழுத்தாட்சிக்கு எந்த அடிப்படையில் சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: அரசாங்கம், நகராட்சி, மாவட்ட வாரியம் ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த கீழ்நிலை எழுத்தாட்சிகளுக்கு சம்பள ஆணைக்குழு பரிவுரை செய்த சம்பள வீதங்களின் அடிப்படையிலேயே ஊராட்சியைச் சேர்ந்த கீழ்நிலை எழுத்தாட்சிக்கும் சம்பள வீதம் முடிவு செய்யப்பட்டது.

திரு. பி. எஸ். மணியன்: தலைவர் அவர்களே, சில மைனர் பஞ்சாயத்துக்களில் பணி புரியும் எழுத்தாட்சிக்கு பத்து ரூபாய் என்கிற அளவுக்குக்கூட மிகக் குறைந்த சம்பளம் அந்த ஊராட்சி மன்றத்தால் நிர்ணயிக்கப்படுவதால், அது அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு எந்த வகையிலும் உதவி செய்யத்தக்க நிலையில் இல்லாதிருப்பதால், குறைந்தபட்சம் மைனர் பஞ்சாயத்து எழுத்தாட்சிக்கு எவ்வளவு சம்பளம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதை நிர்ணயித்து அரசு உத்தரவிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: அவர்களெல்லாம் அரசாங்க ஊழியர்கள் பட்டியலில் இடம் பெறுவதில்லை. அவர்கள் அந்தந்தப் பகுதிகளில் உள்ள ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். க்ளர்ப் க்ளார்க் என்ற வகையில் நான்கைந்து ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு ஒருவராக நியமித்துக் கொள்ளப்பட்டு, அவர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். ஆகவேதான், அவர்களுக்கு அந்தச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் அரசாங்கத்தோடு தொடர்புடையவர்கள் அல்ல.

திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, இந்த நகரப் பஞ்சாயத்துக்களில் வேலை செய்கின்ற சிப்பந்திகளைச் சர்க்கார் சிப்பந்திகளாக மாற்றி, அவர்களுடைய சம்பள விகிதத்தை மாற்றியமைக்க இந்த அரசுக்கு ஏதாவது திட்டம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: அத்தகைய செயற்குறிப்பு ஏதும் இல்லை.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: தலைவர் அவர்களே, பேரூராட்சி ஒன்றியங்களில் வேலை செய்கின்ற சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பள உயர்வு கொடுக்கப்படுமா? அதே நேரத்தில் ஜீப் டிரைவர்களுக்குச் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற பயணப் படி விகிதம் அவர்களுக்குக் கட்டுப்படியாகாமல் இருப்பதாகச் சொல்லுவதால், அதை உயர்த்துவதற்கும் அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: அவையெல்லாம் தனியாகக் கேட்கப்பட வேண்டியவை.

1969 மார்ச் 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஊராட்சி மன்றத்திலிருந்து பேரூராட்சிமன்றம், நகராட்சிமன்றம் என்று இப்படியெல்லாம் வந்து, மூலக் கேள்விக்குத் தொடர்பு இல்லாமல் துணைக் கேள்விகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. மூலக் கேள்விக்குத் தொடர்புள்ள கேள்விகளே கேட்கப்பட வேண்டும்.

திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன் : கிராம ஊராட்சி மன்றங்களிலே பணிபுரியும் எழுத்தர்களுக்கு அந்தக் கிராம ஊராட்சியின் மக்கள் தொகை அடிப்படையில் சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது என்று அரசுக்குத் தெரியுமா? அப்படியானால், அவைகளை மாற்றி அமைத்து, அவர்களை முழு நேர ஊழியர்களாக ஆக்குவதற்கு இந்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : ஏற்கெனவே அது பற்றிய விளக்கத்தை இங்கே சொல்லியிருக்கிறேன்.

*** திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் :** ஊராட்சி ஒன்றிய ஊழியர்களுக்கு ஒய்வூதியம் வழங்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : அத்தகைய திட்டம் எதுவும் தற்போது இல்லை.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு எப்படி கொடுக்கப்படுகிறதோ அதே விகிதத்தில் மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காகப் போராடிய நாம், அதில் கவனம் செலுத்தி வருகிற நாம், மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு எப்படிக் கொடுக்கப்படுகிறதோ அதே போல் பஞ்சாயத்து ஊழியர்களுக்கும் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் கொடுக்க இன்றைக்கு இல்லாவிட்டாலும் அடுத்தாற்போல் கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : ஊழியர்களுக்குத் தேவையான பணத்தைக் கொடுக்க இந்த அரசு மனப்பூர்வமாக ஆர்வம் கொண்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் ஊராட்சி நிதிநிலையை மனத்தில் கொண்டு காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்ற நிலையில், தற்போது வருகிற வருமானத்தில் சிலபல ஊராட்சிகளில் 85 சதவிகிதத்திற்கு மேற்பட்ட தொகை ஊதியமாகவே கொடுக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, வரி செலுத்துவோர் குறைகளையும் கவனித்துத் தீர வேண்டிய நெருக்கடி நிலை இருக்கிறது.

திரு. நா. காசிராமன் : ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் பணிபுரியும் சிற்றெழுத்தர்கள், அப்பர் டிவிஷன் க்ளார்க்ஸ், ஆகியோருடைய சம்பள விகிதங்கள் இன்கிரிமென்ட் ஆகியவை அரசாங்கத்தில் பணி புரிகின்றவர்களுக்கு இருப்பதைப் போல் அல்லாமல் வித்தியாசமாக இருக்கிறது. இதையெல்லாம் சரி செய்து அரசாங்க ஊழியர்களுக்குக் கொடுப்பது போல் சம்பள விகிதத்தைக் கொடுக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : ஏற்கெனவே சொன்னபடி சம்பளக் குழுவின் பரிந்துரை அடிப்படையில் இன்னின்ன விகிதங்களில் கொடுக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் கொடுக்க நிதிநிலை சீரான நிலையைப் பெற்றால்தான் முடியும். அந்தக் குறைகளை எல்லாம் போக்குவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

மேட்டுப்பாளையம் பகுதியில் தொழிலாளர் மருத்துவ மனை.

*வினா 164. **திரு. சு. துரைசாமி :** மாண்புமிகு தொழிலாளர் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) கோவை மாவட்டம், மேட்டுப்பாளையம் பகுதியில் ஈ.எஸ்.ஐ. திட்டத்தின் கீழ் 50 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவ மனை ஒன்று கட்டும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா?

[1969 மார்ச் 4]

(இ) அதன் மீது அரசு மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) இல்லை.

(இ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. க. துரைசாமி : அமைச்சர் அவர்கள், மேட்டுப்பாளையத்தில் இ.எஸ்.ஐ. திட்டத்தின் கீழ் ஆஸ்பத்திரி கட்டுவதற்கில்லை என்று சொன்னார்கள். பொது மருத்துவமனையிலாகிலும் இ.எஸ்.ஐ. வார்டில் பத்து படுக்கைகளை அதிகமாக்க அரசாங்கம் விரைவில் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பொது மருத்துவ மனையில் இ.எஸ்.ஐ. திட்டத்தின் கீழ் 16 படுக்கைகள் கொண்ட ஒரு வார்டைக் கட்ட வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தேசித்து அதற்கு ஒப்பம் அளித்தது. ஆனால் மத்திய சர்க்கார் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. அதற்காகக் கடிதப் போக்குவரத்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

திரு. சு. துரைசாமி : அமைச்சர் அவர்கள் 16 படுக்கைகள் கொண்ட ஆஸ்பத்திரி கட்டுவதற்குத் திட்டமிடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். விரைவில் அதைக் கட்டி முடிப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மருத்துவ மனை கட்டுவதாகச் சொல்லவில்லை. ஒரு வார்டு கட்டுவது பற்றி திட்டம் இருக்கிறது என்று தான் சொன்னேன். இ.எஸ்.ஐ. கார்ப்பொரேஷனிடமிருந்து ஒப்புதல் கிடைத்த பிறகு நிறைவேற்றப்படும்.

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்துக்குத் தேவையான இரும்புக் கம்பங்கள்.

* 165 வினா—திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் : மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்திற்குத் தேவையான இரும்புக் கம்பங்கள் எந்தெந்த நிறுவனங்களிடத்தில் எந்த அடிப்படையில் வாங்கப் படுகிறது?

(இ) 1965-66, 1966-67, 1967-68 ஆகிய ஆண்டுகளில் முறையே எந்தெந்த நிறுவனங்களில் எவ்வளவு ரூபாய் மதிப்புள்ள இரும்புக் கம்பங்கள் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : (அ & இ)—தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் தற்போது சீராம் மின் வசதிப் பணிகளுக்காக உருக்குக் குழாய்க் கம்பங்கள், இரயில் கம்பங்களைத் தருவிக்க ஏற்பாடுகள் செய்வதில்லை. 3½ கிலோ வாட், 66 கிலோ வாட் உயர் அழுத்த மின் விசைக் கம்பிகளுக்கு உறுதியான உருக்கு உத்திரங்கள் தற்போது பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஒப்பந்தப் புள்ளிகளை அனுப்புமாறு கேட்டு அறிவிப்பு வெளியிட்ட பிறகு அவற்றைத் தருவிக்க 1966-67-ல் ஏற்பாடுகள் செய்யப் பட்டன. அச்சாதனங்களைத் தருவிக்கச் செய்யப்பட்ட ஏற்பாடுகள் குறித்த விவரங்களைக் காட்டும் விவர அறிக்கை* ஒன்று போவைமுன் வைக்கப் பட்டுள்ளது.

திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் : 1966-67-க்கு மட்டும் வாங்கப் பட்டிருப்பதாகவும், அதற்குப் பிறகு சாமான்கள் தேவையில்லாததால் வாங்கவில்லை என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு என்ன பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதை மேலே மெல் வைக்கப் பட்டிருக்கும் குறிப்பில் பார்க்கும்போது 1966-67-ல் மூன்று குறிப்பிட்ட கம்பெனிகளில் குறிப்பிட்ட விலைக்கே வாங்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதெல்லாம் டெண்டர் மூலம் வாங்கப்பட்டதா அல்லது வேறு கொட்டேஷன் மூலம் வாங்கப்பட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

* 81,ம் பக்கத்தில் இரண்டாவது இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1969 மார்ச் 4]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : இந்தச் சீர்திருத்தம் வாங்கப்படுவது சென்னை மூலத்தான்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : இந்த விவர அறிக்கையில் தனியார் துறை விலை பற்றி மாதிரித்தான் இருக்கிறது. பொதுத் துறையில் கூட ஸ்டீல் போஸ்ட்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுவதாகத் தெரிய வருகிறது. பொதுத் துறையில் இவற்றை வாங்குகிறார்களா இல்லையா என்ற விவரத்தைச் சொல்லமுடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. நா. காரிராமன் : 1966-67-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு இம்மாதிரிக் கம்பங்கள் வாங்கவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவ்வாறு வாங்காததற்குக் காரணம் ரீயின்ஃபோர்ஸ்ட் கண்காணிப்புப் பயன்படுத்துவதுதான் என்பது உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : அதற்கான விவரம் இல்லை.

திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மின்சார போர்டுக்குத் தேவையான சாமான்களைச் சர்க்கார் கோவாப்பரேடிவ் சொசைடியின், கோவாப்பரேடிவ் இன் ஸ்டீரியல் சொசைடிஸ் போன்ற ஸ்தாபனங்களின் மூலம் வாங்குவதால் அந்த ஸ்தாபனங்களுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதாக இருக்கும் என்ற கருணத்தால் இனிமேலாவது அத்தகைய ஸ்தாபனங்களிடமிருந்துச் சர்க்கார் காரியங்களுக்கான சாமான்களை வாங்குவதற்கு அரசு ஊக்கம் அளிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : இது ஒரு நல்ல யோசனையாகக் கருதப்படும்.

அமைச்சர்களுக்கு வாங்கப்பட்ட புதுக் கார்கள்.

* 14—வினா : திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) அமைச்சர்களின் உபயோகத்திற்காகப் புதிய கார்கள் எத்தனை வாங்கப்பட்டன?

(இ) அவற்றின் ரகங்களின் விபரமும், விலையின் விபரமும் யாவை?

(உ) பழைய கார்கள் என்ன செய்யப்பட்டன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி :

(அ) அமைச்சர்கள் பயன்படுத்துவதற்காகப் புதிய அம்பாசடர் மோட்டார் வண்டிகள் அரசாங்கத்தினால் வாங்கப்பட்டன.

(இ) விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

தொடர் வண்டியின் வகை, எண், பெயர். மொத்த விலை

எண்.

(1)

(2)

(3)

ரூ. காசு.

1	MSR—7007 (அம்பாசடர்)		19,327	39
2	MSR—9999 (அம்பாசடர்)		19,327	39
3	MSR—9009 (அம்பாசடர்)		19,327	39
4	MSR—9090 (அம்பாசடர்)		19,327	39
5	MSR—696 (அம்பாசடர்)		19,327	39
6	MSR—9955 (அம்பாசடர்)		19,327	39
7	MSR—7777 (அம்பாசடர்)		19,327	39
8	MSR—9393 (அம்பாசடர்)		19,327	39
9	MSQ—2728 (அம்பாசடர்)		19,617	90

(உ) பழைய மோட்டார் வண்டிகள், தலைமைச் செயலகத்தில் உள்ள பிற மோட்டார் வண்டிகளுடன் சேர்க்கப்பட்டு விட்டன.

[1969 மார்ச் 4]

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : இந்தக் கார்கள் எல்லாம் எந்தக் கம்பெனியில் இருந்து வாங்கப்பட்டன? இவை வாங்கப்பட்ட கம்பெனிகள் டிஸ்குவாலிபை செய்யப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : போன சர்க்கார் இருந்தபோது எந்தக்கம்பெனியில் இருந்து வாங்கப்பட்டனவோ அதே கிவ்ராஜ் கம்பெனியில் இருந்துதான் வாங்கப்பட்டன. அவை அமைச்சர்களுடைய உபயோகத்திற்குச் சரியாக இல்லாமல் அடிக்கடி பழுது ஏற்பட்ட காரணத்தால், அது நிரூபிக்கப்பட்ட காரணத்தால் வேறு கம்பெனியில் இருந்து வாங்க முடிவு செய்யப்பட்டது.

திரு. கரு. சேமச்சாமி : அமைச்சர்கள் தற்போது சிறிய கார்களில் பிரயாணம் செய்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு, குறிப்பிட்ட நேரத்தில் போய்ச் சேரவேண்டுமென்ற நிலையில் சிறிய கார்களில் பயணம் செய்யும் போது விபத்துகள் ஏற்படக்கூடிய நிலை உண்டாகிறது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூட முன்பு ஒரு முறை அத்தகைய விபத்து ஏற்பட்டது. ஆகவே, கொஞ்சம் பெரிய கார்களை உபயோகிப்பது துற்றி அமைச்சர்கள் யோசிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கூட மாணவரை அமைச்சர் இப்போது ரயில் பிரயாணத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தந்த மாவட்டங்களில் இருக்கும் கார்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இப்போது மீடியம் அளவு கார்களை வாங்கலாமா என்ற யோசனை இருக்கிறது.

திரு. எம். பூபதி : இந்தக் கார்கள் டெண்டர் மூலம் வாங்கப்பட்டதா அல்லது கொடேஷன் மூலம் வாங்கப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவைகளுக்கு நிலையான விலை உள்ளது.

விசாரணைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்ட தொழிலாளி மரணம்.

* 50—வினா : **திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் :** மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) மதுரையில் 1968-ம் ஆண்டு மே மாத இறுதியில் போலீஸ் விசாரணைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்ட “பென்னர் காக்கில்” கம்பெனியில் வேலை பார்த்த வேலு என்பவர் இறந்தாரா?

(இ) ஆம் எனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

(உ) இது சம்பந்தமாகப் போலீஸ் சப் இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர் சஸ் பென்ட் செய்யப்பட்டாரா?

(எ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) மதுரை, ஃபென்னர் காக்கில் லிமிடெட்டின் தொழிலாளியான வேலு என்பவர் சிறுநீர் கோளாறு குறித்து சிகிச்சை பெறுவதற்காக 27-5-1968 அன்று மதுரை, அரசாங்க எர்ஸ்கின் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டார். 29-5-68 தேதியன்று அவர் மருத்துவமனையில் இறந்து விட்டார்.

(இ) கிட்டி கோளாறு காரணமாக இந்த மரணம் ஏற்பட்டது.

(உ) and (எ) மதுரை, ஃபென்னர் காக்கில் லிமிடெட் பொது நிர்வாகி தொடர்ந்துள்ள திருட்டுக் குற்ற வழக்கில் வேலு சந்தேகத்துக்குரியவர் ஆவார். இவ்வழக்கு, பி-6 (துப்புத்துலக்கும்) காவல் நிலையத்தில் 16-5-68 தேதியன்று 568-68 என குற்ற வழக்காகப் பதிவு செய்யப்பட்டது. 16-5-1968 தேதியன்று பிற்பகல் வேலுவை காவல்துறை துணை மேற்பார்வையாளர் விசாரணை செய்து அன்றே அவரை அனுப்பி விட்டார். குற்றவாளியான வேலு மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்படுவதற்குச் சமீப 10 நாட்களுக்கு முன்னதாக அடிக்கப்பட்டதாக பி-6 (துப்புத்துலக்குதல்) காவல் நிலைய குற்றவிசாரணைப் புனியாளர் மீது, புகார்

1969 மார்ச் 4]

கூறப்பட்டதால், மதுரை (நகர) காவல் துறைக் கண்காணிப்பாளர், காவல் துறை துணை மேற்பார்வையாளரைத் தற்காலிகமாக வேலையிலிருந்து நீக்கிவைத்தார்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : வேலு என்பவர் விசாரணை செய்யப் பட்ட பிறகுதான் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டு இறந்திருக்கிறார் என்று தெரிகிறது. இதைப் பற்றி ஆர்.டி.ஓ. அவர்கள் விசாரணை செய்து இந்த அரசுக்கு ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அந்த அறிக்கையை அவை முன் வைப்பார்களா? வேலுவின் இளம் மனைவிக்கும் பச்சிளங் குழந்தைகளுக்கும் நஷ்ட ஈடு தரப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : அந்த அறிக்கை இன்னும் அரசுக்கு வந்து சேரவில்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : சாதாரணமாக, பல இடங்களில் இன்றைய தினம் காவல் துறையில் இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கலாம். இது பல ஆண்டுகளாகப்போலீஸ் துறையில் சம்பிரதாயமாக நிகழக்கூடிய நிகழ்ச்சியாக இருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் இந்த விஷயத்தில் தீவிர கவனம் செலுத்தி இந்த நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறாமல் இருக்க போலீஸ் அதிகாரிகளுக்குத் திட்டவாட்டமான உத்தரவுகள் போடப்படுமா? அம்மாதிரி ஏதாவது நடந்துவிட்டாலும் அந்தக் குடும்பத்தினருக்கு உதவி செய்ய உத்தரவிடுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளில் விசாரணைக்குப் பிறகு காவல் துறை அதிகாரிகளால்தான் அந்தக் கொடுமை நடைபெற்றது என்பது நிரூபிக்கப்பட்டால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதோடு அந்தக் குடும்பத்தினருக்கும் நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது பற்றி அரசாங்கம் யோசிக்கும்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : கடந்த 10-11-68-ம் தேதியில் நெய்வேலியில் உள்ள ஒரு தொழிலாளி மது அருந்திவிட்டார் என்ற காரணத்திற்காகப் போலீஸார் பரிசோதனை செய்யும்போது கோலிலாரால் அந்தத் தொழிலாளி தாக்கப்பட்டு அவர் ஸ்தலத்திலேயே இறந்த செய்தியை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும், திரு. கோவிந்தராசன் அவர்களும் அன்றிருந்த மாநில முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தந்தி மூலம் கொடுத்தார்கள். அது சம்பந்தமாக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளின் விவரங்களை அறியலாமா?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : தொடக்கக் கேள்வியோடு இந்தத் துணைக் கேள்வி தொடர்பு கொள்ளவில்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் அதுபற்றிய விவரங்களை அறிந்து விடையளிக்க இயலும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : மதுரையில் நடந்த இந்த நிகழ்ச்சியிலிருந்து காவல் நிலையங்கள் இன்னும் தண்டனை நிலையங்களைப் போல் காட்சி அளிப்பதைத்தான் இது எடுத்துக் காட்டுகிறது. ஆகவே காவல் நிலையங்கள் சேவை நிலையங்களாக இருக்கும்படியான முறையில் அவற்றை அமைப்பதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுத்துக் கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : இந்த யோசனையை அரசும் ஏற்றுக் கொள்ளும், அதிகாரிகளும் ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : இப்படி நீண்ட நாட்களாகவே எந்தக் காவல் துறை நிலையங்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் ஒன்று கிட்டி கோளாறு அல்லது காக்காய் வலிப்பு வந்து இறந்துவிட்டான் அல்லது தூக்குக் போட்டுக்கொண்டு இறந்துவிட்டான் என்ற அளவிற்குத் தொடர்ந்து இப்படி நடைபெறுகிறது. ஆகவே இதைப் போக்குவதற்காக வேண்டி வெள்ளையன் காலத்தில் இயற்றப்பட்டிருக்கும் அந்தச் சட்டத்தை திட்டவாட்டமாக மாற்றி திருத்தியமைப்பதற்கான உத்தேசமுண்டா?

[1969 மார்ச் 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சுரேந்திரன் போட்ட கேள்வியையே நீங்கள் மறுபடியும் போடுகிறீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : இந்தச் சம்பவத்தைப் பொறுத்தக் கவரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுதுபோல் காரணங்கள் எதுவும் கூறி தட்டிக் கழிக்க இந்த அரசு விரும்பாத காரணத்தினால் தான் அந்த காவல் துறை துணை மேற்பார்வையாளர் தாற்காலிகமாக வேலையிலிருந்து நீக்கி வைக்கப்பட்டு விசாரணை நடந்திருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அந்த மரணத்திற்கான காரணம் என்னவென்று மருத்துவ நிபுணரால் கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அது வயலன்ஸினால் ஏற்பட்டதா அல்லது வேறு காரணங்களா?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : அடிபட்டதால் அப்படிப்பட்ட காரணம் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடும் என்று மருத்துவ அறிக்கை கூறுகிறது. அடிபட்டு வேலு என்பவர் 16-ம் நாளன்று காவல் நிலையத்திலிருந்து வெளியே அனுப்பப்பட்டார். ஆஸ்பத்திரியில் அவர் அனுமதிக்கப்பட்டது 27-ம் தேதியன்று. இந்த இடைவெளி இருப்பதால் அடிக்கப்பட்டது போலீஸாரால் அல்லது வேறு நிகழ்ச்சியால் என்று அறிய அந்த விசாரணை நடைபெற்றது.

Congress Conference at Dindigul.

* 151 Q.—THIRU K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state:

(a) whether some students of Dindigul attempted to set fire to the premises and pandal when Thiru C. Subramaniam, President of T.N.C.C. was addressing a Congress Conference on 10th February 1968; and

(b) if so, the damage sustained due to the incident?

மாண்புமிகு திரு: மு. கருணாநிதி (அ) இல்லை.

(ஆ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. கே. விநாயகம் : இந்த நிகழ்ச்சி நடந்து அதற்கு வேண்டிய விளம்பரங்கள் எல்லாம் பத்திரிகைகளில் வந்தன. அந்தமாதிரி மாணவர்கள் அந்தப் பந்தலுக்கு நெருப்பு வைக்க முயற்சித்ததால் மேலும் தொடர்ந்து இன்னும் தொல்லைகள் ஏற்படும் என்று கருதி எங்கள் தலைவர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அந்தக் கூட்டத்தில் கூட போாமல் விட்டுவிட்டு அதைக் கலைத்து விட்டு வந்ததை நங்கள் எல்லாம் படித்தோம். அது உண்மையா? இல்லை, இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்களே, அப்படி நடக்கவேயில்லை என்று சொல்கிறார்களே அது உண்மையா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர்கள் அவையில் பதில் கொடுப்பதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். கேட்பதை எல்லாம் நம்ப நம்பி இங்கு கேள்வி கேட்கக்கூடாது என்று தீர்ப்பு இருக்கிறது.

திரு. கே. விநாயகம் : ஐயா சொல்லிவிட்டால் போதும்.

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : திணைக்கல்லில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் கட்சி மாநாட்டின்போது அம்மாநாட்டுப் பந்தலின் பக்கத்திலுள்ள ஒரு குடிசையில் தீ பற்றிக்கொண்டதாகவும் அதை உடனடியாக அணைத்ததாகவும் செய்தி வந்தது. ஆனால், அந்தப் பந்தலுக்குத் தீ இட மாணவர்கள் முயன்றார்கள் என்று பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்ததும் உண்மை. ஆனால், மாநாட்டை நடத்திய காங்கிரஸ்தாரர்களே அல்லது அந்தக் குடிசை அந்தக்கொண்டதற்கு காவல் நிலையத்தில் அதுபற்றி எந்தப்

1969 மார்ச் 4]

புகாரும் கொடுக்கவில்லை. இதுகுறித்து நடத்தப்பட்ட விசாரணை மூலம் த.மூட்டப்பட்டதாக கூறப்படும் அந்த நிகழ்ச்சிக்கு மாணவர்கள் எந்த விதமான பொறுப்பாளர்களும் அல்ல என்பதற்கான சான்றுகள்தான் இருக்கின்றன.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கவனம் கொள்வதாக இருந்த கூட்டத்தில் குழப்பம் விளைவிப்பதற்காக வெளி ஊர்களிலிருந்து மாணவர்களும் ஆள்வார்களும் இறக்குமதி செய்யப்பட்டனரா?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : இறக்குமதி ஏற்றுமதியெல்லாம் தொய்யாத வடிவங்கள்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : தண்ணீரில்லாத நடந்த மாநாட்டில் அதற்கு முதல் நாளில் மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் மாணவர்களைப் பற்றி மிகவும் உயர்மன முறையில், மாணவர்கள் படிக்காமலேயே பரீட்சையில் பஸ் செய்ய நேர்க்குறர்கள் என்று சொன்ன கருத்துக்கு மாணவர்கள் எதிர்ப்புத் தொல்க்கிற வகையில் தண்ணீரில்லாத கிராமிய மக்கள்தான். தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள கிராமியர்கள், ஆகவே மறுநாள் நடக்க இருக்கும் மாநாட்டில் மாணவர்கள் கிராமியர்களாக வருவார்கள் என்ற உயத்தனால் காங்கிரஸ்காரர்களே தவிர வேறுகொண்டார்கள் என்பது பற்றித் தவறாத தகவல் வந்ததா?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : அப்படி அவர்கள் தவிர வேறுகொண்டார்கள் என்பதற்கான ஆதாரங்கள் எதுவும் இல்லை. அது மாதிரி மல்ல. தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் அவர்கள் மாணவர்களைப் பற்றி அன்றையதினம் கூறிய கருத்தைப் பற்றி அவர்களே திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு வருத்தம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, மீண்டும் அவற்றையெல்லாம் களப்பி மறுபடியும் ஒரு புதிய நிலையை மாணவர்கள் மத்தியில் கிடைத்த தேவையல்ல. இப்போதுள்ள மாணவர்களையத்திற் புதுக் கிராமியர்கள் தெரிவித்திருக்கிற எதுவாக இருக்கும் என்ற காரணத்தினால் இதை அந்த அளவிற்கு நிறுத்தி வைத்து நல்லது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

Compulsory collection for Small Savings.

* 114 Q.—**THIRU G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state :

(a) whether the Government are aware of the circulation of printed statement by Tiruchirappalli Chamber of Commerce against compulsion used for collection for small savings; and

(b) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) “வர்த்தக உலகம்” என்னும் திங்கள் 1968 மார்ச் இதழில் அரசாங்கக் கடன்கள், சிறுசேமிப்புப் பத்திரங்கள் முதலியவற்றுக்கு வசூல் செய்யும்போது துறை அதிகாரிகள் அச்சுறுத்துவதாகவும், மிரட்ட வத கவும், குறியும் சாட்டி திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்ட வணிக மன்றத் தலைவரும் செயலாளர்களும் அறிக்கை வெளியிட்டுள்ளனர். முந்திய அரசாங்கம் ஆட்சியிலிருந்தபோதும் பல ஆண்டுகளாக இப்படிக்கம் இருந்து வந்துள்ளதென்றும் இது நிறுத்தப்படவேண்டுமென்றும், அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது குறித்து எழுத்து மூலமான புகார் எதுவும் வணிக மன்றத்துக்கு வரவில்லையென்றும் வாய்மொழி மூலமே தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளதென்றும் அந்த அறிக்கையில் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இது குறித்து அரசாங்கத்துக்குப் புகார் எதுவும் வரவில்லை.

[1969 மார்ச் 4]

திரு. க. கோமதி சங்கர திட்சிதர் : சபாநாயகர் அவர்களே, திருச்சி ராப்பள்ளி வியாபாரக் கழகத்தார் சிறுசேமிப்பு விஷயமாக கொடுத்த மனுவைப் போல் வேறு வியாபாரக் கழகங்களிடமிருந்தும் இதை ஆட்சேபித்து அரசாங்கத்திற்கு மனுக்கள் வந்துள்ளனவா?

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : திருச்சி வியாபாரிகள் இதில் மனு கொடுக்கவில்லை. அவர்களுடைய வர்த்தக உலகம் என்ற பத்திரிகையில் சில அதிகாரிகள் அரசாங்கக் கடன்கள் வசூலில், சிறு சேமிப்பு வசூல் விஷயத்தில் நிர்ப்பந்தப்படுத்துகிறார்கள் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதுவே கூட எந்த அதிகாரி அம்மாதிரி நிர்ப்பந்தப் படுத்தினார், அல்லது யார் புகார் செய்தார்கள் என்றெல்லாம் சொல்ல வில்லை. வாய் மூலம் யாரோ வர்த்தகர்கள் சென்னர்கள் என்றுதான் இப்படிப் பொதுவான ஒரு அறிக்கையைத்தான் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி நிர்ப்பந்தம் நடைபெறுவதாக அரசுக்கு எந்தவிதப் புகாரும் வரவில்லை.

திரு. எம். எஸ். மணி : திருச்சி வர்த்தகக் கழகத்தில் பலதரப்பட்ட கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்து பேர்ப்பட்டே தவிர அரசினருக்குப் புகார் ஏதும் வரவில்லை என்பது உண்மையா?

(பதில் இல்லை)

திரு. தே. சேசவலு : சிறுசேமிப்புத் திட்டத்தை அமுல் செய்ய திரட்டப்படும் நிதிக்கான செலவை இந்தியப் பேரரசு ஏற்றுக்கொள்கிறதா? அல்லது தமிழக அரசு ஏற்றுக் கொள்கிறதா? தமிழக அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது என்றால் அதற்காகக் குறிப்பிட்டதொரு தொகையை இந்தியப் பேரரசு கொடுக்கவேண்டுமென்று அவர்களே ரு போராடி அதைப் பெற இந்த அரசு முன்வருமா? அப்படி போராடியும் டைக்காவிட்டால் தமிழக அரசு இந்தச் சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்காக தமிழக மக்களிடமிருந்து நிதி வசூல் செய்வதைக் கை விடுமா?

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : சிறு சேமிப்புத் தொகையில் மூன்றில் இரண்டு மடங்கு நம்முடைய அரசுக்கு அவர்கள் கடனாகக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். மொத்தம் பத்து கோடி என்றால் அதில் மூன்றில் இரண்டு மடங்கு நம் அபிவிருத்தி வேலைகளுக்காக முதலீடு செய்யக் கொடுக்கிறார்கள். அதை மட்டும் கடனாகக் கொடுப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல. இன்னும் பெரிய உதவிகளைப் பெறவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அதை மானியமாகவே கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த அரசு மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சிறு சேமிப்பு என்பது மக்களிடத்தில் கடனாகத்தான் வாங்கப்படுகிறது. மக்களிடத்திலிருந்து கடனாக வாங்கி அதை மானியமாகப் பெறுவது என்பது வேறு விஷயம். இதில் சர்க்காரிடம் ஒரு குழப்பம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. கடனாக பொதுமக்களிடமிருந்து வாங்கி அதை மானியமாகக் கொடுப்பது என்பதுதான் இந்தச் சர்க்காரின் கொள்கையா?

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : உறுப்பினர் அவர்களுடைய கேள்வியில்தான் குழப்பம் இருக்கிறது. மன்னிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சிறு சேமிப்புத் திட்டம் என்பது முக்கியமான சில அடிப்படை, அம்சங்களைக் கொண்டது. நாம் சிக்கனமாக இருக்க வேண்டும். அப்படிச் சிக்கனமாக இருந்து சேமித்து வைத்ததை முதலீடு செய்கிறோம். சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்காக பணம் கொடுப்பவர்கள் அதைத்திருப்பிப் பெறும் உரிமையும் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால், அரசாங்கம் எதற்காக இந்தக் காரியங்களைச் செய்கிறது என்றால் பணம் கிடைக்காமல் இருந்தால் ஒன்று வரி போட வேண்டும், அல்லது வேறு வகையில் காரியங்கள் செய்ய வேண்டும். ஆகவேதான் இந்தத் திட்டம். மத்திய அரசாங்கம் நமக்கு இதிலிருந்து கடனாக வழங்குகிறது. மானியமாகக்

1969 மார்ச் 4]

கொடுக்கக்கூடாது என்பது அல்ல. அமெரிக்காவிலிருந்து இப்பொழுது கடன் கொடுக்கவில்லையா? அந்த மாதிரி கொடுக்க வேண்டாம் என்பது அல்ல. இன்னும் பல அம்சங்களில் மத்திய அரசிலிருந்து நமக்கு கிடைக்க வேண்டியது கிடைக்கவில்லை என்பதற்காக இந்தப்பணத்தைக் காண்பித்து, கொடுக்காமல் இருக்காமல் இதை மானியமாகக்கொடுங்கள் என்று கேட்கிறோம். இந்த சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தினால் விலைவாசி குறைகிறது. அது ஒரு அடிப்படை அம்சம். இப்போது பத்து கோடி ரூபாய் கிடைக்கிறது என்றால் அந்த 10 கோடி ரூபாய் புழக்கத்தில் இல்லாமலிருந்தால் அபிவிருத்தி வேலைகள் நடைபெறுவது குறைகிறது. அந்த பத்து கோடி ரூபாய் கிடைப்பதால் வேறு புது வரிகள் விதிக்காத நிலை ஏற்படுகிறது. வரிகள் விதிக்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள் இத்திட்டம் காரணமாக விலைவாசி உயர்வைத் தடுப்பதற்குப் பயன்படுகிறது. வியாபாரிகளுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் ஒரு சேமிப்பாக இருக்கிறது. இந்த இயக்கத்திற்கு இன்னும் நல்ல வகை செய்தால் இருக்கக்கூடிய வரிகளைக் கூட குறைக்க ஆலோசனை செய்யலாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகரவர்களே, அவர்கள் பதில் சொல்லும்பொழுது நான் குழப்பிக்கொள்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள்தான் குழப்பிக்கொள்கிறார்கள். சிறு சேமிப்பு என்று மக்களிடத்திலேயிருந்து கடனாகப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வட்டியுடன் தான் திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டும். மான்யமாக வாங்குவதும், கடனாக வாங்குவதும் வேறு, ஆகவே, எனக்குக் குழப்பம் இல்லை. எனவே, அவர்களுடைய குழப்பத்தை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ரொம்ப நன்றி, யாருக்குக் குழப்பம், யசருக்குக் குழப்பம் இல்லை என்பதை ஊரும், உலகமும் புரிந்து கொள்ளும். கடனாகத்தான் வாங்குகிறோம். கடனாக வாங்குவதை 10 வருஷங்கள் கழித்துத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும். பல கட்டங்களில் மத்திய சர்க்காரிடம் பாத்தியதை இருக்கிறது. கடன் கணக்கிலே எழுதுவது, மானியம் என்பதெல்லாம் இந்த மாதிலத்திற்குத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற பொருளில் முதலமைச்சரவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எனவே, குழப்பம் இருந்தால் அதை இந்த அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்வதில் கௌரவ பிரச்சினை எதுவும் இல்லை. எல்லோருக்கும் குழப்பம் வரக்கூடும். குழப்பம் இருந்தால் திருத்திக் கொள்வதில் கௌரவ பிரச்சினை எதுவும் இல்லை. சாதாரணக் கடனாக வருகிறது, கடனாக வேண்டாம், கொடுங்கள் 7 கோடி ரூபாயை அபிவிருத்திக்கு என்ற கோரிக்கையை எவ்வளவு தூரம் ஒத்துக்கொள்ளப் போகிறார்கள் என்பதில்தான் அடிப்படையான பிரச்சினையே தவிர, எதோ அரசாங்கத்திற்கு என்று கருத்த் தேவையில்லை. அப்படிக்கருதியிருந்தால் திட்டவட்டமாக கொள்கைகளை எதிர்கட்சித் தலைவரவர்களுக்கு உணர்த்தக்கூடிய வாய்ப்பு அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்தது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கோபி வட்டத்திலுள்ள தரிசு நிலங்கள் பட்டா.

*115 வினா.—**திரு. எம். பூபதி :** மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா.—

கோபி தாலுகாவில் சர்க்கார் தரிசு நிலங்களை சர்க்கார் அதிகாரிகள் சுமார் இருபது பேர்கள் பட்டா செய்து கொண்டதற்கு சர்க்காருக்கு வந்துள்ள புகார்பீது எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : No complaint against any assignment of waste lands in Gobi Taluk made in favour of Government Servants, has been received.

[1969 மார்ச் 4]

திரு. எம். பூபதி : தலைவரவர்களே, இது சம்பந்தமான புகார்கள் நானே அன்றிருந்த அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறேன். அதிகாரிகள் ஆக்கிரமித்ததை மீண்டும் பரிசீலனை செய்து பார்க்கும் படியும் யோசனை கூற இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : அவர்களுடைய இந்த உப கேள்வி தவறான இடத்திற்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கும். அவர்கள் கேட்டிருக்கும் கேள்வியில் கோபி தாலுக்காவில் சர்க்கார் தரிசு நிலங்களைச் சர்க்கார் அதிகாரிகள் சுமார் 20 பேர்கள் பட்டா செய்து கொண்டது பற்றிச் சர்க்காருக்கு வந்துள்ள புகார் மீது எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் பற்றிக் கேள்வி கேட்டிருக்கிறார்கள். எந்த ஊரில், எந்த 20 அதிகாரிகள் என்ற விவரங்களை அவர்கள் கேள்வியில் சொல்லியிருக்கலாம். அது கேள்வியிலே இல்லை. அவர்கள் புகார் செய்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள் புகார் செய்திருக்கக்கூடும். எந்த ஊரில் எந்த அதிகாரிகள் என்று சொல்வார்களையானால் பதில் சொல்லச் சௌகரியமாக இருக்கும். இப்பொழுது கூடக் கேட்கலாம். ஆனால் இங்கேயிருக்கும் அதிகாரிகளின் விவரங்களின் படி கோபிசெட்டிபாளையம் தாலுக்காவில் 1967-ஆம் வருஷமோ, 68-ம் ஆண்டிலோ விவசாயக் காரியங்களுக்காக எந்த நிலமும் பட்டா செய்து கொடுக்கவில்லை என்று கோபிசெட்டிபாளையம் தாசில்தார் அவர்களும், சத்தியமங்கலம் டெபுடி தாசில்தார் அவர்களும் கொடுத்திருக்கிறார்கள், ஆனால், சத்தியமங்கலம் டெபுடி தாசில்தார் அவர்களை அக்கறைகுடு வேறி என்ற கிராமத்தில் 4 பேர்களுக்கு நிலம் அஸைன்மெண்ட் செய்யப்பட்டது தவிர இந்த 2 வருஷத்தில் 1967, 1968-ம் ஆண்டுகளில் தரிசு நிலங்கள் பட்டா செய்யப்படவில்லை என்று அவர்கள் அறிக்கையில் கூறுகிறார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகரவர்களே, இந்தத் தரிசு நிலங்களைப் பட்டா செய்வதுலே வீடு இல்லாதவர்கள் அல்லது நிலம் இல்லாதவர்கள் போன்றவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். என்னென்றால் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கும், வீடு இல்லாதவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டியதுதான் நியாயம், பலயிடங்களில் பூமியிருப்பவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. அதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : அவர்கள் ஊர் விவகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு, அதன் பின்னணியில் கேள்வி கேட்கிறார்கள். அவர்கள் ஊரிலே ஒரு விவகாரம். ஒருவர் டிக்கடைக்காரர். அது ரோடு மேலே இருக்கிறது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களுடைய தாலா நெடுநாளாக விவகாரம் நடந்துக்கொண்டிருந்தது. அதை அரசியலுக்காக மாற்றி ஊர்களோ இல்லையோ அது சம்பந்தமாக என்னிடத்திலே புகார் செய்யப் பட்டு ஸ்டே கொடுக்கப்பட்டது. எதிலேயும் இரண்டு கட்சிக்காரர்கள் சேர்ந்து கொள்கிறார்கள். ஒரு செண்ட் விவகாரம். எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் மனுச் செய்துகொண்டதன் பேரில் அதை நிறுத்தி வைத்துவிட்டு, வருவாய்த்துறை அதிகாரி ஒருவரை அங்கே போய் பார்த்துவிட்டு அது அவசியமா என்று முடிவு செய்யும்படி கேட்டுக்கொண்டேன், அந்த வருவாய்த்துறை அதிகாரியின் பரிந்துரையின் அடிப்படையில் அது பட்டா செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இதுதான் இருக்கும் நிலைமை. அவருக்கும் நிலம் இருக்கிறது, டிக்கடைக்காரருக்கு 10 ஏக்கர் 20 ஏக்கர் இருக்கிறது என்பது வாதம். அதை என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்கள். நானே கவனிக்கலாம், பரிசீலனை செய்யலாம் என்னும் நேரத்தில் எதிர்க் கட்சித் தலைவரவருடைய ஆசீர்வாதத்தினாலேயோ என்னவோ, பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பஞ்சாயத்து போர்டு என்று கருதுகிறேன், ஹைகோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கிறார்கள். சிரமம் இருக்கிறது என்று ஹைகோர்ட்டில் போடப்பட்ட அந்த உத்தரவு, அசைன்மெண்ட் செய்தது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுக்கும் தெரியும், அரசாங்கத்திற்கும் தகவல் வந்திருக்கிறது. ஹைகோர்ட் என்ன தீர்ப்பு சொல்கிறதோ? ஏற்கெனவே கூட அரசாங்கமாகத் தலையிடவில்லை, வருவாய்த்துறை அதிகாரியினுடைய பரிந்துரையின்மேல் அவர்கள் சொல்லும் வழியில்

1969 மார்ச் 4]

தான் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறோம். தவறாகவும் இருக்கலாம், இடைஞ்சலாகவும் இருக்கலாம், விதி முறைகளின்படிதான் செய்தது. மீண்டும் அதைப் பரிசீலனை செய்யலாம் என்று அரசாங்கமே கருதிக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது கேள்வி நேரம். தனியாக ஸ்டேட்மெண்ட் கொடுக்கச் சொல்லி சொல்லலாம்.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : This is a serious question and the Hon. Leader of the Opposition has spoken as if he has no confidence in the Government. That is why I have to explain the position

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு விளக்கம் கொடுக்க வேண்டும், அதை நான் மறுக்கவில்லை. இது கேள்வி நேரமாக இருப்பதால், அவர்களைத் தனியாக ஸ்டேட்மெண்ட் கொடுக்கச் சொல்லி அதற்கு நீங்கள் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : இது நிர்வாகப் பிரச்சினை. அதற்கு அமைச்சர்கள் பதில் கொடுப்பது நல்லது என்று பணிவாகச் சபாநாயகர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு முக்கியத்துவம் இல்லையென்றால் நானும் சொல்லமாட்டேன். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் இந்தக் கேள்விக்குள்ளே நுழைந்து இதைக் கேட்கமாட்டார்கள். ஆகவே, தெளிவு படுத்த வேண்டியது அவசியமா மாகிறது.

முற்பகல் 10-00

இதுபற்றி ஹைகோர்ட்டிலே தாவா ஆகியிருக்கிறது. அவர்கள் என்னிடத்திலே கொடுத்தார்கள். இப்படி அசைன்மெண்ட் போட்டு விட்டிருக்கிறார்களே, அவர்களுக்கு நிலம் இருக்கிறது என்றதால் நான் அதைப் பரிசீலித்து ஆராய்ந்தேன். அதற்குள்ளாக அவசரமாக ஹைகோர்ட்டுக்குப் போய் ஸ்டே வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். இதன்பொருட்டு அவர்களுக்கும் சிரமம் குறைவு; சர்க்காருக்கும் சிரமம் குறைவு. ஹைகோர்ட்டுனுடைய தீர்ப்புக்குப் பிறகு மீண்டும் அதைப் பரிசீலனை செய்யலாம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே இது தனிப்பட்ட பிரச்சினை அல்ல- பஞ்சாயத்து போர்ட் பொதுக்காரியத்திற்காகத் தான் கேட்டிருக்கிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? போர்ட் மெம்பர் கொடுக்க வேண்டாமென்று உத்திரவு போட்டிருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அவர் உத்திரவு போட்டிருந்தும் அந்த ஆக்கிரமிப்பை தனிப்பட்ட செல்வாக்கின் மீதுதான் பரிசீலித்தார்கள், சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்தது என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அவருக்கு 42 ஏக்கர் பூமி இருக்கிறது, வீடு இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டதும் சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? இன்னொருவர் கொடுத்த.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வி கேட்கிற நேரத்திலே அமைச்சரவர்கள் எல்லா கேள்விகளையும் நினைவிலேக் வைத்து, எல்லா கேள்விகளுக்கு விடை கொடுக்கக்கூடிய அளவிலே கேள்வி கேளுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : ஒரு சென்டுக்காக இருக்கிற பிரச்சினை, அரசியல் பிரச்சினையாகின்றது. இன்னும் சில விவரங்களைச் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால், இந்த அடையாளப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையிலே இதிலே நோக்கம் கற்பிப்பது நல்லதல்ல. அவர் மீது நான் நோக்கம் கற்பிக்கவில்லை. அப்பொழுதே போர்ட் மெம்பர் போய் பார்த்தார். இடம் மலையிலே இருக்கிற இடம். அவர் இன்னொரு கட்சியிலே இருக்கிறார், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு விரோதமான கட்சியிலே இருக்கிறார்கள் என்பதற்காகப் பேராபப்பட்ட வருகிற காரியமே தவிர முதலிலே போட்டார்கள். இரண்டாவது போட்டார்கள் என்பது

[1969 மார்ச் 4]

அல்ல. அதன்மீது இப்பொழுது எந்த விவாதத்தையும் வளர்க்க வேண்டியதில்லை. ஹைகோர்ட் தீர்ப்பை அனுசரித்து நாம் ஒத்துக்கொள்ளலாம். அதுதான் அவர்களுக்கும் ரொம்பவும் உத்தரவாதமாய் இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, அரசியல் காரணம் என்று சொல்லிவிட்டார். அதே அரசியல் காரணத்திற்காக அவர்கள் போட்டார்களா என்று நான் என் கேட்கக் கூடாது?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்த விவாதம் எப்படி இருந்தாலும் கேள்வி நேரத்தில் கடைபிடிக்க வேண்டிய விதிகளை பிபிள் பற்ற வேண்டுமென்பதுதான் எனக்கு முக்கியம். வேண்டுமென்றால், அரை மணி நேரம் விவாதத்திற்காகக் கேட்டு வாங்கிப் பேசிக்கொள்ளலாம். கேள்வி நேரத்தில் இவ்விதம் குறுக்கிட்டு, கேள்வி நேரத்தைக் கெடுக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

Refund of urban land tax.

* 116 Q.—**THIRU K. VINAYAKAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state :

(a) whether the Government proposes to refund the amount collected under Madras Urban Land Tax Act, since the important clause of the Act has been struck down by the High Court of Madras;

(b) if so, how much amount will be refunded ?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : (a) No.

(b) Does not arise.

THIRU K. VINAYAKAM : The classification of lands in Madras City in the same category (as in the Madras Urban Land Tax Act) has been struck down by the Madras High Court, with the result the entire Act becomes null and void of our Constitution. That being so, the money collected under that Act is not the property of Government and the Government are not entitled to keep them in its coffers because they are not entitled to the same. So the collection of money becomes illegal. Will the Government think twice on this matter and refund the money that has been collected ?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : The situation does not arise. It is not correct to say that Urban Land Tax Act has been struck down. Only a section has been struck down. I shall present the full report and present stage at which the matter stands.

About 400 writ petitions were filed before the Madras High Court challenging the validity of the Madras Urban Land Tax Act. A Full Bench of the High Court heard the above writ petitions and the judgment of the Full Bench was delivered on 10th April 1968. The Full Bench upheld the constitutional validity of the Madras Urban Land Tax Act. It is not correct to say that the Act has been struck down. In fact the Full Bench upheld the constitutional validity of the present Urban Land Tax Act. But the majority of Judges held that Section 6 of the Act, the section dealing with fixation of market value of the urban land is violative of Articles 14 and 19 (1) (f) of the Constitution. The Government have decided

1969 மார்ச் 4]

to file an appeal to the Supreme Court against the judgment of the High Court and on 18th April 1968 petitions have been filed to move the High Court to grant leave for appeal to the Supreme Court and for stay of operation of the judgment of the High Court pending filing of appeal to and its disposal by, the Supreme Court. The Government have obtained leave to appeal to the Supreme Court and the appeal had been filed. The stay of operation of judgment of the Madras High Court was also prayed for pending disposal of the appeal but the request was rejected. However the Supreme Court has posted the appeal for final hearing in the first week of March 1969. The decision on the appeal will be known then. Consequent on the judgment of the High Court, instructions were issued to the Board of Revenue and urban land-tax authorities that collection of urban land-tax should not be made, demand notices should not be issued and that passing of assessment orders should be stopped forthwith. Under the circumstances it has been considered that the question of refunding the tax already collected may be taken up after the Supreme Court's decision on the State's appeal is known.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வருவாய்த் துறை மானியத்தின் மீது உறுப்பினர்களுக்கும் கருத்து கூற வாய்ப்பிருக்கிறது, அமைச்சர் அவர்களுக்கும் கருத்து கூற வாய்ப்பிருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தினால் துணைக் கேள்விகளுக்கு வாய்ப்பளிக்கவில்லை.

ஆட்டு இறைச்சியின் விலை.

152 வினா. **திரு. டி. மார்டின் :** மாண்புமிகு உணவு, வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா.

ஆட்டுக்கறியின் விலையேற்றத்தைத் தடுக்க தமிழக அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளின் விபரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இம் மாநிலத்திலுள்ள செம்மறி ஆட்டுப் பண்ணைகள் நான்கிலும் செம்மறியாடுகளின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்கவும், அவற்றின் இறைச்சியின் தரத்தையும் ஆட்டு உரோமங்களின் தரத்தையும் உயர்த்தவும் அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டுள்ளது. பண்ணைகளில் எச்சரகவுள்ள ஆட்டுக்கிடாக்களை கிராமங்களுக்கு வழங்குவது மூலமாக, கிராமப் பகுதிகளில் ஆடுகளின் எண்ணிக்கை பெருக்கப்படுகிறது. செம்மறியாடுகளின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்குவதன் மூலம், இறைச்சியின் விலை நாளடைவில் நிலைப்படுத்தப்படும் என்பதில் ஐயமில்லை.

திரு. டி. மார்டின் : ஸ்பீக்கர் ஸார், கிலோ ஒன்று மூன்று ரூபாயாக விற்பனை கொண்டிருந்தது இப்பொழுது ரூ. 6½-க்கு விற்கப்படுகிறது என்று கூறுகிறார்கள். எனவே, இந்த விலை ஏற்றத்தைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நியாய விலை இறைச்சிக் கடைகள் ஆரம்பிக்கப்படுமா? அதற்கான செயற்குறிப்பு ஏதாவது இருக்கிறதா என்பதை, அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : மத்திய அரசாங்கம் செம்மறி ஆடுகளையும் வெள்ளை ஆடுகளையும் ஏற்றுமதி செய்வதற்கு அனுமதி கொடுத்த ஒரே காரணத்தினால்தான் இறைச்சியினுடைய விலை ஏறியிருக்கிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினருடைய ஞாபகத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் கசாப்புக் கடைகள் வைக்க விரும்ப வில்லை. யாராவது தனிப்பட்டவர்கள் கசாப்புக் கடைகள் வைக்க முன் வந்தால், கனம்

[1969 மார்ச் 4]

அங்கத்தினரே, அரசாங்கம் ஆடுகளை எந்த முறையிலே வளர்க்கிறது, ஆடுகள் இன விருத்திக்காக அரசாங்கம் என்ன முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுகின்றது என்பவற்றை விளம்பரப்படுத்துவது போன்ற நல்ல காரியங்களிலே ஈடுபடலாம்.

மேட்டூர் அணையில் மீன் பிடிப்பு.

* 153 வினா : திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு உணவு, வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) மேட்டூர் அணையில் 1968, ஏப்ரல் முதற்கொண்டு மீன் பிடிப்பது கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளதா ?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) ஆம்.

(இ) மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தில் தண்ணீர் அளவு 30 அடிக்குக் குறைவாக இருக்கையில் அங்கு மீன் பிடிப்பதற்குக் கட்டுப்பாடு விதிக்கப்படுகின்றது. தண்ணீர் மட்டம் 15 அடிக்குக் கீழே சென்றால், யமனோரிக் கொண்டை, செண்டை, பூனைமீன்கள் (Cat Fish) ஆகியவற்றைப் பாதுகாப்பதற்காக, யமனோரிக் கொண்டை வீலைகள் அனைத்தும் நிறுத்தப்படுகின்றன.

சாக்கடை அமைப்புத் திட்டங்கள்.

* 154 வினா : திரு. பெ. மலேச்சாமி : மாண்புமிகு பொதுச் சுகாதார அரிசன நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா :

1967-68-ல் எத்தனை நகரங்களில் அரசு சாக்கடைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியுள்ளது ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : திருமங்கலம் நகர பஞ்சாயத்தின் ஒரு பகுதி வடிகால் திட்டம் 1967-68-ல் முடிவடைந்தது. மற்ற இடங்களில் வேலைகள் நடந்துகொண்டிருந்தன.

திரு. பெ. மலேச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, மக்கள் தொகை 20,000-க்கு மேற்பட்டிருக்கிற பேரூராட்சிகளில் இந்த சாக்கடைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசு ஏதாவது சிறப்புத் திட்டம் வைத்திருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : சிதம்பரம், மன்றக்குடி, கும்பகோணம், தூத்துக்குடி, பெரியகுளம், சாத்தூர், லால்குடி, ஆகிய நகராட்சிமன்றங்களில் இது போன்ற பெரிய திட்டங்களை செயல்படுத்துவதற்காக திட்டங்கள் தீட்டியிருக்கிறார்கள். அதில் கோயம்புத்தூர் முனிசிபாலிட்யில் இப்பொழுது வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. சிதம்பரம் முனிசிபாலிட்யில் 1968-69-க்குள் முடிவடையும் தருவாயில் இருக்கிறது. உதகமண்டலத்திலும் இது போன்ற ஜலதாரைத் திட்டம் (டிரைனேஜ் சிஸ்டம்) செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. மேலும் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் புதிய திட்டங்களாக இவைகளெல்லாம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருச்சிராப்பள்ளி, காஞ்சி, கடலூர், சேலம், திருநெல்வேலி, ஆலந்தூர் ஆகிய இடங்களில் ஜலதாரைத் திட்டங்களைப் பழுது பார்க்கவேண்டும் என்பதற்கான செயற்குறிப்புகள் இங்கே இருக்கின்றன. இருந்தாலும், இப்பொழுது அனைத்தையும் நிறைவேற்றுவதற்கான அளவுக்கு போதுமான நிதி இல்லாத காரணத்தினால், இவைகளெல்லாம் தாமதப்பட்டு வருகின்றன.

Payment of college fees by Harijan students

* 155 Q.—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Health and Harijan Welfare be pleased to state—

1969 மார்ச் 4]

(a) whether the Department of Harijan Welfare has issued cards guaranteeing the payment of the college fees to the students belonging to the Scheduled Caste/Tribes intending to join the college course;

(b) whether suitable instructions have been given to colleges to honour these cards; and

(c) whether any incidents have been brought to the notice of the Government where a few colleges including the Government Arts College, Mount Road, Madras-2 have refused to accept guarantee of these cards and insisted payment of fees at the time of admission itself?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : (அ) ஆம். அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள் வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் படிப்புக் கட்டணம் முதலியவையின்றிக் கல்லூரிகளில் சேர இயலும்படியாக அவர்களுக்குத் தகுதி அட்டைகள் வழங்கப்படுகின்றன. இந்திய அரசு தரும் படிப்பு உதவித் தொகையைப் பொறுத்தவரை மட்டுமே இந்தச் சலுகை வழங்கப்படுகிறது.

(இ) ஆம்.

(உ) முக்கியமாக மதுரையில் உள்ள மாணவர்களிடமிருந்தும், சமீப நிறுவனங்களிடமிருந்தும் கல்லூரிகளின் முதல்வர்கள் இந்தத் தகுதி அட்டைகளை ஏற்க மறுத்ததாக முறையீடுகள் வந்தன.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : கல்லூரி முதல்வர்கள் இந்தத் தகுதி அட்டைகளை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு மறுப்பதன் காரணமாக பல்வேறு இடங்களில் இத்தகைய புகார்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, அரசு இது குறித்து மீண்டும் பரிசீலனை செய்து, கல்லூரி முதல்வர்களுக்கு ஒரு திட்டமான உத்தரவு போட்டு, இந்த அட்டைகளை யார் கொண்டுவந்தாலும் அப்படிச் செய்யக்கூடாது என்று வலியுறுத்தினால் அரிசனங்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்காதா? அத்தகைய அட்டைகளை எப்படி நிராகரிக்கிறார்கள் என்றால், அலட்சியமாக சில தவறான வார்த்தைகளை பயன்படுத்துகிறார்கள், தாறுமாறாக பேசி அரிசன மக்களை அலட்சியப்படுத்திப் பேசக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அரிசன மக்களை அப்படி அலட்சியப்படுத்திப் பேசக்கூடிய அளவுக்கு முதல்வர்களுடைய போக்கு வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த விஷயத்தை அரசாங்கம் கண்காணிக்கத் தயாராக இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இந்த அட்டை கொடுக்கின்ற முறை புகுத்தப்பட்ட ஆரம்பத்தில்தான் இப்பேர்ப்பட்ட வேறுபாடுகள் கல்லூரி முதல்வர்களால் காண்பிக்கப்பட்டதாக தகவல்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதற்குப் பிறகு நலத்துறை அதிகாரி நடவடிக்கை எடுத்து, எல்லா முதல்வர்களுக்கும் இந்த அட்டைகளை அலட்சியப்படுத்தக்கூடாது என்று அறிவிப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்குப் பிறகு இப்பொழுது அதுபோன்ற சூழ்நிலைகள் இருக்கவில்லை என்பதாகத்தான் குறிப்புகள் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள் விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு : ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால், அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. நடைமுறைக் கேள்வி

எல்லா உறுப்பினர்களும் அறியும்படி வினாக்களுக்கு விடையளித்தல்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : ஆன் எ பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர், ஸார். சபாநாயகர் அவர்களே, கேள்வி 115-ல் உபகேள்வி ஒன்றை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்டு, மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை

[1969 மார்ச் 4]

அங்கத்தினரே, அரசாங்கம் ஆடுகளை எந்த முறையிலே வளர்க்கிறது, ஆடுகள் இன விருத்திக்காக அரசாங்கம் என்ன முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுகின்றது என்பவற்றை விளம்பரப்படுத்துவது போன்ற நல்ல காரியங்களிலே ஈடுபடலாம்.

மேட்டூர் அணையில் மீன் பிடிப்பு.

* 153 வினா : திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு உணவு, வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) மேட்டூர் அணையில் 1968, ஏப்ரல் முதற்கொண்டு மீன் பிடிப்பது கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளதா ?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) ஆம்.

(இ) மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தில் தண்ணீர் அளவு 30 அடிக்குக் குறைவாக இருக்கையில் அங்கு மீன் பிடிப்பதற்குக் கட்டுப்பாடு விதிக்கப்படுகின்றது. தண்ணீர் மட்டம் 15 அடிக்குக் கீழே சென்றால், யமனோரிக் கொண்டை, செண்டை, பூனைமீன்கள் (Cat Fish) ஆகியவற்றைப் பாதுகாப்பதற்காக, யமனோரிக் கொண்டை வீலைகள் அனைத்தும் நிறுத்தப்படுகின்றன.

சாக்கடை அமைப்புத் திட்டங்கள்.

* 154 வினா : திரு. பெ. மலேச்சாமி : மாண்புமிகு பொதுச் சுகாதார அரிசன நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா :

1967-68-ல் எத்தனை நகரங்களில் அரசு சாக்கடைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியுள்ளது ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : திருமங்கலம் நகர பஞ்சாயத்தின் ஒரு பகுதி வடிகால் திட்டம் 1967-68-ல் முடிவடைந்தது. மற்ற இடங்களில் வேலைகள் நடந்துகொண்டிருந்தன.

திரு. பெ. மலேச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, மக்கள் தொகை 20,000-க்கு மேற்பட்டிருக்கிற பேரூராட்சிகளில் இந்த சாக்கடைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசு ஏதாவது சிறப்புத் திட்டம் வைத்திருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : சிதம்பரம், மன்றக்குடி, கும்பகோணம், தூத்துக்குடி, பெரியகுளம், சாத்தூர், லால்குடி, ஆகிய நகராட்சிமன்றங்களில் இது போன்ற பெரிய திட்டங்களை செயல்படுத்துவதற்காக திட்டங்கள் தீட்டியிருக்கிறார்கள். அதில் கோயம்புத்தூர் முனிசிபாலிட்யில் இப்பொழுது வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. சிதம்பரம் முனிசிபாலிட்யில் 1968-69-க்குள் முடிவடையும் தருவாயில் இருக்கிறது. உதகமண்டலத்திலும் இது போன்ற ஜலதாரைத் திட்டம் (டிரைனேஜ் சிஸ்டம்) செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. மேலும் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் புதிய திட்டங்களாக இவைகளெல்லாம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருச்சிராப்பள்ளி, காஞ்சி, கடலூர், சேலம், திருநெல்வேலி, ஆலந்தூர் ஆகிய இடங்களில் ஜலதாரைத் திட்டங்களைப் பழுது பார்க்கவேண்டும் என்பதற்கான செயற்குறிப்புகள் இங்கே இருக்கின்றன. இருந்தாலும், இப்பொழுது அனைத்தையும் நிறைவேற்றுவதற்கான அளவுக்கு போதுமான நிதி இல்லாத காரணத்தினால், இவைகளெல்லாம் தாமதப்பட்டு வருகின்றன.

Payment of college fees by Harijan students

* 155 Q.—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Health and Harijan Welfare be pleased to state—

1969 மார்ச் 4]

(a) whether the Department of Harijan Welfare has issued cards guaranteeing the payment of the college fees to the students belonging to the Scheduled Caste/Tribes intending to join the college course;

(b) whether suitable instructions have been given to colleges to honour these cards; and

(c) whether any incidents have been brought to the notice of the Government where a few colleges including the Government Arts College, Mount Road, Madras-2 have refused to accept guarantee of these cards and insisted payment of fees at the time of admission itself?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : (அ) ஆம். அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள் வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் படிப்புக் கட்டணம் முதலியவையின்றிக் கல்லூரிகளில் சேர இயலும்படியாக அவர்களுக்குத் தகுதி அட்டைகள் வழங்கப்படுகின்றன. இந்திய அரசு தரும் படிப்பு உதவித் தொகையைப் பொறுத்தவரை மட்டுமே இந்தச் சலுகை வழங்கப்படுகிறது.

(இ) ஆம்.

(உ) முக்கியமாக மதுரையில் உள்ள மாணவர்களிடமிருந்தும், சமீப நிறுவனங்களிடமிருந்தும் கல்லூரிகளின் முதல்வர்கள் இந்தத் தகுதி அட்டைகளை ஏற்க மறுத்ததாக முறையீடுகள் வந்தன.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : கல்லூரி முதல்வர்கள் இந்தத் தகுதி அட்டைகளை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு மறுப்பதன் காரணமாக பல்வேறு இடங்களில் இத்தகைய புகார்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, அரசு இது குறித்து மீண்டும் பரிசீலனை செய்து, கல்லூரி முதல்வர்களுக்கு ஒரு திட்டமான உத்தரவு போட்டு, இந்த அட்டைகளை யார் கொண்டுவந்தாலும் அப்படிச் செய்யக்கூடாது என்று வலியுறுத்தினால் அரிசனங்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்காதா? அத்தகைய அட்டைகளை எப்படி நிராகரிக்கிறார்கள் என்றால், அலட்சியமாக சில தவறான வார்த்தைகளை பயன்படுத்துகிறார்கள், தாறுமாறாக பேசி அரிசன மக்களை அலட்சியப்படுத்திப் பேசக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அரிசன மக்களை அப்படி அலட்சியப்படுத்திப் பேசக்கூடிய அளவுக்கு முதல்வர்களுடைய போக்கு வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த விஷயத்தை அரசாங்கம் கண்காணிக்கத் தயாராக இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இந்த அட்டை கொடுக்கின்ற முறை புகுத்தப்பட்ட ஆரம்பத்தில்தான் இப்பேர்ப்பட்ட வேறுபாடுகள் கல்லூரி முதல்வர்களால் காண்பிக்கப்பட்டதாக தகவல்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதற்குப் பிறகு நலத்துறை அதிகாரி நடவடிக்கை எடுத்து, எல்லா முதல்வர்களுக்கும் இந்த அட்டைகளை அலட்சியப்படுத்தக்கூடாது என்று அறிவிப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்குப் பிறகு இப்பொழுது அதுபோன்ற சூழ்நிலைகள் இருக்கவில்லை என்பதாகத்தான் குறிப்புகள் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள் விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு : ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால், அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. நடைமுறைக் கேள்வி

எல்லா உறுப்பினர்களும் அறியும்படி வினாக்களுக்கு விடையளித்தல்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : ஆன் எ பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர், ஸார். சபாநாயகர் அவர்களே, கேள்வி 115-ல் உபகேள்வி ஒன்றை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்டு, மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை

[திரு எம். சுரேந்திரன்]

[1969 மார்ச் 4]

அமைச்சர் அவர்கள் அதற்குப் பதில் சொல்லும்பொழுது, அவ்விருவர் மட்டும் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய முறையில் பதில் சொன்னதாகத் தோன்றுகிறது. அம்மாதிரி, சபையில் இருவருக்கு மட்டும் தெரிகிற முறையில் கேள்வி கேட்பதும், பதில் சொல்வதும் முறைதான்? இது முன் உதாரணமாக ஆகிவிடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர்கள் இரண்டு பேர்களுக்கு மட்டும் தெரியும் மாதிரி பேசிக்கொள்ளவில்லை. இரண்டு பேர்களும் மைக் மூலம்தான் பேசினார்கள். அவர்கள் இரண்டு பேர்கள் மட்டும் புரிந்து கொள்ளும்படி பேசவில்லை. எல்லோரும் புரிந்துகொள்கிற முறையில் தான் பேசியிருக்கிறார்கள்.

3. கவன ஈர்ப்பு.

(அ) பொதுவுடைமை தீவிரவாதிகளின் (நக்சல்பாரிகள்) திடீர்தாக்குதலைச் சமாளிக்க காவல் நிலையங்களை வலுப்படுத்தல்

THIRU N. S. V. CHITHAN: Sir, under Rule 41 of the Assembly Rules, I wish to call the attention of the Hon. the Chief Minister to a matter of urgent public importance namely, the steps taken by the Government to strengthen the police stations to meet the surprise attacks by the Naxalites in the State.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1968, நவம்பர் 22, 24-ம் தேதிகளில் கேரள மாநிலத்திலுள்ள தெற்கு வயநாட்டில் தலைச்சேரி காவல்நிலையத்திலும் பூலப்ள்ளி கம்பியில்லாத் தந்தி நிலையத்திலும் அம்மாநிலத்தைச் சேர்ந்த பொதுவுடைமைத் தீவிரவாதிகள் (நக்சல்பாரிகள்) தாக்குதல் நடத்தியதன் விளைவாக, நமது மாநிலத்திலுள்ள பொதுவுடைமைத் தீவிரவாதிகளின் செயல்களைக் கூர்ந்து கண்காணிக்குமாறு இம் மாநிலத்திலுள்ள காவல் துறைக் கண்காணிப்பாளர்கள் அனைவருக்கும் காவல் துறைத் தலைமை அதிகாரி உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளார். கேரள மாநிலத்தின் எல்லைப் புறமுள்ள எல்லாப் பகுதிகளிலும் படைக்கலன் தாங்கிய காவல் படையினர் அமர்த்தப்படுதல், எல்லைப்பகுதியை கூர்ந்து கண்காணித்தல் போன்ற சிறப்பான முன்னேற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. தீவிரவாதிகள் வன்செயல்கள் எதிலும் ஈடுபட வாய்ப்பு அளிக்காத வண்ணம் இந்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

(ஆ) கல்லூரிகளும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் அடிக்கடி மூடப்படுதலும் நிலைமைகளைச் சமாளிக்க முதல்வர்களுக்கு சுதந்திரம் அளித்தலும்

DR. H. V. HANDE: Sir, I wish to call the attention of the Hon. Minister for Education and Industries to a matter of urgent public importance, namely the frequent closure of the colleges and high schools in the State of Tamil Nadu for the past few months and the need to give freedom for the Principals to handle the situation according to the merits of each case.

* **மாண்புமிகு திரு- செ. மாதவன் :** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்லூரிகளிலும் பள்ளிகளிலும் மாணவர்களிடையே எழும் ஒழுங்குப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க கல்லூரி முதல்வர்கள், தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு முழுச் சுதந்திரம் உண்டு. அதில் அரசு தலையிடாது.

சில வேளை மொழிக்கொள்கை போன்ற உணர்ச்சிகளுக்கு இடம் தரும் கொள்கைப் பிரச்சினைகளில் மாணவர்கள் ஈடுபடும்பொழுது அது கல்விக் கூடங்களுக்கு வெளியே வந்துவிடுகிறது. அப்போது நிதானத்துடனும், சிந்தனையுடனும் ஒழுங்குப் பிரச்சினைகளை அணுக வேண்டும்.

எத்தகைய வன்முறைச் செயல்களும் நேரிடாது தடுக்க முயற்சிகள் எடுக்க நேரிடுகின்றது. கல்லூரிகள், பள்ளிகள் மூடுவது மாணவர்களின் படிப்பையும் எதிர் காலத்தையும் மிகவும் பாதிக்கும். தவிர்க்க முடியாத

1969 மார்ச் 4]

[திரு. செ. மாதவன்]

சில சந்தர்ப்பங்களில் வேறு வகை வன்முறைச் செயல்கள் மிகுதியாக விளையாது தடுக்க, மாணவர்களது உணர்ச்சியை சமூக விரோத சக்திகள் பயன்படுத்த இடம் தராத சூழ்நிலையை உருவாக்க, சில நேரங்களில் விடுமுறை தரும்படி நேரிடுகின்றது. இவ்வகையான சந்தர்ப்பங்கள் நேரிடுவதைத் தடுக்க எல்லா முயற்சிகளும் எடுக்கப்படும்.

தமிழக மாணவர்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டில் சிறந்தவர்கள், சீரிய சிந்தனைத் திறன் படைத்தவர்கள். ஆகவே, சந்தர்ப்பவாதிகள், சமூக விரோத சக்திகள் ஆகியோரது முயற்சிகளுக்கு இடம் தராது தங்களையே கல்வி எதிர்கால நலன், தமிழ் நாட்டின் எதிர்கால நலன் ஆகியவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு அரசியல், சமுதாய, மொழிப் பிரச்சினைகளை அரசிடத்திலே, நாட்டின் தலைவர்களிடத்திலே ஒப்படைத்துவிட்டு கல்வியில் தங்கள் கவனத்தை செலுத்த முயல்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை உள்ளது.

ஆசிரியர்களும் பெற்றோர்களும் மாணவர்களது நல்வாழ்வுக்கு வழி காட்ட வேண்டும். அரசியல் கட்சிகள், கட்சி நலனை மறந்து மாணவர்களது எதிர்கால நல்வாழ்வையும், நாட்டின் நலனையும் கருத்தில் கொண்டு செயல்படவேண்டும். மாணவர்களுடைய உட்கூறு உணர்ச்சிகளைப் புரிந்து உடனுக்குடன் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு மாணவர் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முயற்சிகள் எடுக்கப்படுகின்றன.

DR. H. V. HANDE: While welcoming the reassuring statement which the Chief Minister made, I want elucidation on one point. A few months ago the Director of Public Instruction sent instructions to the Principals of many colleges asking them to close the colleges for a few days without consulting the Principals concerned. Though the Principals were not interested in closing the colleges, such an order was passed. He reafter at least will the Minister instruct the officers not to blindly issue a blanket order but find out from each college whether the situation warrants closure from the point of view of law and order, so that the onus will be on the Principals of the colleges.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடுவது எந்த ஆணை என்று தெரியவில்லை. பொதுவாக ஆலோசனைகள் கூறப்படுகின்றன, கல்லூரி முதல்வர்களுக்கு. அவர்கள் சூழ்நிலைக்கு தக்கவாறு செயல்படுகிறார்கள். வன்முறைகள் தவிர்க்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் கருத்து. நாங்கள் ஆலோசனைகள் தான் கூறுகிறோம்.

(4) 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

* திரு. டி. மார்டின் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கை பற்றி என் கருத்துக்கள் சிலவற்றை இந்த அலுவலில் வைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் திரு. மதியழகன் அவர்கள், தன்னுடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் மறைந்த முதலமைச்சரால் இவ்வரசின் மீது சாற்றப்பட்ட கொள்கைகளை இயன்ற அளவு நிறைவேற்ற முயல்வோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள், காலஞ்சென்ற முதலமைச்சர் திரு. அண்ணாதுரை அவர்களின் - கொள்கை வழி நடப்போம் என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். மக்களும் இந்த மாமன்றமும் அறிந்தவரையில், காலஞ்சென்ற முதல் அமைச்சர் திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் முதலமைச்சர் என்ற முறையில் மிகவும் உறுதியாக ஒரு கொள்கையைப் கடைப்பிடித்து வந்தார். அது

பேரது விவாதம்

[திரு. டி. மார்டின்]

[1969 மார்ச் 4]

தனது அமைச்சரவையை விரிவுபடுத்தாமலும், அதிலும் முக்கியமாக பணக்காரர்களை, ஆலை அரசர்களை, தொழில் அதிபர்களை தன் அமைச்சரவையில் சேர்க்காமலும், சேர்க்குமாறு பலமுனைகளிலிருந்தும் வந்த நிர்ப்பந்தங்களையெல்லாம் உறுதியோடு சமாளித்து, உயிர் உடலில் இருக்கும் வரைக்கும் அந்தக் கொள்கைக்காகப் போராடினார்கள். ஆகவே, காலஞ் சென்ற முதலமைச்சர் அண்ணாதுரை அவர்களின் கொள்கைகளில் எந்தக் கொள்கைகளை நிறைவேற்ற அல்லது அதிவேகமாகப் பிரபல தொழில் அதிபர், பணக்காரர், ஸ்திர்வகுண்டம் சட்ட மன்ற உறுப்பினர், மாண்புமிகு திரு. ஆதித்தன் அவர்களுக்கு கூட்டுறவு அமைச்சர் பதவி கொடுக்கப் பட்டது என்பதை நானும், இந்த மன்றமும், அறிய ஆவலோடு இருக்கிறது. அல்லது மாஸிலில் மனோகரிகளின் கூந்தலில் கொஞ்சிக் குலவிய மலர் இரவிலே கசங்கிவிட்டால் காலையில் வீசியெறியப்படுகிறது குப்பையில். மாஸிலில் மதுரமாக இருந்த பால் இரவிலே திரிந்து விட்டால் காலையில் சாக்கடைபைச் சேருகின்றது. அதுபோல, காலஞ் சென்ற முதலமைச்சரின் கொள்கைகள் தூக்கி எறியப்பட்டனவா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் பேசும்போது, என்னைக் குறிப்பிட்டு ஆலை முதலாளி என்றார்கள் எந்த ஆலைக்கு முதலாளி என்பதைத் தெரிவிப்பாரா?

திரு. டி. மார்டின் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆலை முதலாளி என்று சொல்லவில்லை. பிரபல பணக்காரர் என்றுதான் சொன்னேன். பிரபல பணக்காரர் ஆகிய இவர்களை அமைச்சரவையில் சேர்த்திருக்கிறார்களே, அது எந்தக் கொள்கையில் என்று கேட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தன் : மீண்டும், மீண்டும் இந்த உறுப்பினர் அவர்கள் என்னைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்கள். அதற்கு நான் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தன்னிலை விளக்கமாகச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆலை அதிபர் என்று சொல்லவில்லை என்கிறார், பேரவைக் குறிப்பில் அப்படி இருந்தால், அதை அவர் நிச்சயமாக வாபஸ் பெற வேண்டும். இல்லை என்றால், எந்த ஆலைக்கு அதிபர் என்று தெரிவிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆலை அதிபர் என்று சொல்லவில்லை என்கிறார். பணக்காரர் என்றுதான் சொன்னேன் என்கிறார்.

திரு. டி. மார்டின் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அமைச்சரவையைக் கேட்பது என்னவென்றால், காலஞ்சென்ற முதல் அமைச்சர் திரு. அண்ணாதுரையின் கொள்கைகளை நிறைவேற்றுவோம் என்று சொல்லும்போது, இவ்வளவு பணக்காரருக்கு அமைச்சரவையில் இடம் கொடுத்திருக்கிறார்களே என்று மக்கள் மன்றத்தில் கேட்கிறார்கள். இவர்களை எந்த அளவுக்கு அவர்களுடைய கொள்கைகளை நிறைவேற்றப் போகிறார்கள் என்றும் சந்தேகம் கொள்கிறார்கள்.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர்கள் பாதிச்சம்பளம், அதாவது ரூ. 500 தான் சம்பளமாக வாங்குகிறார்கள். ஆனால், அமைச்சர்களின் வகையில் 1966-67-ல் காங்கிரஸ் ஆட்சியில், செலவானது ரூ. 6,44,000. 1967-68-ல் இன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் அந்த வகையில் செலவானது ரூ. 10,08,000. அதே வகையில் 1968-69-ல் செலவு ரூ. 11,99,000. தி.மு.க. ஆட்சியில் பிரயாணப் படியும் மற்ற படியும் என்ற வகையில் 1967-68-ல் செலவானது ரூ. 2,29,726. 1968-69-ல் தி.மு.க. ஆட்சியில் அந்த படிச் செலவு ரூ. 3,23,000. மேலும், மருத்துவச் துறையில், நோயாளிகளுக்கு உணவு என்ற வகையில் 1967-68-ல் செலவு ரூ. 88,12,783. ஆனால் 1969-70-ல் தி.மு.க. ஆட்சியில் ஒதுக்கீடு செலவு ரூ. 78 லட்சம் தான். நோயாளிகளைப் பட்டினி போட்டுவிடுவார்களோ என்னவோ? தொத்து நோய்களுக்கு என்று 1967-68-ல் ரூ. 78 லட்சமும், 1969-70-ல் ஏராளமாகத் தொத்து

1969 மார்ச் 4]

[திரு. டி. மார்டின்]

நோய்கள் பரவியிருக்கின்றன என்பதை நாம் அறிந்திருக்கும் இந்தச் சமயத்தில் ஒதுக்கியிருப்பது ரூ. 9 லட்சம் தான். நோயாளிகளுக்கு மருந்து, மருத்துவ மனை, லினன் போன்ற தேவைகளுக்கு 1967-68-ல் ஒதுக்கப்பட்டது ரூ. 1,26,30,000. ஆனால் அதே வகைக்கு 1969-70-ல், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை ரூ. 1,14,00,000. அந்த வகையில் குறைவு ரூ. 12 லட்சம். பிரைமரி ஹெல்த் சென்டருக்கு 1967-68-க்கும், 1969-70-க்கும் வித்தியாசம் இருந்து, மருந்துக்கு மட்டுமே ரூ. 82,000 குறைவாக இருக்கிறது.

சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால், காங்கிரஸ் ஆட்சியில் 1966-67-ல் ஒதுக்கப்பட்டது ரூ. 79,48,000. இன்றைக்கு 1969-70-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் ஒதுக்கியிருப்பது ரூ. 73 லட்சம் தான். இந்த வகையில் ரூ. 6 லட்சம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிறிய நீர்ப்பாசனத்தில், பாதுகாத்தலும், பழுது பார்த்தலும் என்ற வகையில் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் 1966-67-ல் ஒதுக்கியது ரூ. 25,42,000, ஆனால் இப்பொழுது 1969-70-ல் ஒதுக்கியது ரூ. 19,50,000. இந்த வகையில் குறைவு. சிறைச்சாலையிலுள்ள கைதிகளுக்கு மருத்துவம், சுகாதாரம் என்ற வகைக்கு 1967-68-ல் ஒதுக்கியது ரூ. 4.76 லட்சம். ஆனால் 1969-70-ல் ரூ. 4,40,000 தான். அதிலும் ரூ. 36,000 குறைவு.

ஊர்வலங்களை ஒழுங்குபடுத்தவும், கூட்டங்களைக் கூட்டுப்படுத்தவும் குதிரைப் படை மிகவும் முக்கியமான தேவை. அதற்கு 1967-68-ல் ஒதுக்கியது ரூ. 1,23,037. ஆனால் 1969-70-ல் ஒதுக்கியிருப்பது ரூ. 1,10,000. அந்த வகையில் ரூ. 13,037 குறைவு. குதிரைகளைப் பட்டினி போட்டுவிடுவார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. ஒரு வேளை அரசு தமிழர் படையை நம்பி இருப்பதால் குதிரைப் படையைப் பட்டினி போட்டார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை.

பி.யு.சி. வகுப்பில் எல்லா மாணவர்களுக்கும் ஃபீஸ் சலுகை கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றதை ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் கைதட்டி வரவேற்றார்கள். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு உண்மையை மறந்துவிட்டார்கள். கடந்த ஆண்டு பி.யு.சி. வகுப்பில் கல்விச் சலுகை பெற்ற மாணவர்களின் கதி என்ன? தொடர்ந்து பட்டப் படிப்பு அவர்கள் படிக்க வசதி செய்யப்படவில்லை. பி.யு.சி. படிப்புக்கே அவர்களுக்கு அரசு உதவி தேவை என்றால், மேல்படிப்புக்கு வேண்டாமா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஒரு பெரிய பஞ்சத்திற்கான அபாய அறிவிப்பாக இருப்பதைக் கண்டு மக்கள் கலக்கமுற்று இருக்கின்றனர். வெளிச் சந்தையில் அரிசி விலை இன்று திடீர் என்று ஏறியிருக்கிறது. பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்ட என்னுடைய தொகுதியாகிய சாத்தாங்குளம் தொகுதியில் நிதி அமைச்சர் வந்து பார்த்துவிட்டுப் போனார் என்று கேள்விப்பட்டேன். அவர் அங்கேயும் துயர் தணிப்புக்கான சிறிய மராமத்து வேலைகளையாவது செய்ய உத்தரவு இடுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

மேலும், பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில், தண்டவன் காடு, மாசூர் தண்டப்பத்து, காலண்ட் குடியிருப்பு, செட்டியாபத்து, கீழ் நடுவக்குறிச்சி, மேல் நடுவக்குறிச்சி, தட்டார் மடம், கருங்கடல் அரகூர், சவேரியார்புரம், கொம்பங்குளம் போன்ற பகுதிகளில் விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலமாக கொடுக்கப்படாமலிருக்கிறது. 10 சத விதிக் லாபம் என்ற முறையைக் கடைப்பிடித்து திட்டங்கள் தள்ளிப் போடப்படுகின்றன. பஞ்சப் பகுதியில் இந்த 10 சதவிதிக் லாபத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கக் கூடிய வகையில் செயல்படவேண்டும்.

மணிமுத்தாறு தண்ணீரில் வீணாகின்ற தண்ணீரைக் கொண்டு உணவு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. அங்கே அதற்காக தண்டத் தீர்வை விதித்து உணவு உற்பத்தியை பாதிக்கும் அளவில் செய்யப்படுகிறது.

[திரு. டி. மார்டின]

[1969 மார்ச் 4]

சு.ப.
10-30

மேலும் மணிமுத்தாறு தண்ணீரால் எந்தவிதமான பயனையும் அடையாத நிலங்களுக்கு “அபிவிருத்தி வரி” என்கிற பெயரால் தண்டத் தீர்வை வசூலிக்கிறார்கள். பள்ளம்பாறை கிராமம், பண்ணைப்பத்து குளம் ஆயக்கட்டு பகுதியிலுள்ள நிலங்கள் இந்தத் தண்ணீரை உபயோகப் படுத்துவதில்லை. இருந்தாலும் அபிவிருத்தி வரியை வசூலிக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அபிவிருத்தி வரியை எத்தனை ஆண்டுகளாக வசூலித்து வருகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

திரு. டி. மார்டின : நடப்பு ஆண்டில் 15-2-1969-லிருந்து வசூலித் திருப்பதாக தகவல் வந்திருக்கிறது. ஏழை விவசாயிகளின் பேரில் ஜவவளவு அக்கறை காட்டுகூடிய விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து, வரி விதிக்கக்கூடாது என்று உத்தரவு போடுவார் என்று நான் எதிர்பார்க்கலாமா?

அடுத்தபடியாக, “சம்பளக் கமிஷன்” அமைப்பதுபற்றி கார்ப்பொரேஷன் தேர்தலுக்கு முன்பே பேசப்பட்டது. அது இப்போது என்னவாயிற்று என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அது வருமோ, வராது என்று நிலையில் இருக்கிறது. அரசாங்க ஊழியர்கள் சம்பளக் கமிஷன் வரும் வரும் என்று ஆசையோடு காத்திருந்து, பெருத்த ஏமாற்றத்திற்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, குதிரைப் பந்தயம் என்ன ஆயிற்று என்று கேட்கின்ற நேரத்திலே, “குதிரைகளும் ஒடிக்கொண்டிருக்கின்றன, குதிரை பந்தயமும் நடந்துகொண்டிருக்கின்றது” என்ற பதில்தான் கிடைக்கும் நிலை இருந்து வருகிறது. குதிரைப் பந்தயம், லாட்டரிச் சீட்டு போன்றவைகள் எல்லாம் மக்களின் மத்தியில் உழைப்பு மனப்பான்மையைக் கெடுத்து வருகிறது என்று பல பெரியோர்கள் சொல்லிவருகிறார்கள். முதலில் லாட்டரிச் சீட்டிற்கு அமோக வரவேற்பு இருந்தது. தற்போது மக்களுக்கு லாட்டரிச் சீட்டில் வெறுப்பு ஏற்பட்டு வருகிறது. ஏதாவது பாத்திரச் சீட்டில் சேர்ந்தாலாவது, சீட்டு முடிந்ததும் பாத்திரம் எடுத்துக்கொள்ளலாம். இந்த லாட்டரிச் சீட்டில் எதுவுமே கிடைக்கவில்லை என்று பொதுமக்கள் பேசிக்கொள்கிறார்கள். அரசாங்கத்திலிருந்து வெளிவந்த அநேக சீரிஸ்கள் விற்காமல் இருக்கின்றன. ஆகவே அரசு இதைப் பரிசீலனை செய்து, லாட்டரிச் சீட்டு விற்பனையை நிறுத்திவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மக்கள் அதை விரும்பாமல், மக்களுடைய ஆதரவு அதற்கு இல்லாமல் போய்விட்டிருக்கிறது, அதை நிறுத்த வேண்டிய அவசியம் அரசுக்கு இல்லையென்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் அறிவார்களா?

திரு. டி. மார்டின : மக்களுடைய கருத்தை அரசினர் போற்ற மாட்டார்கள். மக்களே அந்த நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்படுத்துமுன்னமே அரசே நடவடிக்கை எடுத்தால் நல்லதல்லவா? பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அடுத்தபடியாக, அரசு ஊழியர்களுக்கு, அரசிதழ் பதிவு பெருதவர்களுக்கு மெடிகல் அலவன்ஸ் என்று ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசுப் பணியாளர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசு அவர்களுடைய கோரிக்கையைப் பரிசீலனை செய்து மெடிகல் அலவன்ஸ் தொகை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உயர்நீதி மன்றத்தில் பணிபுரிபவர்கள் தங்களுக்கு “செக்ரடேரியட் ஸ்கேல் ஆஃப் பே” தரப்பட வேண்டுமென்று நீண்ட நாளாக கோரிக்கை விடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசினர் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். இது நீண்ட நாட்களாக இருந்துவரும் கோரிக்கை யாகும்.

மேலும், என்னுடைய தொகுதிக்குப் பக்கத்தில் ஸ்ரீ வைகுண்டம் தொகுதியில் சாயர்புரத்தில் எங்கள் ஒப்பற்ற தலைவரான திரு. காமராஜ்

1969 மார்ச் 4]

[திரு. டி. மார்டின்]

அவர்களின் பெயரால் ஒரு மன்றமே இருக்கிறது. அந்த மன்றத்தைத் தாக்கிச் சேதப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். வன்முறைக்கு வித்தாக இருக்கக் கூடிய எந்தச் செயலையும் இந்த அரசு மனப்பூர்வமாக வெறுக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறாமல் தடுத்தது, குற்றவாளிகளைக் கடுமையாகத் தண்டிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முன்பு திருச்செந்தூரிலும் இது போன்ற ஒரு சம்பவம் நடந்தது. அரசினர் இதுபற்றி எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. மற்றவர்களைத் தாக்குவதும், மன்றங்களைத் தாக்குவதும் நடைபெற்றால் இந்த நாட்டில் ஜனநாயகம் நடைபெற முடியாது. “ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாப்போம்” என்று சொல்லி ஆட்சிக்கு வந்திருக்கக்கூடியவர்கள் ஜனநாயகத்திற்கு ஊறு விளைவிக்கும் எந்தக் காரியங்களும் நடைபெறாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்காக என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ, உடனே எடுத்து குற்றவாளிகளைத் தண்டிக்க வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு, என் உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இவ்வாண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீது சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நல்லனவற்றையெல்லாம் நாம் பாராட்ட, நல்ல காரியங்களைச் செய்யும்போது நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தந்துள்ள வரவுசெலவுத் திட்டத்தையும், அவர் ஆற்றிய உரையையும் துருவித் துருவிப் பார்த்தேன், திரும்பத் திரும்பப் படித்துப் பார்த்தேன். திராவிடப் பெருங்குடி மக்களுக்கு இந்திய அரசு இழைத்துவரும் துரோகப் படலத்தின் தொடர் கதையைத் தான் நான் கண்டேன். உடனே அமெரிக்க ஐதாதிபதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, கென்னடி பதவி ஏற்று, முதன்முதலில் ஆற்றிய உரைதான் என் நினைவிற்கு வந்தது.

“The prospect would not be easy. All this will not be finished in the first hundred days. Nor will it be finished in the first thousand days, nor in the life of this administration, nor even perhaps in our lifetime on this planet. But let us begin.”

“ஒளிமயமான எதிர்காலம் எளிதல்ல. இவைகளெல்லாம் 100 நாட்களில் முடியாமல் போகலாம். 1,000 நாட்களில் முடியாமல் போகலாம். நமது நிர்வாக காலத்திலேயே முடியாமல் போகலாம். நமது வாழ்நாளிலேயே முடியாமல் போகலாம். ஆனாலும், இன்றே ஆரம்பியுங்கள். நல்லனவற்றை உடனே ஆரம்பிக்க வேண்டும். எப்பொழுது முடியும் என்று இருப்பதைவிட இப்பொழுதே துவங்கு” என்பதுதான் கருத்தாகும்.

வடநாட்டு ஏகாதிபத்தியத்திடம் நிதி ஒதுக்கீடு கேட்டு, நமது அமைச்சர் அவர்கள் காரணங்களைக் காட்டினார்கள், விளக்கங்களைக் கொடுத்தார்கள். அதற்கும் மேலாக மிகப் பணிஷ்டன், “எங்களின் இந்த மிக நியாயமான, எளிய வேண்டுகோள் ஏற்கப்படுமென்ற நம்பிக்கையில் வரவுசெலவுத் திட்டம் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நாம் நம்புகிறோம்; ஆனால் நம்பிக்கைக்குரியவர்களையா? முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடப்பட்டது, நாமும் திட்டமிட்டோம், கேட்டோம், நம்பினோம். திட்டமிடப்பட்டது 80 கோடி ரூபாய், ஆனால் நமக்குக் கிடைத்தது 30 கோடி ரூபாய்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடப்பட்டது. நாமும் திட்டம் போட்டோம். கேட்டோம், நம்பினோம். திட்டமிடப்பட்டது 188 கோடி ரூபாய், நமக்குக் கிடைத்தது 102 கோடி ரூபாய்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடப்பட்டது. நாமும் திட்டமிட்டோம். கேட்டோம், நம்பினோம். திட்டமிடப்பட்டது 340 கோடி ரூபாய், நமக்குக் கிடைத்தது 186 கோடி ரூபாய்தான்.

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

[1969 மார்ச் 4]

இந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்டோம். கொடுப்பதாகச் சொல்லி, நமக்குக் கொடுக்காதது 3 கோடி ரூபாய்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தயாரானது. நாமும் திட்டம் போட்டோம். கேட்டோம். நம்பினோம். திட்டமிடப்பட்டது 624 கோடி ரூபாய், நமக்குக் கிடைத்தது 201 கோடி ரூபாய்.

இந்திய அரசிடம் நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமா? பணம் இல்லையா? அல்லது மனம் இல்லையா? பணம் உண்டு; மனம்தான் இல்லை.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட நகலை நமக்கு அளித்துள்ளார்கள். 31-பக்கம் அளித்துள்ள புள்ளிவிவரங்களைப் பாருங்கள்.

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் ஒதுக்கப் பட்ட தொகை 332 கோடி ரூபாய். இதில் தமிழக அரசுக்குக் கிடைத்தது 36 கோடி ரூபாய். இது மொத்தத்தில் 10.8 சதவீதம்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 1,058 கோடி ரூபாய். இதில் தமிழ் நாட்டுக்குக் கிடைத்தது 95 கோடி ரூபாய். இது மொத்தத்தில் 9 சதவீதம்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 2,515.3 கோடி ரூபாய். இதில் தமிழ் நாட்டுக்குக் கிடைத்தது 186.8 கோடி ரூபாய். இது மொத்தத்தில் 7.4 சதவீதம்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 1966-ல் ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லி, அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 3,571 கோடி ரூபாய். இதில் தமிழ்நாட்டுக்குக் கிடைத்தது 250 கோடி ரூபாய். இது மொத்தத்தில் 7 சதவீதம்.

ஆனால் இன்றைக்கு நான்காவது திட்டம் போடப்படும் என்று கூறி, அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 3,500 கோடி ரூபாய். இதில் தமிழ்நாட்டுக்குக் கிடைத்தது 201 கோடி ரூபாய். ஆக, இது மொத்தத்தில் 5.8 சதவீதம். முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே தமிழ்நாட்டுக்கு 10.8 சதவீத தொகை கிடைத்திருக்கிறது. நான்காவது திட்டத்திலே இவர்களுடைய வருவாய் பெருகியிருக்கின்ற நேரத்திலே, 1,100 கோடி ரூபாய் வரியாக வசூலித்துக்கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே, தமிழ்நாட்டுக்குக் கிடைத்தது 5.8 சதவீத அளவுக்குத்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது “கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பான” கதையாகி விட்டது என்று பாமர மக்கள் சொல்வார்களே, அந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடப்பட்டது. நிறைவேற்றினோம். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவடைந்த பிறகும் அன்றைய தினம் 4½ லட்சம் மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு செய்து தரமுடியவில்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவடைந்தவுடன் வேலை கிடைக்காதவர்களின் எண்ணிக்கை 7½ லட்சம் பேர். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவடைந்ததும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மேலும் பெருகியது. இதன் காரணமாக வேலை கிடைக்காதவர்களின் எண்ணிக்கை 11 லட்சமாக உயர்ந்தது. காங்கிரஸ் கட்சி வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றி விரிவாகப் பேசுகிறதே, மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்ட பிறகும் வேலை கிடைக்காதவர்களின் எண்ணிக்கை உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. திரு. காமராஜர் அவர்களே இதைப்பற்றிக் கூறியிருக்கிறார். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்கும் பின்னரும் 11 லட்சம் பேர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதிக அளவில் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று நாம் மத்திய அரசைக் கேட்கிறோம். நாம் மத்திய அரசிடமிருந்து எதிர்பார்ப்பது அதிக மான் அளவில். இன்னும் ஐந்தாண்டுகளிலே கிட்டத்தட்ட 25 லட்சம் படித்த மக்களுக்கு வேலை தரவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படலாம். ஆனால் திட்டம் போட்டுக்கொண்டேயிருக்கிறோம். வேலையில்லாத திண்டாட்டம்தான் ஒழிக்கப்படவில்லை. திரு. காமராஜ் அவர்கள் நாகர்கோவிலில் நடந்த கூட்டத்தில் பேசியதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

1969 மார்ச் 4]

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

“வேலையில்லாதத் திண்டாட்டம் பெருகிவிட்டது. படித்தவர்கள் வேலையில்லாமல் அலைகிறார்கள். படித்த இளைஞர்கள் வேலை கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த நிலை நீடிக்குமானால் புரட்சிதான் ஏற்படும்” என்று நாகர்கோயில் மக்களுக்கு நன்திரைவிடக் கூட்டத்தில் திரு. காமராஜ் அவர்களே பேசியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினைக்கு யார் காரணம்? வேலையில்லாதத் திண்டாட்டத்திற்கு யார் காரணம்? வறுமையை, வாட்டத்தைப் போக்காததற்கு யார் காரணம்? புரட்சிக்கு வித்தூற்றுவதற்கு யார் காரணம்? இதை மக்களிடம் தெளிவாகத் தெரிவிக்க உங்களால் முடியவில்லை. காரணம் காமராசருக்குத் தெரியாது என்பது அல்ல. வடவரின் ஏகாதிபत्य வெறிப்பிடித்த போக்குதான் காரணம். கண்டிக்கத் தெரியும் இல்லை, அவர்களுடைய கங்காணிகள் தான் இங்குள்ள காங்கிரஸ் கட்சி, என்பதால் நிலைக் கண்ணீர் வடித்தால் மக்கள் விட்டுவிடுவார்களா? இதுபற்றி எல்லாம் மக்களுக்கு புள்ளி விவரங்களை எடுத்துச்சொல்ல தமிழக அரசு கடமைப்பட்டிருக்கிறது. மிக அதிகமான அளவில் வரிப்போட்டு வசூலிக்கும் பணத்தைக்கொண்டு வடவர் அரசு செய்யும் கேவில்கைச் செலவுகள் ஒன்று, இரண்டா? இங்கே ஒரு கல்வித்துறை-பள்ளிக்கூடங்கள் உண்டு. ஆகவே கல்வித்துறை அங்கேயும் ஒரு கல்வித்துறை-அங்கே கல்வித்துறை உண்டு. பள்ளிக்கூடங்கள் தேவை. இங்கே வேளாண்மைத்துறை-இங்கே நிலமுண்டு. ஆகவே வேளாண்மைத் துறை அங்கேயும் வேளாண்மைத்துறை அங்கே துறை உண்டு, துறைத்தனம் செய்ய. இங்கேயும் கால்நடைப் பண்ணைகள்-அவர்களுக்கும் தனி கால்நடைப் பண்ணைகள். இங்கேயும் கூட்டுறவு அமைச்சர் அங்கேயும் கூட்டுறவு அமைச்சர் நாம் சுற்றுலா மாளிகை அமைப்போம்-பொதுப் பணித்துறையின்கீழ் நம்முடைய சுற்றுலா மாளிக்கைக்குப் பக்கத்திலேயே அவர்களும் சுற்றுலாமாளிகை அமைப்பார்கள்-பொதுப்பணித்துறையின்கீழ். ஏன் இந்த இரட்டை ஆட்சி என்று “why this duplication?” என்று நாமல்ல ஆந்திர முதல் அமைச்சர் பிரம்மானந்த ரெட்டி அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவரேதான் கண்டித்திருக்கிறார்கள். இப்படி மத்திய வடவர் அரசு தங்களுடைய மிக அதிகமான வருவாயை ஒழுங்காகச் செலவிடுவதமில்லை. நாம் கேட்டது இந்தவதும் இல்லை. இப்படிப்பட்ட இமிந்த ஊதாரித்தனம் வளர்ந்துகொண்டே போனால் Dog in the manger policy நம்முடைய நாட்டின் எதிர்காலம் எப்படி இருக்கும் என்று கணக்கிடுப்பார்க்க வேண்டும்.

அதுமட்டுமே அல்ல, நல்லதுதான் செய்யாமல் விடுகிறார்கள் என்றால், கெட்டதாவது செய்யாமல் விடுகிறார்கள் என்றால் அதுவும் இல்லை. அவர்கள் செய்து வருகிற கேடுகளுக்கு ஏராளமான சான்றுகளைக் கொடுக்கலாம். கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் என்ன என்ன கேடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று நான் இப்போது சொல்லவில்லை. நாம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு இந்த 2 வருட ஆண்டுகளில் மட்டும்-நாம் வெல்லத்திற்குத் தடை விதித்தோம். தடை உத்தரவை ரத்து செய்தது இந்திய அரசு வடவருக்காக. பருப்பு வகைகள் வேண்டுகின்ற கேட்டோம். தடையை விதித்தது இந்திய அரசு, வடவருக்காக. கோதுமைக்குச் சலுகை, அரிசிக்கு இல்லை. திங்கட்கிழமை பட்டினியை ரத்து செய்தோம் நாம். அதைச் செய்ய உமக்கேது உரிமை என்றனர் அவர்கள். பத்து கோடி தாருங்கள் என்றார் அண்ணா, உலைவு உற்பத்தியைப் பெருக்க: ஒரு காசு கூட இல்லை என்றனர் நாம் எல்லாம் வெறுக்க. இந்தி மொழியைப் புகுத்தினார்கள் வடவர் ஆதிக்கம் நிலைக்க. ஆங்கிலத்தை அகற்றுகிறார்கள் நம்மை எல்லாம் ஒழிக்க என்.சி.சி. யில் இந்தி ஆணைச் சொற்களைக் கொண்டு வந்தார்கள் வடவர் ஆதிக்கம் நிலைக்க. அதை எதிர்த்த தமிழக அரசு, முயற்சிக்கிறார்கள் கலைக்க. அகில இந்திய சர்வீஸ் வேண்டாம் என்கிறோம். அடிமைப்படுத்த அது ஒன்றே வழி என அதிகப்படுத்துகிறார்கள். சட்டம் அமைதி காத்தல் நமது தனி அரிமை என்கிறோம் நாம். சட்டம் கொண்டு மத்திய போலீஸ் அமைக்கிறார்கள் அவர்கள். நமக்கென உண்டு ஒரு ரகசிய போலீஸ், அது போதாதா என்கிறோம் நாம். இல்லை, இல்லை-உங்களை நம்பமாட்டோம் என்பதுபோல் அவர்களும் இரகசியப் போலீஸ் வைத்திருக்கிறார்கள். இந்

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

[1969 மார்ச் 4]

தப் பிரச்சினையை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டாலும் நான் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய உண்மையான உணர்வை அறிந்துகொள்ளாமல் நாம் எவ்வளவு தூரம் அவர்களை நம்மினாலும் அவர்கள் நம்மை நம்பத் தயாராய் இல்லை. இதைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறபோது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக பட்டமளிப்பு விழாவில் பேசுகிறபோது குறிப்பிட்டதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். “ஒற்றுமை ஒருமைப்பாடு என்றெல்லாம் கூறிக்கொண்டே நாட்டின் ஒரு பகுதியினரை மற்றொரு பகுதியினர் அடிமைகளாக, குத்தகைக்காரர்களாக ஆக்கிடும் கொடுமைக்கு சிறிதும் இடங்கொடோம். துப்புரவு கெட்ட கேளிக்கை குதியாட்டங்களுக்கு துணை நின்றிடோம். அடிமைப்படுத்திடும் சூதாட்டத்தில் பங்குகொண்டிடவே மாட்டோம் என்பதனைத் திட்டவாட்டமாகக் கூறிவிடுகிறேன்” என்பதாக எவ்வளவு தூரம் மனம் புண்பட்டு அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பாருங்கள். இப்பொழுது புரிகிறதா, ஏன் திராவிட நாடு கேட்கிறார்கள் என்பது? திராவிடப் பெருங்குடி மக்களின் வாழ்வே பிரிவினையில்தான் அபவிசியுள்ளது என்னும் உணர்வு நாளுக்குநாள் வளர்ந்து வருகிறது. புண்ணுக்குப் புணுகு தடவிப் பயன் இல்லை.

1957-58-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கைக்குப் பதிலளித்துப் பேசுகையில் அன்றைய நிதி அமைச்சர் இன்றைய காங்கிரஸ் தலைவர் சி. சுப்பிரமணியம் பேசுகையில் திராவிடநாடு பிரிவினையைப் பத்தாண்டுகளுக்கு ஒத்திப்போடுங்கள் என்றார்.

1957-ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 5-ம் தேதி பேசுகையில் “முன்னேற்றத் திட்டங்களில் மத்திய அரசாங்கத்தார் நமக்குப் பாகுபாடு செய்து விட்டார்கள். அவர்கள் நம்மை வேறுவிதமாகக் கருதுகிறார்கள். நம் ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டிய முன்னேற்றம் தாமஸ்தான் ஏற்படவில்லை என்று உணர்வோமரானால், அப்போது நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து நாட்டைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று இயக்கத்தைக் கிளப்பலாம்” என்று சொன்னார். அவர் குறிப்பிட்ட பத்து ஆண்டுகளும் முடிந்துவிட்டன. நாடு முன்னேற்றவில்லை என்று காடராசர் அவர்களது கட்சியின் பெருந்தலைவர் இன்றையதினம் ஊர் ஊராகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார். இன்னும் சொல்லப்போனால் உண்ண உணவு இல்லை, இருக்க இடமில்லை, உடுக்கத் துணி இல்லை, எந்தப் பிரச்சினைகளுண்டு திரவிலலை என்பதாகச் சொல்லி வருகிற காடராசருடன் சேர்ந்து கொண்டு திரு. சுப்பிரமணியம் நாட்டுப் பிரிவினை கேட்கத் தயார்தானா? நாங்கள் பிரிவினைக் குரலை எழுப்ப வேண்டுமென்று தூத்திருக்கத் தேவையில்லை, அவர்களே கிளப்பு வதாகச் சொன்னார்களே, தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியின் தலைவர் எப்போது கிளப்பப் போகிறார்கள்? கிளப்பத் தயார்தானா என்று கேட்டு ஒன்றைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1924-இல் கோகநாடாவில் நடந்த அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் வங்காளிகள் புறக்கணிக்கப்பட்டனர் என்றவுடன் தேசபந்து சித்தராஞ்சந்தாஸ் கூறினார்.

“Is Bengal untouchable? Will you deny the right of a citizen on a vital question? If you do that, Bengal can take care of itself.”

இதே உணர்வுடன்தான் நான் சொல்லுகிறேன். திருமபத் திருமப இந்தக் கொடுமையை மத்திய அரசு நமக்கு இழைத்து வருவார்களானால், நம்மை இரண்டாந்தர குடிமகனுக்கும் முயற்சியில் காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைமையில் இயங்கும் மத்திய அரசு முயற்சித்தால் அதே உணர்வுடன் நான் சொல்கிறேன்:

“Are Dravidians untouchables? If you treat them like that, they will take care of themselves.”

என்ற நிலை வெகு விரைவில் ஏற்பட்டுவிடும். நாம் மத்திய அரசினிடம் மன்றாடத் தேவையில்லை. போரிடத் தேவை யில்லை. நியாயமாக கொடுக்க

1969 மார்ச் 4]

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

வேண்டிய பணத்தொகை மட்டும் அல்ல. அதிகமான அதிகாரங்களைப் பெற்றிருந்தான் இந்த நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க, வறுமையைப் போக்க, வளத்தை உண்டாக்க நம்மால் உறுதியாகச் செயல் பட முடியும். இதற்கான முயற்சிகளை தமிழக அரசு மேற்கொண்டு நல்ல பலனைப் பெற வேண்டுமென்று கோரி என்னுடைய வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீதான உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசு பட்ஜெட் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்—சற்றேகுறைய 20 கோடி பற்றாக்குறைய வரும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். நிறைவு செய்ய முடியாத நிதிக்கமிஷன் சிபாரிசுகளின்படி மத்திய அரசிடமிருந்து உதவிகளை நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். எதிர்பார்க்கும் அளவு நிதி கிடைக்குமா, கிடைக்காதா என்பது முன்கூட்டியே சொல்லக் கூடிய விஷயம் அல்ல. ஓரளவு கிடைக்கலாம். மேலும் பற்றாக்குறை ஏற்படலாம். அதைச் சரிக்கட்டுவதற்கு சென்ற ஆண்டுக்கீழ் போன்றே இந்த ஆண்டும் விற்பனை வரியையோ, விவசாய வருமான வரியையோ உபரி காணும்படி மாற்றி அமைக்க முயற்சிக்குக் கூடாது. வரி போடத்தான் வேண்டுமென்றால் அடித்தளத்தில் இருப்பவர்களை விட்டுவிட வேண்டும். தாங்கக்கூடியவர்களுக்கு வேண்டுமானால் போடலாம். விற்பனை வரி, தொழிலவரி, விவசாய வருமான வரி என்று இப்படிப்பட்டவைகளை மேலும் உயர்த்துவது நம் மக்களைக் கசக்கிப் பிழிவதாக இருக்கும். இரண்டு திணைகளுக்கு முன் சுதேச மித்திரன் பத்திரிகையில் மத்திய பட்ஜெட்டைப் பற்றிய கார்ட்டு இருந்தது. “பிழிசல், சாரை” என்பது ஆயர்வேத மருத்துவ சிசுச்சையோடு நிற்கட்டும். விவசாய வரி, பம்பு செட்டு வரி, உரத்தின் மீது வரி என்பது எல்லாம் அடித்தளத்தில் இருக்கிற விவசாய மக்களைப் பெரிதும் பாதிக்கும். மத்திய சர்க்காரோடு போராடி அந்த வரிகளை நீக்குவதற்கு நாம் முயற்சிக்க வேண்டும். பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் அதற்காக தீவிரமாக எதிர்ப்புத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். சாதாரண விவசாயிகளுக்கு, அடித்தளத்தில் உள்ள சிறு நிலக்கிழார்களுக்கு—பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பது வரிகள் இல்லாத நிலைமை வேண்டும். விவசாயத்திலே நாம் ஒரு புரட்சியை எதிர்பார்க்கிறோம். அந்தப் புரட்சியை “கிரீன் ரெவல்யூஷன்”, “பச்சை புரட்சி” என்று சித்தரிக்கிறோம். எங்கு பார்த்தாலும் பச்சைப் பச்சென்று பயிர்கள் விளைந்து உணவுப் பற்றாக்குறையைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு புரட்சி வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். அதற்காக விரிய விதைகள், உரங்கள், பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் எத்தனையோ நாம் டன் கணக்கிலே இருக்குமதி செய்கிறோம். அதற்காகச் செலவுகள் கொடுக்கிறோம். இப்படி யெல்லாம் விவசாய தொழில் வளர்ந்து வருவதைப் பார்க்கிறபோது அது புரட்சிகரமாக முன்னேறுகிறது. ஆனால், இந்த புரட்சி; “சிவப்புப் புரட்சி” அல்ல; பச்சைப் புரட்சி என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இந்த நாடு இன்று அதற்குத் தயாராக இல்லை. காரணம் மழையில்லை, பஞ்சம், பச்சைப்பச்செலென்று இருந்த நிலங்கள் எல்லாம் புழுதியடைந்து வறண்டு தென்படுகின்றன. பஞ்சம் நம்முடைய நாட்டை எட்டிப்பார்க்கிறது” என்ற அபாயச் சங்கை நம்முடைய நிதியமைச்சர் ஊதியிருக்கிறார். “மகான் வந்தார், மழை வந்தது” என்ற 1952-ம் வருஷநிலை இவ்வாண்டும் திரும்ப வரட்டும். பிரார்த்தனை செய்வோம். மழையில்லாவிட்டாலும் அந்த நிலைமையை நாம் சமாளிக்க வேண்டும். உதாரணமாக கீழ்பவானியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் ஆயக்கட்டு நிலங்களுக்கு இந்த நாலேந்து ஆண்டுகளாகவே இரண்டாம் முறை தண்ணீர் விடப்படுவதில்லை. ஒரு முறை தண்ணீர் கொடுத்தவிட்டால் அடுத்த முறை இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. அந்த நிலைமையை எப்படியாவது மாற்றியமைத்து அந்த நிலங்களுக்கு, வீரிய விதைகள் கொடுத்து, குழாய்க்கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு அதிகமாக மானியம் கொடுத்து, புதிர் ஒரு வருஷம் விட்டு ஒரு வருஷம் தரிசு கிடப்பது என்ற நிலைமை இல்லாமல் செய்யவேண்டும். ஏதாவது ஒரு மாவட்டத்தில் மட்டும் விவசாயத்தில் கவனம் செலுத்தாமல் மாநிலம் பூராவும் பரவலாகக் கண்ணோட்டம் செல்ல வேண்டும்.

[திரு கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர்] [1969 மார்ச் 4]

அடுத்தபடியாக வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்காக கைத்தொழில் புரட்சி வரவேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கவர்னர் உரையின் மீது நடத்த விவாதத்திற்குப் பதில்கொண்டு நேரத்திலே வெளி மாநிலங்களிலிருந்தும், நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்தும் வருகிற தொழிலதிபர்கள் இங்கே தொழில் வளம் பெருகச் செய்வதற்கு, தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு, இரு கை விரித்து வரவேற்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். வெறும் வரவேற்பால் மட்டும்தான் அந்த நிலைமை ஏற்படும். அதற்காகச் சில சலுகைகள், சில ஏற்பாடுகள், சில திட்டங்களை வகுத்தே ஆகவேண்டும். அது மிக மிக முக்கியம். அதாவது மத்திய சர்க்கார் மானியம் கொடுத்தாலும் கொடுக்காவிட்டாலும், தமிழ்நாட்டில் தொழில் பெருகுவதற்கு வசதிகள் இருக்கின்றன, வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்றால் தொழிலதிபர்கள் கைத்தொழில் நடத்துவதிலே ஆர்வம் கொண்டவர்கள், புதுப்புதுத் தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கு இங்கே முன் வருவார்கள். ஒரு நாட்டிலே தொழில்கள் வளரவேண்டுமானால் சில முக்கியமான அடிப்படைகளை ஆரம்பக் காலத்திலேயே நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். 20 லட்சம் மக்கள் சென்னையிலே மாத்திரம் அடைவது அல்லாமல், நாட்டிலே பல இடங்களிலே பரவலாகத் தொழில்கள் ஆரம்பிக்கின்ற நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படித் தொழில் நடத்த முன்வருகின்ற தொழிலதிபர்களுக்கு—தனியார் துறையினருக்கு—இலவசமாக இடம் கொடுக்கவேண்டும். தொழில் நடத்துவதற்காகத் தேவைப்படக்கூடிய நிலம் 50 ஏக்கர், 100 ஏக்கர் என்றாலும், இலவசமாக அதை அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். முதல் பத்து ஆண்டுகளுக்கு அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டும். விற்பனைவரி கூடாது. ஆரம்பக் கட்டத்திலே இருக்கிற தொழில் நிலையங்களிலிருந்து உற்பத்திப் பொருள்களை வெளி மார்க்கட்டு களுக்குக் கொண்டுபோக வசதிசெய்து தரவேண்டும். மின்சாரச் சலுகைகள் தரவேண்டும். போக்குவரத்து வசதிகளை ரஸ்தாக்கள், ரோடுகள் போடுவதற்குத் திட்டங்கள் போடவேண்டும்.

பஞ்ச காலத்திலே பஞ்ச நிவாரணத்திற்காக அந்த வேலைகளில் ஒரு வேலையாக ரோடுகள் போடுவது இருக்கலாம். ஆனால் அநேக மாவட்டங் களில் இப்பொழுது ஒரு கிராமத்திலிருந்து அடுத்த கிராமத்திற்கு, அல்லது தாலுகாத் தலைநகருக்குப் போய்வர நல்ல ரோடு வசதி இல்லை. போக்கு வரத்துத் தொல்லைகள், இடைஞ்சல்கள் இருக்கின்றன. வாகன வசதிகள் உள்ள இந்தக் காலத்திலே ரஸ்தாக்கள் போடுவதிலே நாம் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இன்னும் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியது என்னவென்றால் தொழிலதிபர்களுக்குப் போதிய பணம் அவர்கள் கையிலிருந்து போய்ச் செய்யக்கூடிய நிலைமை இல்லையென்றால் “கிரடிட் கியாரண்டி”, அதாவது அவர்களுக்கு வழங்கும் கடனுக்கு உத்தரவாதம் கொடுக்கச் சர்க்கார் முன்வர வேண்டும். இத்தையும் இருந்து, தொழில்களைப் பரவலாக ஏற்படுத்துகிற போக்கும் இருந்தால் தான் நாட்டுப்புறப் பஞ்சத்தையும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் போக்குவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். எதைச் செய்தாலும், செய்யாவிட்டாலும் விவசாயப் புரட்சிக்கும், கைத்தொழில் புரட்சிக்கும் புரட்சிகரமான இணைப்புத் திட்டங்கள் வகுக்க வேண்டும். மத்திய சர்க்காரை எதிர்பார்த்து ஏமாற்றமடைந்து பழிசமத்திக் கொண்டிராமல் “தன் கையே தனக்கு உதவி” என்ற முறையிலே மாநில சர்க்கார் அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. சின்னசாமி: சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முதன் முதலில் மறைந்த மாமேதை அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு என்னுடைய சார்பாகவும், என்னுடைய தொகுதிப் பெருமக்களின் சார் பாகவும் அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, அதற்குப் பிறகு புதிய அமைச்சரவை பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தினாலே அதற் கும் என்னுடைய நன்றிகலந்த பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, 1939-70 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துகளைத் கூற விழைகிறேன்.

1969 மார்ச் 4]

[திரு. மு. சின்னசாமி]

கடந்த இரண்டு நாட்களாக இங்கே நம்முடைய மாமன்றத்திலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற பொது விவாதத்திலே நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் தரப்பிலிருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இந்த ஆண்டுதான் மத்திய அரசுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கின்ற நிலையிலே இருக்கிறது என்ற குறிப்பினை சுட்டிக்காட்டிப் பேசியதைப் பார்த்து நான் மிகவும் வியப்படைந்தேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பதவியேற்றுக்கொண்ட பிறகு இந்த அரசு ஆற்றிய பணிகள் அனைத்தையும் காங்கிரஸ் கட்சி வரவேற்று நன்றி சொல்ல அரசியல் ரீதியில் விருப்பம் இல்லாவிட்டாலும், காங்கிரஸ் கட்சி, தமிழகத்திலே இருக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சி தன்னைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு முய்ய சட்டமன்ற உறுப்பினர் கள் இந்திய நாட்டின் ஒற்றுமையிலே எதிர்கால வளர்ச்சியினை யொட்டி மிக உருக்கமாக அங்கம் வகிக்கும் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த அந்தக் கட்சி உறுப்பினர்கள் தமிழகத்தைச் சார்ந்த கடமைகளைச் செய்வதற்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு அதற்குரிய கருத்துக்களை எடுத்து வைப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்து எமாற்றமடைந்தேன். மத்திய அரசின் கீழ் இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற மாநில அரசுக்குப் பொருள்தார வசதிகள் எப்படி இருக்கின்றன என்பதை இந்த நாடும் இம்மாமன்றமும் நன்கு அறியும்.

காங்கிரஸ் கட்சி இன்று மத்திய அரசிலே, பரிபூரணமாக ஆட்சி புரிந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்று பரிபூரணமாக ஆட்சி புரிந்துகொண்டிருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் கடந்த 20 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து ஆட்சி புரிந்து கொண்டிருக்கிறது. மத்திய அரசியலிலே ஏற்படுகின்ற ஒவ்வொரு விளைவும் அடுத்த நாள் மாநிலங்களிலே பிரச்சினைகளை உருவாக்குவதை நாம் பார்க்கிறோம். கடந்த 28-ம் தேதி மாலை 5 மணிக்கு மத்திய நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்த அடுத்த நிமிஷமே சென்னையிலே மண்ணெண்ணெய் விலை ஏறியிருக்கிறது, சென்னையிலே பெட்ரோல் விலை ஏறியிருக்கிறது, சென்னையிலே விவசாயத்திற்குத் தேவையான கருவிகளின் விலைகள் ஏறியிருக்கின்றன. தமிழகத்திலே விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உரத்தின் விலை ஏறியிருக்கிறது. இவ்வளவு பெரிய அநியாயத்தை, அக்கிரமத்தைச் செய்த காங்கிரஸ் கட்சி, இன்று எவ்வளவுதான் துணிவோடு இந்த நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்திலே பங்கு கொண்டாலும், அந்தத் தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டித் தெம்பில்லை என்றாலும், தனிப்பட்ட முறையிலேயாவது அந்தக் கட்சி நண்பர்கள் டில்லியில் இருக்கிற தங்களுடைய விசுவாசம் மிக்க எஜமானர்களுக்கு எடுத்துக் கூறி இந்தப் பேராயத்தைத் தடுக்க தமிழகத்திற்கு உதவி புரிய வேண்டுமென்று ஒருகாலத்தில் அவர்களுடைய பழைய கூட்டாளி என்ற சாரணத்தால் உரிமையோடு கேட்க விரும்புகிறேன்.

11-00
a.m.

மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சி நண்பர் அவர்கள் பேசும்போது, தமிழகத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கும் இடர்ப்பாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டி மத்திய அரசிடம் இருந்து நிதி பெறும் கோரிக்கைக்கு வலுவான உதவி செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்த நேரத்தில், புதிய அமைச்சரவையில் ஏன் ஒரு பணக்காரரைச் சேர்த்துக் கொண்டார்கள், ஏன் ஒரு முதலாளியைச் சேர்த்துக்கொண்டார்கள் என்ற அநாகரிகமான சர்ச்சைக்கு வந்தார்கள். அந்த உயர்ந்த நண்பரைப் பார்த்துக் கேட்கிறேன், இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் ஒரு தனி மனிதன் பணக்காரனாவதும், கோடஸ்வரனாவதும், திடீர் திடீரென்று ஆலை முதலாளியாவதும் எந்தச் சக்தியால் என்று பார்த்தால் அந்தச் சக்தி, அதற்காக சட்டமியற்றும் அதிகாரம், எந்தத் தரப்பில் இருந்து பேசுகிறோ அவர்களுடைய பரிபூரண அதிகாரத்திற்குள்ளேதான் இருக்கிறது என்பதை மறந்துவிட்டு இங்கே பேசுகிறார்கள். அந்த நபருக்கு இரண்டு சான்றுகளை நான் எச்சரிக்கையாகக் கூற விரும்புகிறேன். 1946-ம் ஆண்டு—மன்னிக்கவேண்டும்—1947-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகே பார்த்தோம். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் பொறுக்கியெடுக்கப்பட்ட 75 குடும்பங்களின் சொத்து மதிப்பு அன்று 600 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. உங்களுடைய ஜனநாயக சோஷலிச ஆட்சியில், ஆண்டுவாறூ

[திரு. மு. சின்னசாமி]

[1969 மார்ச் 4]

உற்பத்தி செய்யப்பட்ட மகான்களாக இருக்கிறீர்களே உங்களுடைய 20 ஆண்டுக் கால ஆட்சியில் அந்த 75 குடும்பங்களின் சொத்து மதிப்பு இன்று 10,600 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. நான் சொல்லுவதற்கெல்லாம் நாடாளுமன்றத்திலே கொடுக்கப்பட்ட எடுகளிலே சான்றுகள் இருக்கின்றன. இந்த 20 ஆண்டுக் காலத்திலே அவர்களை பத்தாயிரம் கோடிக்கும் மேற்பட்ட கோடீஸ்வரர்களாக ஆக்கியிருப்பதோடு இன்னும் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

தமிழகத்தின் நிதிநிலை அறிக்கை பற்றாக்குறை நிதிநிலை அறிக்கையாக அமைந்திருக்கிறது. முற்போக்கு எண்ணம் கொண்டவர்கள், குறிப்பாக பொருளாதார ரீதியில் சோஷலிச விஞ்ஞானக் கருத்துகளைக் கொண்டவர்கள் துண்டு விழும் பட்ஜெட் தயாரிப்பது என்பது தலையாய கடமை என்பதை உணர்வேண்டும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்த மாநிலத்தில் நிதி ஆதாரங்களை விடாப்பிடியாக மத்திய அரசு அழித்துக்கொண்டே வருகின்ற காரணத்தால் ஒவ்வொரு துறையிலும் தொழிலைப் பார்க்கிறோம். 1946-ம் ஆண்டில் இந்திய அரசில் முக மதிப்பு (ஃபேஸ் வால்யூ) என்று சொல்வார்களே அந்த வகையில் 1,100 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத்தான் புழக்கத்தில் இருந்தது. இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இந்தப் பெரிய மனிதர்களுடைய ஆட்சியில், ஜனநாயக சோஷலிசத் தத்துவவாதிகளுடைய ஆட்சியில் மூவாயிரம் கோடிக்கும் அதிகமாக நோட்டுகள் அச்சடிக்கப்படுகின்றன. அதற்குச் சர்க்காருடைய முத்திரை என்ற அந்தஸ்தைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. 1946-ம் ஆண்டில் ஒரு ரூபாய்க்கு 13 அணு பெறுமானமுள்ள தங்கம் ரிசர்வ் வங்கியில் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தது. 1969-ம் ஆண்டில் ஒரு ரூபாய்க்கு 9 காசு வீதம் அல்லது பத்து காசு பெறுமானமுள்ள தங்கத்தான் இருக்கிறது. இந்தியா இன்சால் வெண்ட் ஆகக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. இந்தியத் துணைக் கண்டத்தைப் பொறுப்பற்ற முறையில் ஆட்சி செய்த காரணத்தால் இன்சால்வெண்ட் கொடுக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்பற்ற கட்சியை மத்திய ஆட்சியிலிருந்து வெளியேற்றினால்தான் இந்தியா காப்பாற்றப்படும். இந்தியத் துணைக் கண்ட ஆட்சியின் கீழ் இருக்கும் மாநிலங்கள் சய பலத்ததன் முன்னேற்ற முடியும். இவ்வாறு, பொருளாதார வல்லுநர்கள், சர்வதேசப் புகழ்பெற்ற பொருளாதார வல்லுநர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருப்பதை இந்த மாமன்றத்தின்மூலம் அவர்களுக்குக் கூற விரும்புகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய நண்பர் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியது போல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை செஞ்சீனப் படையெடுப்புக்குப் பிறகு, சர்வதேச அரங்கத்தில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாறுதலுக்கு ஒப்ப, நாட்டுப் பிரிவினை என்ற அரசியல் வேட்கையை எடுத்துவிட்டு, இந்தியக் கூட்டாட்சிக்கு இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் உறுதுணையாக இருக்கிற தகுதி பெற்ற அரசியல் அமைப்பாக அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தன்னுடைய சொந்த ஆற்றலினால், சொந்த வலிமையினால் உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார்கள். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் ஒற்றுமைப்பற்றிப் பேசுகிற நண்பர்களை அரசியல் கட்சிகளை நான் ஒன்று கேட்டுக்கொள்வேன். 36 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு காலம் சென்ற ஜின்னா அவர்கள், காங்கிரஸ் மகாசபையைப் பார்த்து, “வெள்ளையன் வெளியேறிவிட்டால் மைனாரிட்டி இனத்தைச் சேர்ந்த எங்களுக்கு அரசியல் ரீதியில் நியாயமான பாதுகாப்பு கிடைக்குமா? ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் சுயாட்சி கொடுத்து மைனாரிட்டி வகுப்பினருக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கப்படுமா?” என்பது பற்றி காங்கிரஸ் கட்சியோடு அவர்கள் நடத்திய ஒப்பந்தப் பேச்சுக்கு, மத் வெறிபிடித்த பெரும்பான்மையினவர்கள் ஒப்புதல் கொடுக்காத காரணத்தால்தான் அந்த ஒப்பந்தம் முறியடிக்கப்பட்டது, நாடு துண்டாய் பட்டது என்பதைப்பற்றிப் புத்தகத்தில் அழகாக எழுதி வைத்திருப்பதைப் புதிய காங்கிரஸ்காரர்கள் படித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் ஆபத்தான அதிகமாகியிருக்கிறது. அது பாகிஸ்தானத்திலிருந்தோ, செஞ்சீனத்திலிருந்தோ அல்ல, ஒரு காலத்திலே ஆங்கிலேயன் சொன்னான், லீரம் மிக்க வங்காளிகளை இரு கூறுகப் பிரித்து அடக்கி

1969 மார்ச் 4]

[திரு. மு. சின்னசாமி]

• விட்டால், இந்தியா சுதந்திரப் போராட்டத்திலே வெற்றி பெறாது, பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் நிலைத்து நிற்கலாம் என்று எண்ணியது. அதனை உருக்குலைக்கும் வகையில்தான் கிளாபத் இயக்கம் ஏற்பட்டது என்பதைக் காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் எச்சரிக்கை பாகக் கொள்ளவேண்டும்.

இன்று நாட்டில் இருக்கும் உண்மை நிலை என்ன என்பதைக் கண்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி இல்லாமல் தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த தேச ஒற்றுமைக்காக, தமிழகத்தில் இருக்கிற ஒவ்வொரு சென்டினலும் உணவு உற்பத்தியைக் கஷ்டப்பட்டுப் பெருக்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். விலைவாசிகளை இறக்குவதற்காகத் துணியை வாங்கித் தராமல் அரசு நடவடிக்கை எடுத்துவரும் நேரத்தில் மத்திய அரசு வரிகளைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. நாகிக் அச்சம் தன்னுடைய அதிகாரத்தில் இருக்கிற காரணத்தால் இரவோடு இரவாக—கோயம்புத்தூர் கிருஷ்ணன் அச்சடித்து மாதிரி—நோட்டுகளை அச்சடித்துக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தால் தினசரி விலைவாசி ஏறிக் கொண்டே இருக்கும் நிலையில் இன்று நாளைக்குக் கூடுதலாகக் கூடுதல் சம்பளத்திற்காகக் கொடுக்கின்ற நிலையில் பொருளாதார நெருக்கடியையும், அரசியல் நிர்ப்பந்தத்தையும், டிஷல் ஏகாதிபத்தியம், தமிழகத்தின்மீது சமத்திக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே, இந்தியப் பேரரசு உடனடியாக தன்னுடைய அதிகாரங்கள் அத்தனையையும்—தேசப் பாதுகாப்பு, அயல்நாட்டுக் கொள்கை, ஏற்றுமதி, இறக்குமதி ஆகிய மூன்றைமட்டும் தன்னுடைய கையில் வைத்துக்கொண்டு—மாநிலங்களுக்குக் கொடுப்பதன் மூலந்தான் ஒவ்வொரு மாநிலமும் சுய பதத்தோடு நிச்சயமாக முன்னேற முடியும். அப்போதுதான் இருதயப் பூர்வமான தேச பக்தியோடு, நாட்டுப் பற்றோடு கூடிய சக்தி வாய்ந்த இந்தியக் கூட்டாட்சியை மத்திய அரசு பார்க்க முடியும். அந்தச் சூழ்நிலைக்குக் காங்கிரஸ் கட்சி உறுதுணையாக இருக்க வேண்டுமென்று விரும்பிக் கேட்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கோ. பாரதிமோகன் : தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் நம்முடைய வரவு செலவுத் திட்டத்தின்மீது பேசும்போது மார்ச்சுவிஸ்ட்-கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலும், எனது தொகுதி மக்களின் சார்பிலும் காலம் சென்ற முதல் அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. அண்ணா அவர்களுக்கு அஞ்சலியைச் செலுத்திக்கொண்டு நான் என் உரையைத் துவக்குகிறேன். இன்றைய தினம் நமது பட்ஜெட், பற்றுக்குறை பட்ஜெட்டாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசும் ஒரு பட்ஜெட்டை இப்பொழுது சமர்ப்பித்திருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் நாட்டிலே எழுப்பப்பட்டிருக்கிற கடன்களை எல்லாம், வரிகளையெல்லாம், வெளிநாடுகளிலிருந்து வாங்கி யிருக்கும் கடன்களையெல்லாம் இந்தியாவில் உள்ள பெரிய பணக்காரர்களுக்கும், பெரிய நிலச்சுவாந்தரிகளுக்கும் தான் அதிகமாகக் கடன் கொடுத்து உதவிக்கொண்டே வருகிறது என்பது நம் கவனத்திற்குரிய ஒன்றாகும். மத்திய அரசு ரூ. 6 ட் பூன்று ஐந்தாண்டைத் திட்டங்களினாலும் இந்தியாவிலுள்ள பெரிய பணக்காரர்கள் மேலும் மேலும் பணக்காரர்களாகக் கூடிய முறையில்தான் அத் திட்டங்களைக் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் தயாரித்து, அமல் செய்திருக்கிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இன்றைய தினம் பெரிய பணக்காரர்களை மேலும் பெரிய பணக்காரர்களாக ஆக்கும் முறையில்தான் மத்திய அரசாங்கம் தனது தொழில் கொள்கையை யுடைய, விவசாயக் கொள்கையையும் அமலாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தச் சிக்கலான சூழ்நிலையில்தான் நம் தமிழ்நாடு அரசாங்கம், காங்கிரஸ் அல்லாத அரசாங்கம் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்து தமிழ்நாட்டின் முன்னேற்றுவதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த முயற்சியில் நாம் திட்டவட்டமாக ஒரு கணவாப்பான முடிவை மேற்கொள்ளவேண்டும். மத்திய அரசு ங்கத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளுக்கு, அதன் குறிக்காங்கு விரோதமான நிலையில் நாம் இருக்கும் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். அந்த நிலையிலிருந்து தான் நாம் பிரச்சனைகளை அணுகவேண்டும் என்று மார்ச்சுவிஸ்ட்-கம் யூனிஸ்ட் கட்சி சா பில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தொழில், விவசாயம்

[திரு. கோ. பாரதிமோகன்]

[1969 மார்ச் 4]

இவைதான் இந்த நாட்டின் அடிப்படைகளாகும். விவசாயத்துரையில் நம் ஒரு சரியான சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால் அது குறித்த சரியானதொரு முடிவை நாம் எடுக்கவேண்டும். சென்ற டீமன்றக் கூட்டங்களில் தமிழக அரசு ஒரு வாக்குறுதியைக் கொடுத்தது. விரிவானதொரு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்போகிறோம், அதற்கான ஆலோசனைகளைச் செய்து வருகிறோம் என்று கூறப்பட்டது. இந்த இரண்டு ஆண்டுகாலத்தில் அத்தகைய விரிவானதொரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரமுடியவில்லை. திட்டக் கமிஷனின் நிலச் சீர்திருத்தக் குழு ஒரு சிபாரிசை வழங்கியிருந்தது. அதில் 75 வாரம் என்றும், நிலவுடமைக்கு உச்சவரம்பு கட்டவேண்டும் என்றெல்லாம் அந்தச் சிபாரிசில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நிலச் சீர்திருத்தக் குழு கூறியுள்ள முழுமையான சட்டங்களை இந்த மன்றத்தில் சென்ற காலக் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் கொண்டுவரவில்லை. ஆனால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கக்கூடிய உச்சவரம்புச்சட்டத்தின்மூலம் பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களை அச்சட்டத்திலிருந்து தப்பிவிட வழி செய்துவிட்டது. அப்படி ஏற்பட்டது தற்செயலாக ஏற்பட்டது என்பதல்ல. காங்கிரஸ் அரசாங்கம் தன் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களால் கிராமப்புறங்களில் உள்ள நிலச்சுவாந்தார்களை எல்லாம் பெரிய நிலச் சுவாந்தார்களாக மாற்றிவிடக்கூடிய அளவிற்கு அவர்களுக்கு நவீன உரங்களையும், நவீன இயந்திரக் கருவிகளையும் கொடுத்து உற்பத்தியைப் பெருக்கி அவர்களை மேலும் பெரிய பணக்காரர்களாகச் செய்துவிட்டது. பணக்காரர்களின் மேலும் பணக்காரர்களாக்கும், நிலச்சுவாந்தார்களின் மேலும் பணக்காரர்களாக ஆக்கும் மத்திய அரசாங்கத்தின் திட்டப்படிதான் நம் தமிழ்நாடு அரசாங்கமும் போகப்போகிறதா? இதில் மத்திய அரசு நாம் செல்லக்கூடிய வழிக்கு முற்றிலும் மாணாது வழியில் திட்டங்களை நாம் கொண்டுவரவேண்டும். இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைப் பிரகடனம் செய்யவேண்டும். 1957-க்குப் பிறகு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் எல்லாம் பாகப்பிரிவினைகளையும் செய்து கொண்டார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் நூற்றுக்கணக்கான, ஏன் ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலம் உள்ள பெரிய நில பிரபுக்கள் குவிந்து கிடக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் குடும்பத்திற்கு என்று முப்பது ஏக்கர் தான் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று கணக்குக் காட்டுவார்களே தவிர எந்த நிலச் சொந்தக்காரரும் தன்னிடம் நூறு ஏக்கர் இருப்பதாக வெளியே காட்டமாட்டார்கள். எந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றினாலும் அவை நிச்சயமாக அமலாகாது, அவைக் கிராமப்புறங்களுக்குச் செல்ல முடியாது என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவே நாம் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை கொண்டுவர வண்டுமாலை ஒரு குடும்பத்திற்குப் பதினைந்து ஏக்கர் என்றும் 1957-க்குப் பிறகு நடைபெற்றுள்ள எல்லா நியாயமற்ற பாகப் பிரிவினைகளையும் ரத்துசெய்து உடனடியாக ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். அப்படிப்பட்டதொரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த ல்தான் இந்த நாட்டில் உபரி நிலத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடியும்.

(திரு. சு. துரைசாமி அவர்கள் தலைமை.)

அப்போதுதான் அந்த நிலங்களை எடுத்து நிலம் இல்லாதவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நாம் வழங்க முடியும். தரிசுப் புறம்போக்கு நிலங்கள் பற்றி நாம் தொடர்ச்சியாகப் பேசிக்கொண்டு வருகிறோம். இந்த தரிசுப் புறம்போக்கு நிலங்கள், இந்த உபரி நிலங்கள் இவற்றையெல்லாம் எடுத்து நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். சர்க்கார் கடன்கள் எல்லாம் யருக்குக் கொடுக்கப்படுவெண்டுமென்றால், நிலத்தில் உழைப் வர்களுக்கு, நிலம் இல்லாத மற்றுறிப்பிட்ட நிலங்களைப் பெறுபவர்களுக்கு அவர்கள் தங்கள் வாழ்வில் மறுமலர்ச்சி பெறுவதற்காக அவர்களுக்கு கடன்கள் வழங்கப்படவேண்டும். அதற்கு மாறாகப் பெரிய நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு பம்பு செட்ஸ் வாங்கவும், டிராக்டர்கள் வாங்கவும் கடன்கள் கொடுப்பது, கருத்திருமன் அவர்கள் கூறக்கூடிய அந்த விவசாயிகளுக்குக் கடன்கள் வழங்குவது..

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கருத்திருமன் கூறக்கூடிய விவரம் என்பது யார் ?

1969 மார்ச் 4]

திரு. கோ. பாரதிமோகன் : தெளிவாகக் கூறுகிறேன். விவசாயிகள் என்றால் கிராமத்தில் உழைக்கக்கூடிய ஐந்து, பத்து ஏக்கர் வைத்திருக்கக் கூடியவர்கள், நிலம் இல்லாது வெறும் குத்தகைதாரர்களாக இருப்பவர்கள், நிலத்தில் பாடுபடுபவர்கள், விவசாயக் கூலிகள் இவர்களைத்தான் கூறுகிறேன். பூண்டி வாண்டையார், உக்கடைத் தேவர், வலிவல்லம் தேசிகர், சாம்பசிவ ஐயர் குடும்பத்தார், பழையக்கோட்டைப் பட்டையக்காரர் இவர்களைப் போன்றவர்கள் விவசாயிகள் அல்ல.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பூமியொன்றும் இல்லாது வாய் சவடால் அடிப்பவர்களும் விவசாயிகள் அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இப்போதுள்ள நிலையில் பத்து ஏக்கர் சொந்தக்காரர்களுக்கும் ட்ராப்டர் வழங்கப்படுகிறது. அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலம் மனுச் செய்யலாம். நில அடைமான வங்கிகள் மூலம் மனுச் செய்தால் கிடைக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. பத்து ஏக்கர் சொந்தக்காரர்களுக்குக் கிடைக்க வாய்ப்பிருக்கிறது.

திரு. கோ. பாரதிமோகன் : ஐந்தாறு ஏக்கர் உள்ளவர்களுக்கு அவை கிடைப்பதில்லை. மனுச் செய்திருந்தாலும் உடனடியாகக் கொடுப்பதில்லை.

இந்த நாட்டில் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் தான் உற்பத்தியை நாம் பெருக்க முடியும். அடுத்து, கொள்முதல் சம்பந்தமாக தமிழக அரசு தீவிரமானதொரு நிலையை மேற்கொள்ள வேண்டும். இன்றைய தினம் நம் குறிக்கோள் என்னவென்றால், பத்து ஏக்கருக்கு மேல் உள்ளவர்களிடம் அவர்கள் குடும்பத்திற்குத் தேவையான, விவசாயத்திற்குப் போதுமான நெல்லைத்தவிர, உபரியாக உள் ளையெல்லாம் கொள்முதல் செய்யவேண்டும். புன்செய் தானியங்கள் என்றால் அவர்கள் தேவைக்குப்போக, அவர்கள் குடும்பச் செலவிற்கு மேலே உள்ள அவ்வளவையும் கொள்முதல் செய்யவேண்டும். அப்படியானால் கிட்டத்தட்டப் பதினைந்து லட்சம் டன்னுக்குமேல் நாம் கொள்முதல் செய்ய முடியும். அப்படிச் செய்யலாம். அப்படிச் செய்வதால் பஞ்சத்தில், பட்டினியில், வாடக்கூடிய மக்களுக்கும், வறட்சியால் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிற பகுதி மக்களுக்கும், மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் கொடுத்து உதவு முடியும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் கொள்முதலில் தீவிரக்கவனம் செலுத்தவேண்டும். அதிகாரிகளிடமும் நம்பிப் பயன் இல்லை. கொள்முதலுக்காகத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் சர்வ கட்சியினரையும்கொண்ட குழுக்கள் அமைத்துக் கொள்முதலுக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கடன் நிவாரணச் சட்டம். (மணியடிக்கப்பட்டது.) நீண்ட நெடுங்காலமாகக் கிராமப்புறங்களில் உள்ள விவசாயிகள், வாரக் குத்தகை சாகுபடிதாரர்கள், சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் இவர்களெல்லாம் ஏராளமாகக் கடன்பட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் விவசாயத் தொழிலாளர்களும், விவசாயிகளும் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக அந்தக் கடன்களை எல்லாம் ரத்துசெய்து விடக்கூடிய அளவிற்குக் கடன் நிவாரண அவசரச் சட்டத்தை வர்க்கார் ஆலோசித்துக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தினால் கிராமங்களிலுள்ள ஏழை விவசாயிகளுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு ஏற்படும். தஞ்சை மாவட்டத்தைப்பற்றி ஒன்றைமட்டும் கூறிக்கொண்டு முடித்துவிடுகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் சமீபத்தில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் கூலிப் போராட்டம் நடைபெற்றது. அங்கு க்லெக்டர் அவர்கள் முன்னிலையில் ஒப்பந்தங்கள் ஏற்பட்டும், அந்த ஒப்பந்தங்களுையே மதிக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். அவற்றை அமலாக்க மறுக்கிறார்கள் நிலச் சொந்தக்காரர்கள். அந்த ஒப்பந்தங்கள் எல்லாம் அமலாக்க கூடாது என்று திட்டவட்டமாகத் தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள நில உரிமையாளர்கள் சங்கம் மட்டுமல்ல, தஞ்சை ஜில்லாலிலுள்ள பொறுப்பான காங்கிரஸ்காரர்கள் எல்லாம் திட்டம் போட்டு அந்த ஒப்பந்தங்களை அமலாக்காதே என்று சொல்லித் திட்டமிட்டுப் பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள்

[திரு. கோ. பாரதிமோகன்]

[1969 மார்ச் 4]

என்பதை நான் இம்மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். தஞ்சையில் ஒரு முக்கூட்டு மாநாடு காலம்சென்ற முதல் அமைச்சர் அவர்களின் யோசனையின்பேரில் கூட்டப்பட்டது. அதைக் கூட்டக் கூடாது என்று நிலச் சொந்தக்காரர்கள் முயற்சி செய்தார்கள். அதைக் கூட்ட வேண்டும் என்று நாங்கள் அனைவரும் முயற்சி செய்தோம். முக்கூட்டு மாநாடு தஞ்சையில் நடைபெற்றது. அந்த மாநாட்டைக் கலைப்பதற்கு அந்த மாநாட்டில் முடிவு ஒன்றும் ஏற்படக்கூடாது என்று காங்கிரஸ் காரர்கள் முயற்சி செய்தார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : காங்கிரஸ்காரர்கள் முயற்சி செய்தார்கள் என்பதை ஆதாரத்தோடு சொல்லவேண்டும்.

திரு. கோ. பாரதிமோகன் : ஆதாரத்துடன் சொல்லத் தயார்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இப்படியும் சொல்லலாம், உலை வைக் கிறவர்கள் கம்ப்யூனிஸ்டுகள் என்றுகூடச் சொல்லலாம்.

திரு. கோ. பாரதிமோகன் : தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், காங்கிரஸ் கட்சியின் நாகப்பட்டினம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. சாம்பசிவம் அவர்களும், தஞ்சை மாவட்டக் காங்கிரஸ் கட்சியின் செயலாளர் திரு. எத்திராஜ் அவர்களும் நிலப்பிரபுக்களின் நேரடியாட்களாகயிருந்து அந்த இயக்கத்தை நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். திரைமறைவில் இருக்கிறார்கள்.

ஒப்பந்தத்தை அமலாக்கும் முறையில்தான் நாங்கள் தீவிரமாக இருக்கிறோம், உறுதியாக இருக்கிறோம். ஒப்பந்தம் அமலாக்கப்பட வேண்டும். இதை அமலாக்கக்கூடாது என்று சொல்லி—சில்லறை மிராசதாரர்களின் பிரச்சினை என்று—காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இந்தப் பிரச்சினையைத் திசை திருப்பப் பார்க்கிறார்கள். சில்லறை மிராசதாரர்கள் பிரச்சினை அல்ல.

***திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன் :** மதிப்பிற்குரிய மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த 1969-70-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே புது வரிகள் போடப்படவில்லை. ஆனால் இந்த ஆண்டு புது வரிகள் விதிக்கப்பட மாட்டாது என்று உறுதியிட்டுக் கூறவில்லை என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மேலும், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலேப் பார்க்கும்பொழுது அடுத்து வரும் சட்ட மன்றக் கூட்டத்தில் புது வரிகள் போடலாம் என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது என்பதைத்தான் சொல்லுகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 16 கோடியே 70 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுவதிலிருந்து வரி விதிக்காமல் இருக்க முடியாது என்பதை இந்த அரசு உணர்ந்திருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் பெரும் பகுதி மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்குப் போடும் ஒரு விண்ணப்பமாக அமைந்திருக்கிறது. மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடம், இரயில் சர்க்குக் கட்டணத்தின் மீதான வரியொன்றை விதிக்க ஆலோசனையும் கூற்றிலிருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றால் வரியைக் குறைப்போம், வசதியைப் பெருக்குவோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் வரி குறைக்கப்படவில்லை, வசதியைப்போது ஓரளவு பெருக்கியிருக்கிறார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை.

மிராம்புறங்களில் வைத்திய வசதி பெரிதும் குறைந்திருக்கிறது. பொது வாகக் கிராமப்புறங்களில் வைத்திய வசதி சரியாக இல்லை என்பதை நாம் அறிவோம். அது சம்பந்தமாக இந்த அரசு முயற்சி எடுக்கவில்லை. கிராமப்புறங்களிலுள்ள வைத்திய நிலையங்களில் ஒழுங்காக மருந்து கொடுக்கப்படவில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1969 மார்ச் 4]

(திரு. நா. செனந்தரபாண்டியன்]

ஊராட்சி ஒன்றிய மருத்துவ மனைகளை அரசு ஏற்று நடத்தத் திட்டம் இருக்கிறது என்றால் அதற்கு எந்தவிதத் திட்டமும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்த, குடிதண்ணீர் பிரச்சினை. இது தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் பெரிதும் பாதிக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. அடுத்த இரண்டு மாத கால அளவில் பருவநிலை சாதகமாக ஏற்படவில்லை என்றால் கொதுவாக இந்த மாநிலத்திலுள்ள மக்கள் குடிதண்ணீருக்காக மிகவும் அவதிப்படக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும் நேரத்தில் இது சம்பந்தமாக கிராமப்புறங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி செய்வதற்கு அதிக அளவிலே நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை. குடிதண்ணீர் பஞ்சத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களுக்கு குடிதண்ணீர் கிடைப்பதற்கு நிதிநிலை அறிக்கையில் வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நாங்குனேரியிலே குடிதண்ணீர்த் திட்டம் ஒன்று துவங்கப்பட்டு மூன்றாண்டுகள் ஆகின்றன. ஆனால், அங்கு வேலைகள் ஒழுங்காக நடைபெறவில்லை. அதைத் துரிதப்படுத்தி மேலும் விரைவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் எங்கள் கட்சியின் கௌரவ அடிப்படையில் புகழாக வகுப்பில் எல்லோருக்கும் இலவசக்கல்வி அளிக்கும் கொள்கையை இந்த அரசு ஏற்றிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். படிப்படியாகப் பட்டப்படிப்புக்கும் தொழில் நுட்பக் கல்விக்கும் இலவசக் கல்வியளிப்பதற்கான முயற்சியை அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கல்விக்கு ஆரம்பமானது புகழாகப் பள்ளிகள், அதாவது குழந்தைப் பள்ளிகள். இது விஷயத்தில் இந்த அரசு நாட்டம் கொண்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லவே இல்லை. படிப்படியாக குழந்தைகள் புகழாக பள்ளிகளை அதிகப்படுத்தி, நாட்டிலே அடிப்படையாக இருக்கும் இந்தக் குழந்தைகளின் மனதை நல்லாற்றையில் ஆக்க இந்த அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். புதிதாக அமைக்கவிருக்கும் நான்கு கல்லூரிகளில் ஒன்றை இராதாபுரம் பகுதியில் அமைக்க அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் படித்தவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அவர்களுக்கு வேலை அளிக்கக்கூடிய திட்டம் எதுவும் இல்லை. திருநெல்வேலியைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு பொறியியல் கல்லூரி அமைக்க வேண்டுமென்பது முந்தைய அரசின் திட்டமாக இருந்தது. தனியார் ஒருவருக்குப் பொறியியல் கல்லூரி அமைக்க அனுமதி வழங்கப்பட்டது. அவர் அதை அமைக்கவில்லை. இந்த அரசு அங்கு ஒரு பொறியியல் கல்லூரியை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தொழில் துறையில் மந்தம் ஏற்பட்டதன் காரணமாகவும், அமைதியின்மை காரணமாகவும் புதிய தொழில்கள் ஆரம்பிக்க தனியார்கள் முன்வரவில்லை என்பதை அரசு உணர்ந்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன். தனியார் முன்வரவில்லை என்றால், அரசாவது முன்வந்து புதிய தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும். புதிய தொழில்கள் ஆரம்பித்தால் தான் நாட்டிலே இருக்கின்ற வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைத் தவிரக்க முடியும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மேலும், கிராமப்புறங்களில் கிராமச் சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு இந்த அரசு முயற்சி எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. கிராம மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டுமானால் சிறுதொழில்களை அதிகமாக ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், வள்ளியூரில் ஒரு சிமெண்ட் தொழிற்சாலை அமைக்க வேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையில் இருந்தது. அதைத் தீவிரப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக இலங்கையிலிருந்து பெருவாரியான அகதிகள் வரவிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுப்பதற்கு வள்ளியூர் சிமெண்ட் தொழிற்சாலையைத் துவங்குவது பெரிதும் பயனளிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன்]

[1969 மார்ச் 4]

தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்ட வேலை நல்லமுறையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமே நடந்தால் போதாது. அதைச் சுற்றிலும் பல தொழில்கள் ஆரம்பிக்க இந்த அரசு முயற்சியெடுக்க வேண்டும் அல்லது தனியார் முயற்சி எடுக்கும்படி சொல்ல வேண்டும். உாத தொழிற்சாலை அமையவிருப்பது வரவேற்கத் தக்கது.

ஏழை விவசாயிகளுக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஏதாவது நன்மை இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. ஏழை விவசாயிகள் உபயோகிக்கும் பூச்சிக் கொல்லி மருந்துக்கான மானியம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை அமைச்சரவர்கள் உணர வேண்டும். ஏன் இப்படிக் குறைத்திருக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : மத்திய சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு அனுசூலம் செய்திருக்கிறார்களா? அந்த பட்ஜெட்டைப் பார்த்து விட்டுப் பேசினால் நன்றாகியிருக்கும். மத்திய சர்க்கார் உண்மையிலேயே இந்த ஆண்டு விவசாயிகளுக்கு என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூற வேண்டும். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில், மத்திய அரசு பூச்சி கொல்லி மருந்துக்குக் கொடுத்து வந்த சகாயத் தொகையை அறவே நீக்க வேண்டுமென்று சொல்லி யிருந்தும் இந்தச் சர்க்கார் தொடர்ந்து கொடுத்து வருகிறது என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன் : சொல்ல வேண்டிய இடத்தில் சொல்ல வேண்டியதுதான். பாராளுமன்றத்தில் நான் இருந்தால் அந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி அழகாக எடுத்துச் சொல்லி யிருப்பேன். தமிழ்நாடு அரசின் நிதிநிலை அறிக்கை இப்பொழுது விவாதத்தில் இருக்கிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத் திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

மேலும், வேளாண்மை வருமான வரியைக் கடந்த ஆண்டு போட்டு விட்டார்கள். வேளாண்மை வரி மூலமாக விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அதை இந்த அரசு உணர வேண்டும். ஆதலால், விவசாய மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர, பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம், கால்நடை பாதுகாப்புத் திட்டம் ஆகியவற்றிற்கு இந்த அரசு என்ன முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் ஒன்று மில்லை. அதைப்பற்றி இதில் ஏதாவது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. விவசாயம் அபிவிருத்தி அடைய இந்த முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

திருநெல்வேலியைப் பொறுத்தவரையில் அங்கு அதிகப்படியான விவசாய பூமி இருப்பதால் அங்கே ஒரு விவசாயக் கல்லூரியை அமைக்க இந்த அரசு முன் வந்து, அதற்கு அமைச்சரவர்கள் நல்ல முயற்சி எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

கிராமப்புறச்சாலை அபிவிருத்திக்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு வழங்கப் படும் சாலை மானியம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நல்ல சாலை வசதி இருக்க வேண்டுமென்றால் அரசாங்கம் சாலை மானியத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும்.

பரிசுத் திட்டமானது ஏழைகளின் நல்வாழ்வைப் பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. மேலும், அது மக்கள் மனத்தை சூதாட்டத்தில் திருப்பக் கூடிய வகையில் அமைந்திருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தால், குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிப்போம் என்று சவால் விட்டவர்கள் இப்பொழுது ஏன் அதை ஒழிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வில்லை?

பொதுவாக, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும்பொழுது, சென்னை செங்கற்பட்டு, வடார்க்காடு, தென்னார்காடு மாவட்டங்களுக்குத் தான் அதிகப் படியாக நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற மாவட்டங்கள் புறக்கணிக்கப்

1969 மார்ச் 4]

[திரு. நா. செளந்தரபாண்டியன்]

பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆலத்துறை ஆறு திட்டம் என்று சிறு திட்டம் இரண்டு ஆண்டுகளாக அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. இதற்கு விரைவில் முடிவெடுக்க வேண்டும். இராதாபுரம் கால்வாய் வேலை முடிந்து அதற்குத் தண்ணீர் விட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். வள்ளியூர், பெரியகுளம், புலிமாக்குளம் இவைகளைச் செப்பனிட அரசு நல்லபடியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு, வடமலையான் கால்வாய் வேலையையும் விரைவில் பூர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பொதுவாக, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்த்தால் “பெய்குதிரை” மாதிரிதான் அமைந்திருக்கிறது.

*திரு. கி. ஐயராமன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வழி வந்த புதிய தமிழக அமைச்சரவையின் நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டி ஒருசில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் நண்பர்கள், அண்ணா வழி நடப்போம் என்று சொன்னவர்கள் அண்ணா வழி நடந்திருக்கிறார்களா என்று கேட்டார்கள். ஆனால், அவர்களுடைய பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் நாகர்கோவிலிலே அண்ணா அவர்கள் என்ன செய்து விட்டார், அவர் பின்னாலே என் நடக்கவேண்டும், அவர் பின்னாலே என் செல்ல வேண்டும் என்ற முறையிலே பேசி வருகிறார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மக்கள் குரலே மகேசன் குரல் என்பதை மதித்து அதை நடைமுறையிலே காட்ட வேண்டும், நடைமுறையிலே எல்லோரும் அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு இது கேட்கமுடிக் கர்க்கார், “வெல்பேர் ஸ்டேட்” என்ற முறையிலே இரண்டு நிதிநிலை அறிக்கைகளைத் தெளிவாகக் கொடுத்தார்கள். அந்த இரண்டு நிதிநிலை அறிக்கைகளிலும் விவசாயத்தினுடைய முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து அதற்காக அதிகச் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அதன் பலனாகத்தான் எதிர்க்கட்சியினர் மட்டுமல்ல, அகில இந்தியாவிலுள்ள அத்தனை பேரும் பாராட்டுகின்ற வகையில், அங்கே இருக்கிற மத்திய சர்க்கார் பாராட்டுகின்ற வகையிலே இங்கே உணவு உற்பத்தி பெருகி விவசாயிகள் குறைந்தன.

விலைவாசி கட்டுப்படுத்தப்பட்டது மட்டும் அல்ல, குறைக்கப்பட்டது. அந்த அடிப்படையிலே தான் புதிய தமிழக அமைச்சரவையும் அதிகக் கிணறுகளையும், குழாய்க் கிணறுகளையும், சிறு பாசன வசதிகளையும் பெருக்கி விவசாய உற்பத்தியை அதிகமாக்க வேண்டுமென்பதற்காக மேன்மேலும் தொகைகளை ஒதுக்கியுள்ளது. தொகை அதிகமாக ஒதுக்கியுள்ள நேரத்தில், மத்திய சர்க்கார் காங்கிரஸ்காரர்களின் எஜமானர்கள் வேண்டுமென்று அவர்கள் வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்காக, விவசாய உற்பத்தி குத் தேவையான பம்பு செட்டுகளை மாநில சர்க்கார் அதிகமாக்கி வருகின்றதைப் பார்த்து, சென்ட்ரல் எக்ஸைஸ், வரி 20 சதவிகித்திற்கு மேலே விதித்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக நிச்சயமாக, விவசாய, தானிய உற்பத்தி குறையும், செலவு அதிகமாகும். அதை கணக்கில் எடுக்காமல், அங்கே வழிப்பிள்ளையாருக்கு கடைத் தேங்காயை உடைப்பது போல, இங்கே இருக்கிற உற்பத்தியான நெல்லை பயன்படுத்துகிறார்கள்.

அதோடு மட்டுமல்ல, இந்தியாவிலுடைய மான்செஸ்டர் என்று பம்பாய், அகமதாபாத் கூறப்படுவதுபோல், தமிழகத்தினுடைய மான்செஸ்டரான கோயம்புத்தூரில் உள்ள பஞ்சாலகளை மூடக்கூடிய வகையில் சென்ட்ரல் எக்ஸைஸ் வரி விதித்துள்ளது, மத்திய சர்க்கார். தமிழகத்தினுடைய லங்காஷையரான கோயம்புத்தூரிலே என்னுடைய ரிங், இண்டஸ்ட்ரிஸ் அதிக அளவிலே பெருகியுள்ளன. அங்குதான் பம்பு செட்டுகள் எல்லாம் நல்ல முறையிலே சிறு சிறு தொழிலதிபர்களால் தயாரிக்கப்படுகின்ற நேரத்திலே இந்த சென்ட்ரல் எக்ஸைஸ் வரி தமிழகத்தினுடைய லககாஷையரை நசுக்கக் கூடிய முறையிலே வந்து இருக்கிறது. இங்கே இருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சியினர் அருள் கூர்ந்து அப்படிப்பட்ட லங்காஷையரை மேலும் நசுக்க விடாமல் காப்பற்றி நம்மோடு ஒத்துழைக்க முன்வரவேண்டும். இது

[திரு. சி. ஜயராமன்]

[1969 மார்ச் 4]

இப்படி இருக்க நாம் எத்தனையோ முறைகளிலே விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்தி பற்றாக்குறை பட்ஜெட் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். நீங்களும்தான் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் தானே கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்று காங்கிரஸ் கட்சியினர் சொல்லலாம். நான் சென்ற முறை சொன்னதுபோல், இங்கே எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் ஒருவர் கூறியதைப்போல், அவர்களுக்கு, மத்திய சர்க்காருக்கு, பற்றாக்குறை பட்ஜெட் தயாரித்தாலும், அங்கே நாசிக் பிரஸ் இருக்கிறது. இங்கு இப்படி இருந்தாலும் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய ஆட்சி அமைந்துள்ள ஆந்திர மாநிலத்திலும் இதே மாதிரியான பற்றாக்குறை பட்ஜெட் தான் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்பிரோபிரியேஷன் பில்லை அனுமதிப்பதற்கு முன்னாலேயே “வோட் ஆன் அக்கவுண்டில்” ஏறத்தாழ 9 கோடிக்குப் பற்றாக்குறை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அங்கே அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்க, இங்கே பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டைப்பற்றி இங்கே இருக்கிற காங்கிரஸ்காரர்கள் எனவரமாகக் கூறுவது அர்த்தமற்றது என்பதுதான் என்னுடைய வாதம்.

இந்த நிலைமையிலே நம் தமிழக சர்க்கார் மேன்மேலும் தமிழகத்தை முன்னேற்ற வேண்டுமென்று திட்டங்கள் கொடுக்க கொடுக்க அங்கே டெல்லி சர்க்கார் அந்த முன்னேற்றம் அளிக்கக்கூடிய திட்டங்களை தடை செய்ய வேண்டும் என்ற முறையிலே திட்டங்கள் கொண்டுவருகிறார்கள். இங்கே படி அரிசி திட்டம் கொண்டுவந்த நேரத்தில் டெல்லி சர்க்காரை கேட்டிருக்கிறார்கள் என்று கேட்டார்கள். ஆனால் விவசாயத்துறை மாநில அரசுக்கே உட்பட்ட இலாகாவாகும். இங்கே இருக்கிற மாநில அரசு விவசாய உற்பத்தியை அதிகமாக்கவேண்டுமென்பதற்காக முயற்சிகள் எடுக்கின்ற நேரத்தில், பம்பு செட்கள், இரசாயன உர உற்பத்தி ஆகியவைகளுக்கு புதிதான, அதிகமான எக்ஸைஸ் வரி விதித்திருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார், மாநில அரசைக் கலந்து அந்த வரியைக் கொண்டுவரவில்லை. அதற்கு இங்கே இருக்கிற காங்கிரஸ்காரர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதுதான் எனது கேள்வி.

இங்கே இருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சியினர் மீண்டும் சொல்கிறார்கள், தொழில் துறையிலே மந்த நிலை ஏற்பட்டு விட்டது என்று. திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு மிகவும் மந்தம் ஏற்பட்டுவிட்டது தொழில் துறையில் என்று சொல்கிறார்கள். கடந்த இரண்டு ஆண்டுகாலமாக, உலகத்தில், குறிப்பாக இந்திய துணைக் கண்டத்தில் தொழில் மந்தம் ஏற்பட்டு, இந்த 6 மாதங்களிலேதான் ஓரளவு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று மத்திய சர்க்காரது, காங்கிரஸ் காரர்களின் எஜமானர்கள் தயாரித்த அறிக்கை தெரிவிக்கிறது என்பதை அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

இந்த இக்கட்டான நிலைமையிலும் நம்முடைய சுதந்திரக் கட்சி உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னதுபோல் நம்முடைய புதிய சர்க்கார் தனிப்பட்டவர்களுடைய தொழிலிலே மிகவும் அக்கறை கொண்டு அந்தமுறையில் தொழில்கள் துவங்க அவர்களுக்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று இந்திய அரசுக்கு விண்ணப்பம் செய்துள்ளது. அதிலே இம்பீரியல் கெமிக்கல்ஸ் இந்தியா (பிரைவேட்) லிமிடெட் என்கிற நிறுவனம் சிறப்பான மருந்துகள், மருந்து தயாரிப்பதற்குரிய பொருள்கள் ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்ய முன்வந்துள்ளது. அதே போல் பிலிப்ஸ் இந்தியா என்கிற நிறுவனம் புதிய தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த முன் வந்திருப்பதை நாம் பாராட்ட வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக இந்திய துணைக் கண்டத்திற்கு முக்கியமாக தேவைப்படுகிற மின் அணுத் துணைக் கருவிகளை “எலெக்ட்ரானிக் காம்ப்ளென்ட்ஸ்” தயாரிக்க அந்த தொழிற்சாலை நம்முடைய தமிழகத்தில் அமைவது பாராட்டத்தகுந்தது. அதோடு மட்டுமல்ல, அடுத்து சிறு கைத்தொழில் கைத்தொழிலிலும் மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் நம்முடைய தமிழகம் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது. மேலும் முன்னேறுவதற்காகத் தான் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே கமர்ஷியல் செண்டர், சிறுதொழில் வணிகப் பொருட்காட்சி சாலை ஒன்றை சென்னையிலும், ஸ்டேட் எம்ப்ளாரியம், மாநில விநியோகப் பொருநிலையம் ஒன்றை டெல்லியிலும் நிறுவ வகை செய்துள்ளார்கள்,

1969 மார்ச் 4]

[திரு. கி. ஜெயராமன்]

வணிகப் பொருள்களை வியாபாரம் செய்ய போட்டி இருக்கிற இந்தக் காலத்திலே அந்தப் பொருள்கள் வேகமாக விற்பனை ஆகவேண்டுமென்பதற்காக இந்த இரண்டு நிலையங்களை ஆரம்பிக்க இருக்கிறார்கள்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய காங்கிரஸ் கட்சியினர் ஏதோ சுகாதார வசதியைக் குறைத்துவிட்டதாகவும், அதற்கு நிதி ஒதுக்கியதில் குறைவு இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். ஆனால் அதே சுகாதாரத் துறையிலே அதிகமாகியிருக்கிற செலவுகளை அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவதில் பின் தங்கி விட்டார்கள். குறிப்பாகப் பல தாலுகாக்களில், பல மாவட்டங்களில் மருத்துவ மனைகளை அதிகப்படுத்தியுள்ளது அரசு. அதன் காரணமாக செலவுகள் அதிகமாகியுள்ளது. அந்த முறையில் வசதி செய்கின்ற அளவுக்கு நிதி ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, மாவட்ட மருத்துவ மனைகளை அதிகப்படுத்துகின்ற நேரத்திலே 1967-68-லே 4.11 இலட்சம் செலவு செய்யத் திருக்கிறார்கள். 1968-69-ல் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டின்படி 6.36 இலட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். 1969-70-ல் 6.63 இலட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அடுத்து, தொத்து நோய், நரம்புத் தளர்ச்சி நோய் ஒழிப்புக்கு 1968-69-ல் திருத்த மதிப்பீட்டில் ரூ. 3 இலட்சத்து ஐம்பதாயிரம் இருந்தது. 1969-70-ல் 3 இலட்சத்து 90 ஆயிரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஏதோ ஒரு கணக்குப்படி ரூ. 36,000 குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இந்த தொத்து நோய், நரம்புத் தளர்ச்சி ஒழிப்பிற்காக அந்த கணக்கிலே அதிகமாக ரூ. 40,000-ஐ நம்முடைய புதிய தமிழக அரசு ஒதுக்கி இருக்கிறது. அதே மாதிரியாக மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டத்திற்காக ஏறத்தாழ ரூ. 40,000 அதிகமாக ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, முக்கியமான கைத்தறிப் பிரச்சனை. இந்த கைத்தறிப்பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையிலே நம்முடைய தமிழக அரசு தெளிவான கொள்கை கொண்டிருக்கிறது. கைத்தறி தொழிலிலே ஈடுபட்டுள்ள பெருமக்கள் விவசாயத் தொழிலுக்கு, ஆலைத் தொழிலாளிகளுக்கு அடுத்தபடியாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கை நசிந்து விடக்கூடாது. அவர்கள் ஏற்கெனவே சமுதாயத்தின் மிகுந்த அடித்தளத்திலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். அதற்காக அதிகத் தொகை ஒதுக்கினாலும் வரப்போகின்ற மின்விசைத் தறிகளை, பவர் லாம்களை, அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்குத் தீர்வு காண்கின்ற வகையில், அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற வகையில் அமைக்க வேண்டும். அப்படி அமைக்கப்படும் என்பதை நம்முடைய புதிய தொழில்துறை அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்கள் கோவையிலே தெளிவாக கூறியிருக்கிறார்கள்... (மணி அடிக்கப்பட்டது). இந்த பவர் லாம்களிலே நாம் ஏற்கெனவே போராடிக்கொண்டிருக்கிற மாதிரி, கரை போட்ட சேலையையும், கரைபோட்ட வேஷ்டியையும் நெய்ய் விடக்கூடாது. ஆனால் அதை செயல்முறைப்படுத்துவது நம்மிடம் இல்லை. மத்திய அரசிடம் தான் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தை நாம் பெற வேண்டும், அல்லது மத்திய அரசினே வற்புறுத்தவேண்டும். அப்படி கரைபோட்ட சேலையும், கரை போட்ட வேஷ்டியும் நெய்தால் அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கக் கூடாது என்பது மட்டுமல்ல, அவர்களுக்குக் கடும் தண்டனை அளிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவைகளை பவர் லாம்களில் உற்பத்தி செய்யாமல் இருப்பார்கள். வேறு துணி வகைகளை மில்களில் உற்பத்தி செய்துகொள்ளலாம். இந்த கைத்தறி பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதிலே ஏதோ நாம் முயற்சி செய்து விட்டோம் என்று இருந்தால் நிச்சயமாக தீராது என்று சொல்லி காமராஜர் அவர்கள் சொல்லியதைக் கடைசியாக கூற விரும்புகிறேன். இந்தப் புதிய அரசாங்கத்தினுடைய வண்டி நேரான பாதையிலே ஓடாது என்றார்கள். நான் கூற விரும்புவது, தெளிவான பாதையிலே ஓடாது என்பதுதான். ஆனால் காமராஜர் ஓட்டிய வண்டி தான் பல்வேறு திசைகளிலே ஓடி மறைந்துவிட்டது. மேலும், அவர்கள் புதிதாக வந்திருக்கிற பீகார் மாநிலத்திலும் அரசாங்க வண்டி எப்பொழுது குடை சாயுமோ என்ற நிலையில் உள்ளது என்று சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1969 மார்ச் 4]

* திரு. மு. முத்தையா : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே,

“தோன்றின் புகழோடு தோன்றாக அஃதிலார்
தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று.”

என்று இளைய தமிழிலே வள்ளுவர் குரல் சொடுத்தார் அன்று. தோன்றியபின் புகழைத் தேடிச் சென்றடைந்தவர்களுமுண்டு, தோன்றியபின் நாடி வந்த புகழுக்கு புகலிடம் தந்தவர்களுமுண்டு. தோன்றுங்கால் புகழோடு தோன்றுபவர்கள் மிகமிகச் சிலர். நம் நாட்டிலே, தமிழ் நாட்டிலே நல்லவரும், பாராட்டக் கூடியவரும் யார் என்றால், ஒருவர் மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள், மற்றொருவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள். அண்ணா அவர்கள் இன்று நம்மிடையே இல்லை. அமரர் அண்ணா அவர்களுக்கு என்னுடைய அஞ்சலியை செலுத்திக்கொண்டு எனது உரையை ஆரம்பிக்கிறேன்.

அதாவது, 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்த்தும்பொழுது, மத்திய சர்க்கார் கொண்டு வந்துள்ள அறிக்கையைப் பார்த்தால், விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை என்றுதான் தோன்றுகிறது. விவசாயம் தான் நம் தமிழ்நாட்டிற்கு முதலெலும்பு என்று சொல்வார்கள். விவசாயத்தைப் பொறுத்த அளவிலே விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற உரம், பம்பு செட்டுகள், மண் ணெண்ணெய் ஆகிய அத்தியாவசியமான பொருள்களுக்கு வரி விதிக்கப்பட்டுள்ளது முறையல்ல. விவசாயிகளுக்கு வருமான வரி விதிக்க இருப்பது முன்னுக்குப் பின் முரணான பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதோடு அல்லாது இன்று விவசாயம் செய்வதில் மிகவும் முக்கியத்துவம் உள்ளது நமது தமிழ் நாடு. அப்படிப்பட்ட தமிழ் நாட்டிலே விவசாயிகளுக்கு ஏற்றம் கொடுக்கவில்லை என்பது வருந்தத் தக்கது. மாகாண சர்க்கார் கொண்டு வந்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கையில் அரசாங்க அலுவலர்களுக்கு திருமணம் செய்து கொடுக்க சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே போன்று மற்ற விவசாயம் செய்பவர்களுக்கும், விவசாயக் கூலிகளுக்கும், நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கும், குடிசைத் தொழிலாளர்களுக்கும் சலுகை கொடுக்கப்படவில்லை. அது மிகவும் வருத்தப்படக் கூடிய விஷயமாகும். பொதுவாக இன்று விவசாயி மதிக்கப்படுவதில்லை. பல வகைகளிலும் விவசாயி நசுக்கப்படுகிறான். இதற்கு உதாரணம் ஒன்று சொல்கிறேன். ஒரு விவசாயக் குடும்பத்தில் இரண்டு ஆண்கள் இருந்தால், இரண்டு பேர்களும் படித்திருக்கிறார்கள் என்றே வைத்துக் கொள்வோம், மூத்தவர் விவசாயம் செய்துகொண்டிருக்கிறார், மிகவும் அழகானவர். இரண்டாவதாக உள்ளவர் அரசாங்க அலுவலகத்தில் உத்தியோகம் பார்க்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். இரண்டு பேர்களும் ஒரே அம்சத்தில் உள்ளவர்கள் என்றாலும் கூட மூத்தவருக்கு பெண் கேட்பதற்குப் போனால், அந்த இடத்தில் என்ன நிலைமை இருக்கிறது? விவசாயம் செய்பவர் மூத்தவர், அரசாங்கத்தில் உத்தியோகம் பார்ப்பவர் இளையவர். அப்பொழுது பெண் வீட்டார் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், “இளையவருக்கு வேண்டுமானால் நாங்கள் பெண்ணைத் தருகிறோம்” என்று சொல்லக் கூடிய அவல நிலை விவசாயிகளுக்கு இருந்து வருகிறது. அம்மாதிரி நிலை நாட்டிலே உருவாக்கிக்கொண்டு வருகிறது. ஏனென்று கேட்டால், உத்தியோகம் பார்த்தால் ஏதோ ரூ. 150 வருமானம் வந்தாலும் அதை வைத்து அவன் குடும்பத்தை நடத்துவான் என்று ஒரு அறிகுறி நமது மக்களிடையே ஊன்றிப்போய் விட்டது. விவசாயம் செய்பவன் எல்லா வகைகளிலும் கஷ்டப்படுகிறான், கடனாளியாக ஆகிறான். இந்த இழிவு நிலை உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையைப் பார்க்கும் பொழுது நாம் வருத்தப்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆகையால் விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுவும் போக, எனது தொகுதி ஒட்டப்பிடாரம், கோவில்பட்டி தாலுக்கா கோவில்பட்டித் தாலுக்காவிற்கு யார் வந்தாலும், அமைச்சர்கள் வந்தால்

1963 மார்ச் 4]

[திரு. மு. முத்தையா]

லும், மற்றவர்கள் அந்த வட்டாரத்திற்கு வந்தாலும், அவ்வப்பொழுது அவர்கள் பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்வார்கள். தியாகச் செம்மல் தோன்றிய இடம், ஏகாதிபத்திய வெள்ளையன் ஆண்ட காலத்தில் “வெள்ளையனே வெளியேறு” என்று வீர முழக்கம் இட்டான் வீரபண்டிய சுட்பொம்மன். அடுத்தார்போல் விடுதலைக்காக கூக்குரலை எழுப்பினான் கப்பலோட்டிய தமிழன் வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை, சிறை சென்று செக்கிழுத்தான், கல் உடைத்தான். விடுதலைக்காக போராட, ஆஷ்டரை கலெக்டரை மணியாச்சி ஜங்ஷனில் வைத்து சுட்டார் வாஞ்சிநாதய்யர் ஓடப்பிடாரம் தொகுதிக்கு வந்தால் எல்லோரும் இப்படிப் பெருமையாகப் பேசுகிறார்கள். “தனி ஒருவனுக்கு உணவில்லையேல் ஜெகத்தினை அழித்திடுவோம்” என்று எட்டையபுரம் தேசிய கலிமணி பாரதி பாடின என்றெல்லாம் பெருமையோடு எல்லோரும் பேசுவார்கள், எனது தொகுதியில். நமது மதிப்பிற்குரிய மேடையே பேச்சாளர்கள். அப்படிப் பட்ட பழம் பெருமை வாய்ந்த என்னுடைய தொகுதி இன்று என்ன நிலைமையில் இருக்கிறது என்றால், பஞ்ச நிலைமை அங்கே தாண்டவ மாடுகிறது, உண்ண உணவு இல்லை, உடுக்க ஆடை இல்லை, குடிக்க தண்ணீர் இல்லை. இந்த அவல நிலை அங்கே நிலவுகிறது. மத்திய சர்க்காரும், மாகாண சர்க்காரும் கோவிலப்படி தாலுகாவை பஞ்சப் பகுதி என்றும், பின்தங்கிய பகுதி என்றும் பட்டியலில் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, இது நாள் வரை அங்கு பஞ்சத்தைப் போக்கு வதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்தது கிடையாது என்று நான் உறுதியாகச் சொல்லிக் கொள்வேன். அங்கிருந்து, நான் ஏதாவது மனுக்கள் அனுப்பினால், அமைச்சர்களுக்கானாலும் சரி, மாவட்டத்திலுள்ள அதிகாரிகளுக்கானாலும் சரி, அந்த மனுக்கள் என்ன நிலைமையில் இருக்கின்றன என்றால் அமைச்சர்களிடமிருந்து எனக்குப் பதில் வரும்பொழுது ‘பரிசீலனையில் இருக்கிறது’ என்றுதான் பதில் வரும். மாவட்டத்திலுள்ள அதிகாரிகளைக் கேட்டால், அவர்கள் என்ன சொல்வார்கள் என்றால், ‘இப்பொழுது அரசாங்கத்தில் நிதிவசதி இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள்’ என்று அவர்கள் பதில் அளிப்பார்கள். நாங்கள் என்ன செய்வது? இப்படி ஒரு அவல நிலை நிலவுகிறது. அதற்கு முன் 196-வது வருட தேர்தலில் இப்படி பல பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்படாமல் இருந்ததினால் தான், 20 ஆண்டு காலமாக சர்வாதிகாரமாக ஆண்டு வந்த காங்கிரஸ் வீழ்த்தப் பட்டது என்பதை நான் முற்றிலும் உண்மையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். நமது தமிழக அரசு நான் சொல்வது தவறு என்று நினைத்தாலும் கூட, நான் இதை நல்லெண்ணத்தோடு சொல்கிறேன், அவர்களுக்கு உணர்த்துகிறேன் என்றும் அவர்கள் உண்மையோடு என் மீது பற்று கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழக அரசு கூவம் சீரமைப்புத் திட்டம் போன்ற நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறது. அம்மாதிரி சீரமைப்புத் திட்டங்களைக் கொண்டு வருவது பற்றி நான் சீரோடும், சிறப்போடும் வரவேற்கிறேன். ஆனால், கோவிலப்படி வட்டாரத்தில் குடிதண்ணீர் இல்லை என்று பல ஆண்டுகளாக அதற்கு வேண்டிய முயற்சி எடுத்தாலும் கூட, இன்னும் தண்ணீர் பற்றாக்குறை தீர்த்தபாடியில்லை. எங்கள் வட்டாரத்தைப் பார்த்தால் எங்கு குடிதண்ணீர் பஞ்சம், சாலை வசதி கிடையாது. என் ஊரில் மட்டுமல்ல, நான் பொதுவாகவே எங்கள் மாவட்ட உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். பல ஊர்களில் இம்மாதிரி ரோடு வதி இல்லை. நண்பர் திரு. வெள்ளத்தூரை ஊருக்குக் கூட ரோடு வசதி இல்லை. இந்த அவல நிலை மாற்றப் பட்டு எல்லா இடங்களிலும் ரோடு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று தமிழக அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பருவ மழை தவறியிருப்பதால், உணவுப் பற்றுக்குறை இருக்கிறது. அதனால் அங்குள்ள எல்லா கிராமங்களிலும் ரேஷன்கை- திறக்க வேண்டும். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் உணவுப் பற்றுக்குறை தீர்க்கப்படாததால்தான், பல பிரச்சனைகளுக்கு அவர்கள் செவி சாயக்காததன் காரணமாகத்தான் 1967 தேர்தலில் காங்கிரஸ்காரர்கள் முறியடிக்கப்

[திரு. மு. முத்தையா]

[1969 மார்ச் 4]

பட்டார்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது) தயவு செய்து எனக்கு மேலும் ஐந்தி நிமிடங்கள் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனது தொகுதியைப் பொறுத்த மட்டில் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், அது மிகவும் பின் தங்கிய தொகுதி. நாங்கள் அவ்வப்பொழுது கொடுக்கிற மனுக்களை பரிசீலனை செய்து, தாமதமில்லாமல் உணவுப் பங்கீடு கடைகளைத் திறக்க வேண்டும், ரோடு வசதி, குடி தண்ணீர் வசதி ஆகிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டு, வரிவசூல், அரசாங்கக் கடன், ஒத்திபோடுதல் அந்தப் பிரச்சனைகள் மேலும் தாமத மில்லாமல் தீர்க்கப்பட வேண்டும். மேலும், 'ஒருத்தி உடுக்க உடை இல்லை' என்று உடை மாற்றுவதற்காக ஒசி கேட்டு போனோளாம்; அந்த சந்தர்ப்பத்தில் அவளும் ஈச்சம் பாயைக் கட்டிக் கொண்டு அவள் எதிரிலே வந்தாளாம்' என்று பழமொழி சொல்வது உண்டு. அந்த மாதிரி நிலை தான் அங்கே நிலவுகிறது. இந்தப் பிரச்சனைகளெல்லாம் உடனடியாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடிக்கிறேன். இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் இப்பொழுது சொல்லவிட்டுப் போனதை மீண்டும் தொடருவேன் என்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

* திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி : சட்டமன்றத் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, என்னைப் போன்ற பல இளைஞர்களுக்கு அரசியல் ஆசானாக இருந்தது அறிவின சுடரை இழந்து இருக்கின்ற இந்த நேரத்தில், என் இதயத்தில் வேதனையை தேக்கி வீர வணக்கத்தை மறைந்த மாமேதை பேரறிஞர் அண்ணை அவர்களுக்குச் செலுத்தி, என் உரையைத் தொடங்குகிறேன்.

1969-70-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சபையில் முன்னே வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டுக்கான நிதி நிலையை விளக்கிக் காட்டும் பொறுப்போடு, மத்திய சர்க்காருக்கும் மநில சர்க்காருக்கும் நிதியை ஒட்டி எந்த எந்த நிலைகள் இருக்கின்றன என்பதை நிழல் படம் போன்று எடுத்துக் காட்டும் அளவில் இது அமைந்திருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் ஒன்றை மட்டும் இந்த மன்றம் மறந்துவிடாது என்று நினைக்கிறேன். முதல் அமைச்சராக அமர் அண்ணை அவர்கள் டெல்லிக்கு பயணம் சென்று அங்கு முதலமைச்சர் மாநாடுகளில், தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்சிலாக இருந்தாலும், வேறு மற்ற மற்ற திட்டக் குழு போன்றவைகளாக இருந்தாலும், மத்திய சர்க்காரிலே அதிகாரம் குவிந்து கிடக்கும் நிலையைச் சுட்டிக்காட்டி, அசியல் அமைப்புச் சட்டம் மாற்றி அமைக்கப்பட்டே தீர வேண்டும் என்றும் இந்தப் போக்கு நீடித்தால், மாநில சர்க்கார்கள் ஒழுங்காக, மக்கள் மத்தியில் நல்லதொரு பெயரை எடுக்க முடியாது என்பதனை பல முறையிலும் விவாதித்து வந்திருக்கிறார்கள். எனவே அன்று அதை ஒத்துக் கொள்ள முன்வரவில்லை, அண்டை மாநிலங்கள். ஆனால், இன்றைக்கு பேரறிஞரின் கருத்து ஏற்கப்படும் நிலை இருக்கிறது. அண்மையில், மைசூர் மாநிலம் எந்த அளவிற்கு நம்மோடு ஒத்துப் பாடியது என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். நேற்றைய தினம், அண்டை மாநிலத்தில் ஆந்திர மாநிலத்தில், பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறார் ஆந்திர மாநில முதல் அமைச்சர் திரு. பிரம்மானந்த ரெட்டி அவர்கள். அந்த நேரத்தில், நிதிநிலை வாயில்கள் அடைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மத்திய சர்க்கார் நிதி அளிக்கும் முறையில் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி யிருக்கிறார். அங்கே காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. பிரம்மானந்த ரெட்டி அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையை, அதுவும் துண்டு விழும் பட்ஜெட்டை, ஆறு மாதத்திற்கு தீட்டப் பட்டதை, 8 கோடி 50 லட்சம் துண்டு விழும் பட்ஜெட்டை அளிக்கும் அவரே மத்திய சர்க்காரின் பேரில் கணைகளைத் தொடுத்து அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார். அப்படி யிருக்கும் நேரத்தில் பிரதான எதிர்க்கட்சியாக இங்கே அமர்ந்திருக்கும் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் நிச்சயமாக எங்களைக் குறைசூற மாட்டார்கள் என்று நனுகுகிறேன். எதற்கெடுத்தாலும், மத்திய சர்க்காரை தாக்குகிறார்கள், ஐயைப் பாட்டையே பாடுகிறார்கள் என்று சொல்

1969 மார்ச் 4]

[திரு. செஞ்சி வெ: முனுசாமி]

ஆம் போக்கை மாற்றிக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கின்றேன். இன்றையதினம் ஏற்பட்டிருக்கும் சிக்கல் ஒரு தனிப்பட்ட கட்சிக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் சூழ்நிலையல்ல. 1950-ல் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற சிக்கல்கள், ஊழல்கள் இவற்றை மாற்றியே ஆக வேண்டும். அந்தப் பொறுப்பு இந்திய துணைக் கண்டத்தின் பேரரசுக்கு இருக்கிறது. அந்த முறையில் தமிழர்கள் முன்னேடியாக இருந்து, இந்த மாமன்றத்தின் வாயிலாக இந்திய பேரரசுக்கு, அரசியல் சட்டத்தை மாற்றி, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்கும் வகையில், அமைக்க வேண்டும் என்று தெரிவிக்க வேண்டும். இந்த நேரத்தில் ஒன்றை மட்டும் ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மத்திய அரசு ஏதோ ஒரு ஹோல்சேல் வியாபாரி போலவும், மாநில சர்க்கார்கள் ஒரு சப்-ஏஜென்ட் போலவும், ஜெனரல்களாகவும் இருந்து நடப்பது போல அரசியல் சட்டத்தின் ஆர்டிகிள்கள் இருக்கின்றன. இந்த நிலை மாற்றப்பட வேண்டும்.

இங்கே நம்முடைய நிதி நிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்த நேரத்தில் கடன்பட்ட நெஞ்சத்தோடும், கவலை கொண்ட நெஞ்சத்தோடும் தான் வைத்திருக்கிறார்கள். கடன் பளுவு ஏற்படுகிறது என்று சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. 192-53-ல் ராயலசீமாவில் பஞ்சத் துயர் நிவாணத்திற்குக் கொடுத்த தொகைக்கு 1970 மார்ச் 31-ம் தேதியோடு ஒப்பந்தப்பட்ட துணையை கட்டியாக வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது என்றே பட்ட கடனுக்கு இன்று செலுத்தியாக வேண்டும் என்கிற நிலை. இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் இருக்கும் மாநிலங்கள் பிரிக்கப் பட்டிருக்காது. இணைத்திருக்க வேண்டும், நேச உணர்வு வேண்டும் என்றெல்லாம் பேசப்படுகிறது. நேச உணர்வு வேண்டும் என்றால், ஒன்றை இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். நேசத்தோடு பழகுவது என்றால், கடன் வாங்கும் நேரத்தில், கைமாற்றுக்கக் கடன் என்று வாங்கும்போது, அதற்கு வட்டி கேட்கும் நிலை இருக்கக் கூடாது. நம் பகுதியிலே கூட நண்பர்கள் பணம் வங்கும் போது கூட, அதை கைமாற்றுக் கடனாக வாங்கும்போது, அதற்கு வட்டியாக கேட்கிறோம்? இன்றைய தினம், இந்திய அரசு நம்மிடம் வட்டி பெற்றுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்தின் வாயிலாக ரூகருத்தைச் சொல்ல விழைகிறேன். இப்பொழுது மாநில அரசாங்கங்களுக்குக் கொடுக்கும் கடன்களெல்லாம் வட்டியில்லாக் கடன்களாக இருக்க வேண்டும். 'Loans without Interest' என்று சொல்லும் கடன்களாக அமைவ வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். எதற்கெடுத்தாலும், மக்கள் பிரதிநிதியாக இருந்தாலும், மாநிலம் இருந்தாலும், கடனாக இருந்தாலும், மக்கள் தொகை அடிப்படையில் தான் மத்திய சர்க்கார், இந்தியப் பேரரசு பணங்களை ஒதுக்கித் தருகிறது. குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தை அமுல் நடத்தி, பல விருதுகளையும், சப்ஸிட்டத்தையும் பெற்று இருக்கிறோம். ஆனால், அதிலெல்லாம் தமிழ் நாடு முன்னேடியாக இருந்ததால், 2 ஆக இருந்தது, இன்றைக்கு 39 என்ற அளவில் நம் பிரதிநிதிகள் குறைந்து இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் "ஏ" நகரங்கள், "பி" நகரங்களாக மாறிவிடும்; "பி" நகரங்கள் "சி" நகரங்களாக ஆகிவிடும் என்கிற ஐயப்பாடு தான் இருக்கிறது. உண்மையிலேயே மக்கள் தொகை அடிப்படையில் அந்த தத்துவத்தில், அதை பேஸிலிக்காக, அடிப்படையாக வைப்பதானால், 162-ல் மாநிலங்களில் பரவலாக எந்த மக்கள் தொகை இருந்ததே, அந்த அடிப்படையில் மானியங்களை மதிப்பிடும் அளவுக்கு செயல் படவேண்டும். இது ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கையல்ல. காங்கிரஸ் கட்சியும் ஏற்றுக் கொண்டாகவேண்டும். அப்பொழுதுதான் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு முறையை அமுலாக்க முடியும். இப்படிப்பட்ட நேரத்தில், நிதி கேட்கும்போது, விளக்கிச் சொல்லவேண்டுமென்றே இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். ஏதோ மத்திய சர்க்காருக்கும் மாநில சர்க்காருக்கும் போட்டி உண்டாக்க வேண்டுமென்று தமிழக அரசு இல்லை. இப்படி காங்கிரஸ் கட்சி மேடையில் பயன்படுத்தக்கூடாது, என்பதை நண்பர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து விட்டு, என்னுடைய அடுத்த பொருளுத்குச் செல்ல விழைகின்றேன்.

[திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி] [1969 மார்ச் 4]

தொழில் மந்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே பொறுப்போடு படித்துப் பார்த்தால், தெரியும், தொழில்துறைக்கு எந்த அளவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்வார்கள்.

தூத்துக்குடி உரத் தொழிற்சாலை நிறுவும் வகையில் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சேலம் உருக்ாலை பற்றிச் சொல்லும்போது, முன்னால், சேலத்திலே இரும்பாலையா? யார் சொன்னது, எ பொழுது சொன்னது, காஞ்சிபுரத்தில் பாருங்கள் என்றார்கள். அந்த நிலையை மாற்றி, நிச்சயமாக வரும் என்று தொடக்க வேலைகள் துவக்கப்படும் என்று பணம் ஒதுக்கி செய்திருப்பதைப் பாராட்டுவேண்டும். உரத் தொழிற்சாலை விவசாயத்திற்கு முதலிடம் கொடுக்கும் நிலையில், உரத்திற்கு பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் எந்த அளவிற்கு இயற்கை சதி செய்திருக்கிறது என்பதை திட்டவாடமாக, வெளிப்படையாக, மறைக்க மல் நாட்டு மக்களுக்கு வெளிப்படுத்தும் வகையில் குறிப்பிட்டுக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதில் வடாற்காடு, செங்கல்பட்டு என்கிற மாவட்டங்களோடு அறிக்கையில் நிறுத்திக்கொண்டு விட்டார்கள். தமிழகம் பூராவும் பரவலாக பல பகுதிகளிலும் பஞ்ச நிலை இருப்பதால், பஞ்சப் பிரதேசம் என்று பிரகடனம் செய்யவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அவ்வளவு மோசமாக நிலைமைகள் இருக்கின்றன. தஞ்சை இன்றைக்கு தமிழகத்தையே வாழவைக்கும் மாவட்டம். தஞ்சை கொழித்தால் இந்த மாநிலம் பூராவும் சபிட்சம் அடையும். செங்கல்பட்டு, வடாற்காடு, தென் ஆற்காடு போன்ற தன்னிறைவு ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் மாவட்டங்களும் இன்றையதினம் எதிர்பாராத வகையில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வட ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு மாவட்டங்களை ஒட்டியிருக்கின்ற திண்டிவனம், செஞ்சி பகுதிகளில் உண்மையிலேயே பஞ்சம் ஏற்படும் அளவில் காட்சி இருக்கிறது. அங்கே ஏரிகள் எல்லாம் பாலைவனமாக காட்சியளிக்கின்றன. வயல்காடுகள் எல்லாம் எப்போதுமே வீணாயாத நிலங்களாகக் காட்சியளிக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கும் தமிழக அரசு தன்னால் முடிந்த உதவிகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்தைப் பற்றி எல்லோரும் பேசிவிட்டார்கள். “அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன்” என்ற நிறுவனம் விவசாயத்திற்குத் தேவையான டிராக்டர்கள், மின்சார விசையேற்றங்கள், எண்ணெய்ப் பொறிகள் முதலியன வாங்குவதற்காக விவசாயிகளுக்குக் கடன் தந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் டிராக்டர்கள் போதிய அளவில் கிடைக்கவில்லை. பெர்க்ஸன் டிராக்டர் வேண்டுமென்றால் நான்கு ஆண்டுகள் ஆகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இன்டர்நேஷனல் டிராக்டர் வேண்டுமென்றால் ஓராண்டு ஆகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. விவசாயத்திற்கு உதவி செய்து விவசாயத்தை ஊக்குவிக்கின்ற நேரத்தில், இப்படி விவசாயக் கருவிகள் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது ஆகவே, அரசாங்கம் அயல் நாடுகளிலிருந்தாவது டிராக்டர்களை வரவழைத்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். விவசாயக் கருவிகள் உடனுக்குடன் கிடைக்க அரசு வழி செய்ய வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது).

உ விற்பனை நிலையங்களில் போதிய உரத்தைக் கையிருப்பில் வைத்துக்கொள்ள கிடங்குகள் போதிய அளவில் அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கொள்முதலைப் பொறுத்தவரையில், சென்ற ஆண்டு செஞ்சி, திண்டிவனம் பகுதிகளில் நிலைமை எப்படி இருந்தது என்பதை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களும், உணவு அமைச்சர் அவர்களும் அறிவார்கள். போன வருடம் மூட்டை 36 ரூபாய்க்கு விகி

1969 மார்ச் 4]

[திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி]

*கூவி விற்றார்கள். ஆனால் இந்த வருடம் நிலைமை அவ்வாறு இல்லை. இவ்வருடம் விளைச்சல் இல்லை. கொள்முதல் விஷயத்தில் அந்தப் பகுதிகளில் கெடுபிடி இருந்து வருகிறது. இந்த நேரத்தில் மாமன்றத்தின் கவனத்திற்கு ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கொள்முதலுக்குக் குறிக்கப்பட்ட விலையைப் பொறுத்த வரையில், உயர்நீதிமன்றம் தன்னுடைய தீர்ப்பினை வழங்கியிருக்கிறது. கொள்முதலுக்கு விதித்திருக்கின்ற விலை போதாது என்றும் தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறது. மற்றப் பொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயிப்பதைப் போல நெல்லுக்கும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு, அவசியத்திற்கேற்ப விலையை நிர்ணயிக்கவேண்டும். இதை உணர்ந்து, மாநில அரசு மத்திய அரசுடன் கலந்து விலையை நிர்ணயிக்க வேண்டும். மாநில அரசு இதைக் கண்டிப்பாகச் செய்யும் என்ற நம்பிக்கை இருந்தது. அப்பொழுதுதான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஏழை எளியவர்கள் பாட்டுவார்கள். பட்ஜெட் என்று சொல்லும்போது, எந்தெந்தப் பொருள் எின்மேல், வரிகளைப் போடலாம் என்று மத்திய அரசு எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு இப்போது 150 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டிருக்கிறது. ஏழை எளிய மக்கள் உபயோகிக்கும் மண்ணெண்ணெய்க்கும், குருடாயில், டீசல் போன்றவற்றிற்கும் மத்திய அரசு வரி போட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் 7,900 ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் முறையில் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் வேலையின்றி இருக்கிறார்கள். வேலை வாய்ப்பைப் பெற இருக்கின்ற 7,900 குடும்பங்கள் நிச்சயமாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டுகின்றன.

மேலும், கல்யாணம் செய்ய முடியவில்லையே என்று கலங்கி கொண்டிருந்த அரசுப் பணியாளர்களுக்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் கடன் வழங்க வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதை எல்லோரும் கட்சி மாச்சரியத்தை விட்டு, நிச்சயமாகப் பாராட்டுவார்கள் என்று கருதுகிறேன். யார் பாராட்டினாலும், பாராட்டாவிட்டாலும், நிச்சயமாக அரசுப் பணியாளர்கள் பாராட்டுவார்கள். ஏழை எளியவர்கள் பாராட்டுவார்கள். ஆசிரியர்களைக் கொண்ட 7,900 குடும்பத்தினர் பாராட்டுவார்கள். இந்தப் பாராட்டு தமிழக அமைச்சர்களுக்கும், நிதியமைச்சர் அவர்களுக்கும் என்றென்றும் உண்டு என்று கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. க. முருகேசன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட உரையின்மீது பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, வரியில்லாத ஒரு வரவு-செலவுத் திட்டமாக இருந்த போதிலும், மக்களுக்கு சுபீட்சத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய வகையில் எந்த விதமான திட்டமும் இதில் அளிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

உணவு உற்பத்திக்குப் பெரிதும் பாடுபடும் இந்த அரசு தர்மபுரி மாவட்டத்தில் உள்ள மக்கள் விரும்பும் சின்னறு அணைத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த இந்த நிதி ஆண்டில், நிதிஒதுக்கீடு செய்யப்படாததைப்பார்த்து நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். சின்னறு அணைத் திட்டம் நிறைவற்றப் பட வேண்டுமென்று நான் இந்த ம மன்றத்திலும் எழுத்து மூலமும் கோரி வந்திருக்கிறேன். சின்னறு அணைத் திட்டம் நன்கு வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படப்பட்டுள்ளது. இதனுடைய பூர்வாங்க பரிசீலனை முடிந்து சுமார் 108 லட்சம் ரூபாய் அளவில் எஸ்டிமேட் போட்டு, முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த அணையினால் சுமார் 3,000 ஏக்கர் புதிய பாசன வசதி கிடைக்கும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் இந்தத் திட்டம்

[திரு. க. முருகேசன்]

[1969 மார்ச் 4]

முடிவு செய்யப்பட்டால், தர்மபுரி தாலுக்கா பெரிதும் பயனடையும். பல ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் பாசன வசதி அடைவதுடன், பல பெரிய ஏரிகளும் அதாவது, பாலக்கோடு ஜேரதலா ஏரி வாய்க்காலிலிருந்து பாப்பாரப்பட்டி, தர்மபுரி, கடகத்தூர், சோகத்தூர் போன்ற பெரிய ஏரிகளும் பாசன வசதி அடையும்.

தற்சமயம் பாலக்கோட்டில் ஏற்படப்போகும் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைக்கு வேண்டியுள்ள தண்ணீரும் தங்குதடையில்லாமல் கிடைக்க வாய்ப்பு உண்டாகும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகளை, தற் பொழுது நிதியமைச்சராக உள்ள மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்கள் உணவுத் துறை அமைச்சராக இருந்தபொழுது அவர்களிடமும், மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தர்மபுரிக்கும் பாலக்கோட்டுக்கும் வருகை தந்த நேரத்தில் பெரிதும் வற்புறுத்துச் சொல்லிக்கொடுத்திருக்கிறோம். அமைச்சர் அவர்களும் இதுபற்றி கவனிப்பதாவும், நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்வதாகவும் கூறியுள்ளார். பாலக்கோடு தொகுதி விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் சார்பாக நான் அமைச்சரவையைக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவெனில், இந்த ஆணைத் திட்டத் திற்கு, இந்த ஆண்டே நிதி ஒதுக்கீடு செய்து மக்களின் நீண்ட நாள் கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டும் என் துதான்.

அடுத்தபடியாக, நெசவாளர் குறைகளை நிரந்தரமாகப் போக்க இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் எந்தவிதமும் திட்டங்களும் குறிப்பிடப்படவில்லை. விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக இருப்பது நெசவுத் தொழில். நெசவாளர்கள் இன்றைய தினம் தொழில் வாய்ப்பின்றி, பட்டினி கிடக்கும் பரிதாப நிலைபை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. அரசு தலையிட்டு நெசவாளர்களுக்கு நிரந்தரமான பரிகாரம் காண வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் நெசவாளர் சமூகத்தை, குறிப்பாக செங்குந்தர் வகுப்பை “மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பில்” (Most Backward Community List)-ல் தேர்த்து, அவர்கள் அதிக அளவு படிக்க வாய்ப்பும் வதியும் பெற்று, வாழ்க்கையில் முன்னேற சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், நெசவாளர்களுக்கென “கேஷ்மநல் வாரியம்” ஒன்றை அமைத்தால் நெசவாளர்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இதுதவிர, கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளிலும், மற்ற கூட்டுறவுத் துறைகளிலும் நெசவாளர் சங்கங்கள் போட்டிருக்கும் பங்குத் தொகைக்குப் பல ஆண்டுகளாக வட்டி கொடுக்கப்படாமல் இருந்து வரும் நிலைமை இருக்கிறது. இதுமட்டுமல்ல, நெசவாளர் சங்கங்கள் மில்களிலும் இதர கட்டிடம் போன்றவைகளில் போடப்பட்டுள்ள மூலதனத்தை கவரேஜ்ஜாக ஏற்றுக்கொள்ளாததால், பல கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கங்கள் இன்று மூடப்பட்டுள்ளன. இதைப்பற்றியும் அரசு தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும். நெசவாளர் தொழிலாளர்களை வாழவைக்க தக்க வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து தேர்தல்கள் அடுத்த ஆண்டு வரப் போகிறது. இன்னும் பஞ்சாயத்து தேர்தல் முறையைப்பற்றியும், சில சீர்திருத்தங்கள் பற்றியும் அரசு முடிவு எடுக்கவில்லை. பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கு இன்னும் அதிக அதிகாரங்கள் தர வேண்டும். நிர்வாக அதிகாரிகளைத் தலைவர் அவர்களின் காரியதரிசிகளாக நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றபடியாக, பஞ்சாயத்து ஊழியர்களின் பஞ்சப்படியை அரசு ஆண்டுக்கு ஆண்டு உயர்த்திக்கொண்டே போகிறது. இது பஞ்சாயத்திற்கு ஏற்படும் ஒரு சுமையே ஆகும். பஞ்சாயத்திலிருந்து இந்த சம்பள உயர்வை சரிக்கட்ட முடியவில்லை. ஆகையால் அரசு கட்டாயம் பஞ்சாயத்துகளுக்கு ஓர் ஈட்டு மானியம் வழங்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1969 மார்ச் 4]

[திரு. க. முருகேசன்]

என்னுடைய தொகுதியில் பாலக்கோடு பஞ்சாயத்து யூனியன் மிகப் பெரிய பஞ்சாயத்து யூனியனாக, 55 பஞ்சாயத்துக்களைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. இதை பாலக்கோடு பஞ்சாயத்து யூனியன், காரியமங்கலம் பஞ்சாயத்து யூனியன் என்றபடி இரண்டு பஞ்சாயத்து யூனியன் னாக பிரிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் நிர்வாகம் செம்மையாக நடைபெற்று கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் அரசு கொடுக்கும் அரிய பல திட்டங்களை நல்ல முறையில் செயல்படுத்தி, பயன் அடையும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தர்மபுரி மாவட்டத்தில் மழை மிகவும் குறைவு. தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட டஞ்ச நிவாரணத் தொகை மிகவும் குறைவு. விவசாயிகளுக்கு வரிவஜா கொடுக்க வேண்டும். கடன் வசூல் முதலியவை தள்ளிவைக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டம் 1965-ம் வருடம் அக்டோபர் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டு, நான்கு வருடங்கள் ஆகின்றன. அந்த மாவட்டத்தில் 100 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஏற்பட்டும் சீப் எஜுகேஷன் ஆபீசர் தனியாக இல்லை. மாவட்ட நூல் ஆணைக்குழு பிரிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கென “அக்கிரகல்சரல் என்ஜினியரிங்” தனி விவசாயப் பொறியியல் அலுவலகம் இல்லை. இவைகளையெல்லாம் கலம் மாவட்டத்திலிருந்து தனியாகப் பிரித்துத் தரும்படியாக கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டம் பொருளாதாரத்தில் சிறந்து விளங்க ஒகேனக்கல் மின்சாரத் திட்டத்தை முடிக்க தக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும். மேலும், இயற்கை வளம் பொருந்திய ஒகேனக்கல்லில் நிறைய யாத்ரிகர்கள் அன்றாடம் வந்து செல்கிறார்கள். ஆகவே, உல்லாப் பயணிகள் அதிக அளவில் வருவதற்கும், அங்கு தங்குவதற்கும் ஏற்றபடி சிறந்த சுற்றுலா மாளிகை ஒன்றைக் கட்ட வேண்டுமென்று அரசை மிகப் பணிவுடன் வேண்டுகொள்கிறேன். அரசு தக்க முறையில் நல்ல நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கூறி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன் வணக்கம்.

°திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கை மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் 16 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுக்கிறது. இது டெபிசிட் பட்ஜெட். நன்றாக உள்ளே பார்க்கப்போமானால் மத்திய சர்க்காரிடம் பணம் கேட்டிருக்கிறோம். பணம் வந்தால் சரியாகிவிடும் என்று குறிப்பிடப் பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து எப்படி பணத்தை வாங்கப்போகிறார்கள், வாங்குவதற்கான திட்டம் என்ன ஆகிய எதுவும் இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்படவில்லை. இப்போதுள்ள நிலை என்னவென்றால் ஆளும் கட்சியினர் காங்கிரஸ் கட்சியினரைப் பார்த்து காங்கிரஸ் கட்சியினர் தானே மத்தியில் ஆளுகிறார்கள், அவர்களை நமக்குப் பணம் கொடுக்கச் சொல்லுங்கள், அவர்கள் பண உதவி செய்ய மறுப்பதால்தான் நமக்கு எல்லாச் சங்கடங்களும் நேரிடுகின்றன என்று காங்கிரஸ்காரர்களைப் பார்த்துக் குறை சொல்வதும், இவர்கள் நீங்கள் மத்திய சர்க்காரை எதற்காகக் குற்றம் சாட்டுகிறீர்கள், உங்கனால் முடியவில்லை என்று திருப்பிச் சொல்லுவதும்—இப்படி இந்தக் கட்சி அந்தக் கட்சியை, அந்தக் கட்சி இந்தக் கட்சியை மாற்றி மாற்றி குற்றம் சாட்டுவதைத் தான் பர்க்கிறேன். நாங்கள் சுயேச்சை—எங்களுக்கு என்ன தோன்றுகிறது? பக்கத்தில் மைசூர் மாநிலம் இருக்கிறது. ஆந்திர மாநிலம் இருக்கிறது, அங்கெல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சிதான் ஆட்சி செய்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சி பதவியில் உள்ள மாநிலங்களிலும் மத்திய சர்க்கார் போதுமான நிதி உதவி செய்யவில்லை என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். ஆக நமது மாநிலத்தில் காங்கிரஸ் அல்லாத கட்சி ஆட்சி நடக்கிறது என்கிற காரணத்தினால் மத்திய அரசாங்கம் உதவி செய்ய மறுக்கிறது என்ற நிலை இல்லை. அவர்கள் அவர்களிடம் உள்ள நிதியை எல்லா மாநிலங்களுக்கும் குறிப்பிட்ட விகிதத்தில் பிரித்தளிக்கிறார்கள்.

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

[1969 மார்ச் 4]

ஆனால் இன்றைக்கு நமக்கு இருக்கிற வாய்ப்பினை வைத்துக்கொண்டு இங்கே ஆளுகிறவர்கள் எந்தத் திட்டத்தினதே தயாரித்திருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் நாம் பார்க்க வேண்டும். நம்மிடம் இருக்கிற வாய்ப்பினைக் கொண்டதான் நாம் நம்முடைய திட்டத்தைத் தயாரித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

குறிப்பாக ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்கிறேன். நான் ஒரு நகரசபைத் தலைவர். நகரசபைத் தலைவர் என்ற முறையில் அந்த நகரசபையின் வரவு செலவுக் கணக்கை டெபிட்லாகத் தயாரித்து அந்தப் பணத்தை மாநில சர்க்கார் தன் கொடுக்க வேண்டும், பல்வேறு துறைகளில் அதிகமான வரியைப் போடும் பணம் சேகரிக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி அரசாங்கம் நகராட்சிகளுக்குப் போதுமான தொகைக் கொடுக்காதது பெரும் குற்றம், இதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கட்சிதான் பொறுப்பாளி என்று குற்றம் செல்லிக் கொண்டே போகலாம். இப்படி ஒவ்வொரு நகராட்சிகளும் மாநில அரசைக் குற்றம் ஈட்டிக்கொண்டே போனால் என்ன செய்வது? நகராட்சிகள் தங்களுடைய வருமானத்திற்கு ஏற்ற திட்டத்தைத் தயாரித்துக் கொண்டு செயல்படக் வேண்டும். அதேமாதிரி மாநில அரசாங்கம் அரசியல் அமைப்புப்படி அவர்களுக்குள்ள நிதி ஆதரங்களைக் கொண்டு திட்டம் தயாரித்துச் செயல்படக் வேண்டும். அரசியல் அமைப்புக்குள் கட்டுப்பாட்டே மத்திய சர்க்காரும் இயங்கி வருகிறது என்பதை நாம் உணரவேண்டும். நம்முடைய பொறுப்பை பிறர் மேலிழையைப் போட்டுவிட்டு நாம் தட்டிக் கழிக்கப் பார்ப்பது சரியல்ல.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய பட்ஜெட் துண்டுவிழுகிற பட்ஜெட் என்று செல்லுகிறார்களே, மற்ற மாநிலங்களுடைய பட்ஜெட்டுகளும் துண்டுவிழுகிற பட்ஜெட்கள் தான் என்பதை உணர்வார்களா? என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : எல்லாவற்றையும்விட இது பெரிய துண்டாக இருக்கிறது. அதைத் தான் சொல்கிறேன். எதற்காகத் துண்டுவிழுகிற பட்ஜெட்டாகத் தயாரிக்க வேண்டும்? இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் நாம் நமக்கு இருக்கிற வாய்ப்புக்களை வைத்துக்கொண்டு நல்ல விதமாகச் செயல்படவேண்டும் என்பதுதான் என் யோசனை.

அடுத்து, புது வரி எதுவும் போடாத பட்ஜெட்டாக இது வந்திருப்பது சந்தோஷம். இந்த நாட்டில் தொழிற்சாலைகள் மட்டும் பெருகிப் பயனில்லை. விவசாயத்தையே நம்பி 70 சதவிகிதம் மக்கள் நம் நாட்டில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நல்லவிதத்தில் வாழக்கை நடத்த முடியவில்லை என்றால் எத்தனை தொழிற்சாலை கட்டினாலும் கூட, தொழிற்சாலைகள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்கள் வாங்கப்படமாட்டாது தேங்கிவிடும். கன்வெய்னர்கள் இல்லை என்றால் தேக்க நிலைதான் ஏற்படும். அதனால் உற்பத்தி தேக்கம், போட்ட முதலீட்டுக்கு ஏற்ற வருமானம் இன்மை, நஷ்டம், வாங்கிய கடனுக்கு வட்டி கூட கட்டாத நிலைமை, இதனால் தொழிலாளர்களுக்கு போனால் எங்கே, சம்பளம் எங்கே, இருக்கின்ற தொழிலாளர்களையே வேலையைவிட்டு எடுக்க வேண்டிய நிலை வரும், இவ்வளவும் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற 70 சதவிகிதம் மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கும்படியாக விடுவதனால் என்பதை நாம் உணரவேண்டும். அந்த நிலைதான் வந்துகொண்டிருக்கிறது. மழையில்லை. தண்ணீர் இல்லை. வரவர மக்கள் நகரத்திற்கு நகர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி அதிக அளவில் மக்கள் நகரத்தை நோக்கி வருவதனால் அதிவேகம் நகரத்தில் இருக்கக் கூட இடம் இல்லாது. சுகாதார வசதி இல்லாது, மிகுந்த பல கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாக நேரிடும். நகரத்திற்காக அரசாங்கம் அதிகமான அளவு செலவு செய்ய வேண்டி நேரிடும். ஆக உண்டியாக அங்கங்கே உள்ள கிராம மக்கள் அவரவர்களது இடங்களிலேயே வளமான வாழ்வை நடத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை இந்த அரசாங்கம் செய்தாக வேண்டும்.

இப்போது அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் மூலமாகக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். கடனையும் திருப்பிக்கொடுக்க முடியவில்லை. ஜப்தி செய்யப்பட்டு, இருப்

1969 மார்ச் 4]

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

பதையும் விட்டுவிட்டு ஓட வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகிறார்கள். என்னுடைய யோசனை என்னவென்றால் அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரிஸ் மூலமாக கிணறு வெட்டக் கடன் என்று கொடுப்பானேன்—கிணறு வெட்ட வேண்டுமா, வெட்டிக்கொடுத்து விடுங்கள், டிராக்டரை வாங்கைக்கு கொடுத்து—வாருங்கள், சமுதாயக் கிணறு வெட்டிக்கொடுங்கள், பம்பு செட்ரூ போட்டு தண்ணீர் இரைத்து அதற்கு வாடகை வாங்கிவிடுங்கள். இப்படி எல்லாம் செய்து விட்டால் கடன் கொடுக்கத் தேவையில்லை, ரெட்டிபேசத்திற்கு இடமில்லை. லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனால் மிக அதிக அளவில் பயன் ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக சிறு தொழில்கள் கிராமத்தில் பரவலாக ஏற்பட வசதி செய்தாக வேண்டும். அங்கங்கே ஏற்பட்டால்தான் விவசாய காலம் தவிர மற்ற நேரங்களில் விவசாயிகளுக்கு கிராமங்களிலேயே வேலை கிடைக்க வழியேற்படும். அவர்களும் வேறிடத்திற்குச் செல்ல மல், நகரங்களில் நெருக்கடியை ஏற்படுத்தாமல், ஆங்காங்கிருந்தபடியே வாழ்க்கை நடத்த முடியும். நமக்கும் செலவு குறையும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக கைத்தறிக்களைப்பற்றி ஒன்றுமே பேசவில்லை. விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக அதிகமான பேர்கள் ஈடுபடுகிற தொழில்கைத்தறிதான். அதைப்பற்றியும் சிறிது பட்ஜெட்டில் கவனம் செலுத்தியிருந்தால் சந்தோஷமாக இருக்கும். இல்லாததான வருந்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. என்னைக் கேட்டால் கைத்தறிக்கு என்று ஒரு மந்திரியையே போடலாம். பீகாரில் எல்லாம் எத்தனை மந்திரிகள்—நான்கு எம். எல்.ஏ.க்கு ஒரு மந்திரி என்று போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இங்கே போட வேண்டியதில்லை என்றாலும் கைத்தறிக்கு ஒரு மந்திரி என்று தனியாகப் போடுவது மிகவும் அவசியம். நான்கு ஐந்து இலாக்காக்களை ஒரவரிடமே கொடுத்து அவர் ஒரையடியாக தன்முன்னிலை குவிந்திருக்கிற பைல்களைப் பார்ப்பதற்கு தூங்காமல் என்ன செய்ய முடியும்? எத்தனை பைல்களைத் தான் பார்ப்பது, அவர்களுக்கும் அலுப்பு ஏற்படாதா?

கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு சர்க்கார் என்ன நிவாரணம் அளிக்கப் போகிறது என்று தெரியவில்லை. ரொம்ப கஷ்டமான நிலை. கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை உண்டாக்க வேண்டும். அதற்குப் பதில் ராஜபாளையம் பக்கத்தில் ஆலக்குளத்தில் தொழிற்சாலை கட்டப் போகிறார்கள் என்றால் பலபேர்களுக்கு வேலை கிடைக்க வாய்ப்பு உள்ளது. நாம் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நிரந்தரமான வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக்கொடுத்தால்தான் அவர்களது சங்கடம் ஓரளவாவது குறையும்.

இந்த மாதிரியாக வருங்காலத்திலே எந்த எந்த விதத்தில் இனிமேல் வருகிறவர்கள் கஷ்டத்தில் ஆழ்த்தப்படுவார்கள் என்பதை எதிர்பார்த்து அதைத் தடுத்து வருகின்ற சந்ததியார்கள் நல்ல நிலைமையில் இருக்கக் கூடிய முறையில் நாம் இப்பொழுதே ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுதிருந்தே பட்ஜெட்டை தயார் செய்வதை நல்ல முறையிலே பொருளாதாரத்தை வளர்க்கக்கூடிய முறையிலே செய்யாவிட்டால் மிக மோசமான நிலைமைதான் வருங்காலத்திலே ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக சிட்டி காம்பென்சேட்டரி அலவன்சைப்பொறுத்த வரையில் கெஜெட் ஆபீஸர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை. அவர்களும் வீட்டில் தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நல்ல ஸ்டேடெலியில் இருந்தாக வேண்டும். பெரிய பெரிய அதிகாரிகளாக இருந்தால் கார் வைத்திருக்க வேண்டும். லீடு வேண்டும். அதற்காக அவர்கள் குடிசையில் இருக்க முடியாது. லஞ்சம் தான்டவமாடுகிறது. மற்றப் பொருளாதார நிலைமைகளையெல்லாம் பார்க்கிற நேரத்தில் இந்த சிட்டி காம்பென்சேட்டரி அலவன்சையும் கெஜெட் ஆபீஸர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

[1969 மார்ச் 4]

பொதுவாக, இந்த நிதி நிலை அறிக்கை திருப்திகரமாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு, கைத்தரையைப்பற்றி எதுவும் சொல்லாமல் இருப்பது வருத்தத்தைத் தருவதாக இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. எஸ். இராகு : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மறைவிற்குப் பிறகு 1969-70-ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். நல்லிதயத்தைத் தொடுகின்ற இசையை எழுப்பிக் கொண்டிருந்த வீணையினுடைய நரம்புகள் அறுந்துவிட்டதைப் போல் அருமையான இலக்கியப் புத்தகத்தையும் புத்தகங்கொண்டிருந்த நேரத்திலே அந்தப் புத்தகம் தீப்பிடித்ததைப் போல், அலங்காரப் படகொன்று புயல் காற்றால் சிதைந்துவிட்டதைப் போல் நம்முடைய அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மறைந்து விட்டார்கள். அவர்களுடைய மறைவிற்காக என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பாக நன்றிகலந்த அனுதாபத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயத்திற்கு முதலிடம் தந்த அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1967-ம் ஆண்டில் பொறுப்பேற்றவுடன் எங்களுடைய யூனியனுக்குப் பணம் போதவில்லை என்று வேண்டுகோள் விடுத்த நேரத்திலே அவர்கள் பெரிய மனதோடு ஆறுதலிடும் ரூபாயை என்னுடைய தொகுதிக்கு வழங்கினார்கள்.

இருபது ஆண்டுகாலமாக தியணைப்பு நிலையம் ஒன்று வேண்டுமென்று பொது மக்கள் அடிக்கடி கேட்டிருந்தும் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் தொடர்ந்து அதற்கு மறுத்து வந்ததும், அதற்குப் பிறகு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பெரம்பலூரில் ஒரு தியணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்துவதற்கு ஆணை பிறப்பித்து இன்றைக்கு அது காட்டப்பட்டு வருகிறது. அந்த வகையிலே என்னுடைய தொகுதி மக்களும், நானும் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மறைவிற்கு அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

1969-70-ம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையில் நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கை போன்ற ஒரு கவர்ச்சியற்ற ஆவணமும் அவர் கை வண்ணத்தால் எழில் வண்ணம் பெற்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், உண்மைதான். நம்முடைய அண்ணா அவர்கள் எந்தத் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் தன்னுடைய கைவண்ணத்தைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். தனித் தன்மையைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். சிறந்த இலக்கிய கர்த்தாவாகிய கோல்ட்ஸ்மித் பற்றி ரோனால்டு என்ற அறிஞர்

‘He touched nothing that he did not adorn’

என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதைப் போலவே நம்முடைய அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தொடராத துறையில்கூட, தொடர் துலங்காத தலைப்பு இல்லை என்று சொல்லத் தக்க அளவுக்குப் மிகப் பெருமையோடு தமிழகத்திற்குப் பெருமை தேடித் தந்திருக்கிறார்கள். புதிதாகப் பதவியேற்றிருக்கிற கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் தன்னுடைய பேச்சில் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் போன்று அண்ணா அவர்களுடைய திட்டங்கள் மட்டுமல்ல, அவர்களுடைய எண்ணங்களையும் செயல்படுவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வார்த்தைக்கு அடையாளமாக இந்த நிதி நிலை அறிக்கை நமக்கு முன்னாலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அண்ணா அவர்கள் விரும்பிய படியரசித் திட்ட நீட்டிப்பு, கல்விக்கு 65:39 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி பி.யூ.சி. வரை இலவசக் கல்வியளிக்க முன் வந்துள்ளது, விவசாயம், மின்சாரத்திற்குப் போதிய கவனம் செலுத்தி வருவது, ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்தல், அண்ணாவின் ஏக்கம் நிறைந்த அவர்களின் தனிக் கவனத்தை கவர்ந்த சேலம் இரும்பாலை அமைப்பது, வரியற்ற அறிக்கையைத் தந்தது போன்ற திட்டங்களைத் தொடர்ந்துள்ளது. இவையெல்லாம் இந்த அரசு அண்ணா அவர்களின் வழியிலே நடைபோகிறது என்பதற்குச் சான்றுகளாக இருக்கின்றன. பாராட்ட வேண்டிய பலகாரியங்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் இருக்கின்றன. 150 கோடிக்கு மேல் மத்திய அரசிலே மொரார்ஜி தேசாய்

1969 மார்ச் 4]

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இங்கே பேசிய காங்கிரஸ் பிரமுகர்கள் மத்திய அரசு வரி போட்டது என்று சொன்னால், மத்திய அரசு பற்றி இங்கே பேசக் கூடாது, இந்த அரசு பட்ஜெட்டைப் பற்றித்தான் பேச வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அவ்வளவு எளிதாக அவர்கள் அந்த வாதத்திலேயிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது. மொரார்ஜி தேசாய் வரி போட்டதைப் பற்றி சுதந்திராக கட்சி கண்டனம் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். மதுலிமாயி கண்டனம் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி இங்கே இருக்கிற காங்கிரஸ் நண்பர்கள், தங்களுடைய தூதுவராக டெல்லிப் பட்டணத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிற காமராஜ் அவர்களை அங்கே பேசச் சொல்ல வேண்டும். தேர்தலுக்கு முன்னதாக காமராஜர் மந்திரி பதவி வந்தபிறி ஒன்றும் பேசவில்லை. இப்பொழுது மந்திரி பதவி வந்தால் என்ன வரலாட்டால் என்ன என்று சொல்லுகிறார். விரும்பியோ விரும்பாமலோ மந்திரி பதவி கிடைக்கவில்லை. இந்த ஒரு காரியத்திற்காக வாவதுதனை புரிவார் என்ற முறையில் வரிக் கொடுமையிலிருந்து தமிழகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கு டெல்லியிலே பேசச் சொல்லுங்கள். 150 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டிருப்பதைப் பற்றி சென்னையிலே உள்ள ஒரு தினசரிப் பத்திரிகை, ஏழை மொரார்ஜி தேசாயின் கையிலே சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறான், அந்த ஏழையைத் துணியைப் பிழிவது போல் பிழிகிறார்கள் அதிலிருந்து ரத்தம் சொட்டுச் சொட்டாகச் சொட்டுகிறது. அந்தக் காட்சியைப் பற்றி காமராஜர் அவர்களைப் பேசச் சொல்லி விண்ணப்பம் செய்யுங்கள் அது அவர் தேசப் பிதா, ஏழை மக்களின் காவலன் என்று நீங்கள் சொல்லுகிற அளவுக்குக் காரணமாக இருக்க முடியும், என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறது.

மொரார்ஜி தேசாய்தான் பஞ்சமா பாதகம் செய்யக்கூடிய பட்ஜெட்டை வைத்து உள்ளார்கள் என்பதை நான் துணிவோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கருத்திருமன் மற்றப் பெரியவர்கள் ஆக இருந்தாலும் எதைக் கொண்டுவந்தாலும் நாங்கள்தான் சொன்னோம் என்று பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள், நான் அப்போதே சொன்னேன் என்ற வாதம் வேடிக்கையான வாதம். அது யாருக்கும் கை கொடுக்காது. நாங்கள் தான் சொன்னோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அரண்மனார் அரண்மனைக்குத் தமிழகம் என்று பெயர் வைத்தார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தமிழ்நாட்டுக்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்திருக்கிறது. பி.யு.சி. வரை இலவசக் கல்வி கொண்டுவருவோம் என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய கலைஞர் புதிய ஆட்சியிலே பி.யு.சி. வரை இலவசக் கல்வி என்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய வழியைப் பின்பற்றுகிறோம் என்பதற்கு இவையெல்லாம் எடுத்துக்காட்டுகள். எதையும் சொன்னதைச் செய்வார்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியினர் என்பது மக்களுக்குத் தெரியும். சொன்னோம் என்பதைப் பிரச்சினையாக எடுத்துக்கொள்ளாமல், செய்கிற காரியத்திற்கு வரவேற்பு தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திரு. மார்டின், திரு வினாயகம் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள் சூதாட்டம் என்று லாட்டரியை. நான் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். தர்மர் காலம் முதல் செளத் லி பெப்பிள்ஸ் காலம் வரை தவறான வழியிலே குறுக்கு வழியிலே ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் சென்றிருக்கிறார்கள். எனவே அரசாங்கத்தின் மூலமாக எந்தவிதமான நஷ்டமும் இல்லாமல் வருவாயை மேலும் பெருக்க நாட்டினுடைய பொது வருவாயைப் பெருக்க, நன்மையை அதிகரிக்க, நாட்டுச் செல்வத்தை வளர்க்க நாட்டிற்கு நல்ல முறையில் பயன்படக்கூடிய முறையில் இருக்க வேண்டுமென்றுதான் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அதை ஆரம்பித்தார்கள். நல்ல முறையிலே அது பரிணமிக்கிறது. அதற்கு மக்களிடம் வறப்பேரில்லை என்று சொன்னால், அது மக்களுடைய குறையாக இருக்கலாமே தவிர, ஆட்சியினுடைய குறையாக இருக்க முடியாது, மக்களும் பணம் புரளுகின்ற நேரத்தில் அதை வாங்குவார்கள். பணம் இல்லாத நேரத்தில் வாங்குவதில்லை. மக்கள் இதை எதிர்க்காத நேரத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி இதை எதிர்ப்பது வருந்தத்தக்கது.

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

[1969 மார்ச் 4]

மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசுகள் தரவேண்டிய கடன் தவணை முறைகளில் மாற்றம் செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அண்ணா அவர்களும் இதைப் பற்றிப் பல நேரங்களில் வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கடன் தவணை முறைகளை ஓரளவு மாற்றினால் தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கும் தமிழகம் ஓரளவுக்கு முன்னேற்றத்தைக் காண முடியும். அந்த வகையில் தமிழக அரசாங்கத்தின் கோரிக்கையை டில்லி அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் துணைபுரிய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வருமானம் பெருகுவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு வழி இருக்க வேண்டும். பொறுப்பாக இருக்கிற எதிர்க் கட்சிப் பெரியவர்கள் அரசாங்கத்தின் வருமானத்தைப் பெருக்க நல்ல யோசனைகளைச் சொல்லலாம். நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் திரு விஜயகம் அவர்களும் மற்றவர்களும் அரசாங்கத்தின் வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு எந்தவிதமான ஆலோசனைகளையும் சொல்லாமல் லாட்டரிச் சீட்டுத் திட்டத்தைப் பற்றியே அதிகமாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கும் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், நிலையான, செம்மையான, பாரபட்சமற்ற அருமையான அரசு நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த அரசுக்கு நாம் கை கொடுக்க வேண்டுமென்றால், கட்சி மாறுபாடுகளைக் கவனிக்காமல், தமிழகத்தின் நிதி நிலைமைகளை அனுசரித்துப் போடப்படும் திட்டங்களுக்கும், இந்த அரசு செய்ய விரும்பும் எல்லாத் திட்டங்களுக்கும் எதிர்க் கட்சி வரிசையினர் நல்ல முறையில் ஆதரவைத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

இன்று காலை இந்து பத்திரிகையில் ஒரு தலையங்கத்தைப் பார்த்தேன். அதிலே ஆந்திர முதலமைச்சர் படுகின்ற அவஸ்தையைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்று தமிழகத்தைப் போன்றே பல்வேறு மாநில அரசுகளும் மத்திய அரசிடம் இருந்து பணம் பெறுவதற்குப் போராடத் துவங்கிவிட்டார்கள். அகில இந்தியாவில் இருக்கின்ற பொருளாதார மந்தத்தையும், நம்முடைய நாட்டுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற பொருளாதாரத் தடங்கலையும், மனதில் வைத்துத்தான் மாகாண அரசாங்கத்தினுடைய நிதி நிலை அறிக்கையை மதிப்பிட வேண்டும். அந்த வகையில் பார்க்கும்போது நம்முடைய நிதியமைச்சர் கொண்டுவந்திருக்கின்ற வரவு-செலவுத் திட்டம் வரவேற்கத் தக்கது. துண்டு விழுந்திருப்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நல்ல வேளையாக சிறு துண்டுதான் விழுந்திருக்கிறது. பெரிய வேட்டியாகத் துண்டுவிழவில்லை. நம்மைவிடப் பெரிய மாநிலமான ஆந்திரத்தில் கூட 10 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத் துண்டு விழுந்திருக்கிறது. இந்த வகையில் எல்லாம் பார்க்கும்போது நம்முடைய தமிழக அரசின் வரவு-செலவுத் திட்டம் வரவேற்கத் தக்க ஒன்று என்று கூறி என்னுடைய பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு கே. சகாதேவக் கண்டர் : தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வந்துள்ளேன். நிதி நிலை அறிக்கையில் புதிய வரிகள் எதையும் காணவில்லை, பி.யு.சி-க்கு இலவசக் கல்வித் திட்டத்தைக் காணப் பெற்றுள்ளோம். இது மகிழ்ச்சிக்கூறிய ஒன்றாகும். இருப்பினும் இந்த பட்ஜெட் 16 கோடி ரூபாய் துண்டு விழும் பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது. இதைப் பூர்த்தி செய்ய மீண்டும் வரிகளை விதிக்கலாம் என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. அல்லது குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சில திட்டங்களை நிறைவேற்றாமல் விட்டுவிடலாம் என்ற சந்தேகமும் இருக்கிறது.

தற்போது வட ஆற்காடு மாவட்டம் பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. மக்கள் பட்டினியால் வாடிக்கொண்டிருக்கிற நிலைமையும், குடி தண்ணீர் கூட இல்லாத நிலைமையும் இருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்தைப் பஞ்சப் பிரதேசம் என்று பிரகடனப்படுத்தி ஒதுக்கியுள்ள தொகைகளில் மாவட்டக் கலெக்டர் ஒவ்வொரு யூனியன் வாரியாகப் பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறார்.

1969 மார்ச் 4] [திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர்]

அந்த வகையில் செங்கம் தாலுகாவில் உள்ள மூன்று யூனியன்களுக்கு எவ்வித பணமும் ஒதுக்கப்படவில்லை. செங்கம் தாலுகாவில் சாத்தனூர் அணைப் பகுதியில் 4,000 ஏக்கர் நிலங்கள்தான் இருக்கின்றன. மற்ற இடங்கள் எல்லாம் வறண்ட நிலையில், குடி தண்ணீருக்குக் கூடக் கஷ்டப் படுகின்ற நிலையில், ஆடு, மாடுகளுக்குக் கூடத் தண்ணீர் இல்லாத நிலையில் இருக்கின்றன. அந்தத் தாலுக்கா புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச் சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தானிப்பாடி என்ற கிராமம் 5,000 ஜனத் தெரகை உள்ள கிராமம். அங்கு தண்ணீர் இல்லாமல் ஒரு மைல் தூரம் சுற்றளவுக்குத் சென்று கிணற்றிலே போரிங் போட்டுத் தண்ணீர் கொண்டுவரக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. தானிப்பாடி வட்டத்தில் 1966-ம் ஆண்டில் புயல் மழையினால் சேதப்பட்ட அணைப் பகுதிகளைப் புதுப்பிக்கவேண்டுமென்பதற்காக எஸ்டி மேட்டுகள் தயாரிக்கப்பட்டு 1967-ம் ஆண்டு சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டது. அந்தத் திட்டம் 1967-ம் ஆண்டிலும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. 1968-லும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை, 1969-ம் ஆண்டிலும் அதைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன், அதற்கு அனுமதி தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கிரனூர் ஏரித் திட்டமும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. பெருமணம் என்ற கிராமத்தில் சினீயைன்குளம் என்ற ஏரித் திட்டமும் எஸ்டி மேட் தயார் செய்யப்பட்டு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, நல்ல சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கு எஸ்டிமேட் தயாரித்து அனுப்பப்படும் நாள்து தேதி வரையில் அனுமதி கொடுக்கப்படவில்லை. கடந்த இரண்டாண்டு காலமாக என்னுடைய தொகுதி புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகிறது என்ற குற்றச் சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள வேலைகள் எல்லாம் கூட திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் 1966-ம் ஆண்டில் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட கட்டத்தைப் புதுப்பிப்பதற்காக 10,000 ரூபாய்க்கு எஸ்டிமேட் தயார் செய்து, டெண்டர்கள் கோரப்பட்டு, டேவணித் தொகை வாங்கப்படும் கூட, வேலை தொடங்கப்படவில்லை. புயலால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களுக்காக ஒதுக்கிவிட்ட பணம் தீர்ந்தவிட்டது என்று கூறி, அந்தக் கட்டத்தைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலம் பழுது பார்க்கலாம், புதுப்பிக்க வேண்டிய தில்லை என்று உத்திரவு அனுப்பிவிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட அவல நிலையை என்னவென்று சொல்லுவது? காங்கிரஸ்காரன் என்ற கராணத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் அந்தப் பகுதி புறக்கணிக்கப்படுகிறது. சர்க்கார் பாரபட்சத்தைக் காட்டுகிறது என்று குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

1966-ம் ஆண்டில் திருவண்ணாமலை-தண்டாரம்பேட்டை ரோட்டில் 6-வது மைலில் கரிப்பூர் ரோடு வேலை செய்யப்பட்டது. மூன்று மைல் தூரம் போட வேண்டிய ரோடு இரண்டு மைலோடு நின்றதுவிட்டது. அதைப் பற்றி 1967-ம் ஆண்டிலும், 1968-ம் ஆண்டிலும் பேசியிருக்கிறேன். இந்த 1969-ம் ஆண்டிலும் பேசுகிறேன். அந்த ரோடு மேலும் ஒரு மைல் தூரம் போடப்படாமல் அப்படியே நிறுத்தப்பட்டது குறித்து பொதுப் பணித்திறை அமைச்சருக்கும், மாவட்ட ஆட்சியாளருக்கும், மக்கள் கொடுத்தேன். அந்த ரோட்டை மேலும் போடவேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு வேண்டிய விவரங்களை, திட்டங்களைப் பற்றி சட்டமன்ற உறுப்பினர் நேரில் வந்து சொன்னால், நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று நெடுஞ்சாலை துறையில் டி.இ.-யிடம் இருந்து ஒரு உத்திரவு வந்தது. அதற்கு வேண்டிய விவரங்களை எல்லாம் எழுதி அனுப்பினேன். பிறகு, அதற்கு வேண்டிய நிலத்தைக் கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். அந்த நிலத்தைச் சட்டமன்ற உறுப்பினர் வாங்கிக்கொடுத்தால் அந்த ரோடையும் போடலாம் என்று கூறினார்கள். இது போகாத ஊருக்கு வழி சொல்லும் கதையாக இருக்கிறதே தவிர, உண்மையிலேயே வேலையை எடுத்துச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் சொல்லவில்லை. அங்கே நிலம் கிடைக்காமல் இருக்கும்போது எப்படி வேலையைத் தொடங்கினார்கள். அதற்கு வேண்டிய முழு நிலத்தையும் வாங்கிக்கொண்டுதானே வேலையைத் தொடங்கியிருக்க வேண்டும்.

[திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர்]

[1969 மார்ச் 4]

டம். பாக்கி இருக் ம் ஒரு மைல் தூர ரோட்டைப் போடுவதற்கு நிலத்தை வாங்கிக்கொடு என்று சட்டமன்ற உறுப்பினரிடக் கேட்பது வேடிக்கையான விஷயமாகும்.

திருவண்ணாமலையில் என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த ஒரு கிராமத்தில் பள்ளிக்கூடம் கட்டும் கட்டுவதற்காக 3,000 ரூபாய் பில் போடப்பட்டது.

1966-ல் பில் வாங்கி பேஸ்மெண்ட் போட்டும் 1969-ம் ஆண்டு வரை அந்த வேலை பூர்த்தியாகவில்லை. இதுகுறித்து ஆணையர் அவர்களுக்கும், ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர் அவர்களுக்கும், அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நான் ரிப்போர்ட் செய்திருக்கிறேன். மூன்று வருடங்களாக செய்துவிடப் பட்ட வேலை இன்னும் பூர்த்தியாகவில்லை. நாரையூருக்கு என்று ஒரு ரோடு போடப்பட்டது. அந்த வேலையும் இன்னும் பூர்த்தி அடையவில்லை. என் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் எந்த வேலையும் ஆரம்பிக்கப் பட்டு முடிக்கப்படாமல் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அவை பூர்த்தியாக வில்லை. அதோடு புதிதாக ஒரு வேலையும் செய்யப்படவில்லை என்று குற்றச்சாட்டை நான் இங்கு சமர்ப்பிக்கிறேன். காங்கிரஸ்காரர்கள் தொகுதி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் தொகுதி, வேறு கட்சிக்காரர்களின் தொகுதி என்ற மனப்பான்மை சர்க்காருக்கு இல்லாமல் எந்த எந்த வேலைகள் எங்கெங்கு ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமோ, அவைகளை ஆரம்பித்து பூர்த்தி செய்து வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பாரஸ்ட் பற்றி சில விஷயங்கள் கூற விரும்புகிறேன். பாரஸ்ட் இலாகாவைச் சேர்ந்த இடங்களில், குறிப்பாக வட ஆர்க்காடு, திருப்பத்தூர் சரகத்தைச் சேர்ந்த வசைமலை, நத்தம்பள்ளி போன்ற மிடங்களில் மாங்கள் திருட்டுத்தனமாக வெட்டப்பட்டு லாரி லாரியாகச் கொண்டு செல்லப்படுகிறது. அதைப்பற்றி எனக்கு புகார் வந்தது. ஆகவே அதைப்பற்றி நான் ஃபாரஸ்ட் அதிகாரியிடம் ரிப்போர்ட் செய்தேன். அவர் என் கிராமத்திற்கு வந்து இங்குள்ளவர்கள் அதிகாரிகள் இல்லையா, அவர்களை விட்டு என்னிடம் ஏன் ரிப்போர்ட் செய்தாய் என்று கேட்டார். நான் சொன்னேன். இங்குள்ளவர்கள் அதற்கு உறுதுணையாக இருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் தங்களுக்கு எழுதினேன் என்று சொன்னேன். அதற்கு அவர்கள், சரி பரவாயில்லை, மாங்களை எங்கே வெட்டு கிறார்கள் என்று காண்பிக்க முடியுமா என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான், நல்ல வேடிக்கையாக இருக்கிறதே, எனக்கு வந்த புகாரின்மேல் நான் உங்களுக்கு ரிப்போர்ட் செய்தேன். எந்த இடம் என்பது பற்றி யெல்லாம் அந்த ரிப்போர்ட்டில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு சென்றால் உங்களுக்குத் தெரியும், போய் பாருங்கள். அப்படி உங்களால் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்றால், அப்படி ஒன்றும் தெரியவில்லை என்று விட்டுச் செல்லுங்கள். என்னையே அந்த இடத்தைக் காட்சி சொல்வது வேடிக்கையாக இருக்கிறது என்று நான் குறிப்பிட்டேன். மிரட்டுகிற தன்மையில் அவர் என்னைக் கேட்டார். பிறகு ரிக்கார்ட் பூர்வமாக எழுதியனுப்பினார் கள். குறிப்பிட்ட இடங்களை நீங்கள் காட்டவில்லை, ஒரு வாரத்திற்குள் அதைக் காட்ட வேண்டும், வெட்டப்பட்ட ஊர்களையும், சம்பந்தப்பட்ட நபர்களையும் தெரியப்படுத்த வேண்டும். இல்லையென்றால் உன்னுடைய ரிப் போர்ட் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப் போவதில்லை என்று திட்டவட்டமாக பதில் அனுப்பியுள்ளார்கள். அந்தக் குறிப்பைக் கூட நாளைக் காலையில் நான் இங்கே சமர்ப்பிக்க ஆசைப்படுகிறேன். எந்த விதமான திட்டங்களை நடத்தினாலும் சர்க்கார் அதிகாரிகள் முன்னுக்குப் பின் முரணாக பதில்கள் அனுப்புவது வேதனைக்குரியதாக இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, கொள்முதல். சர்க்கார் கொள்முதல் விலை உயர்த்தப் பட வேண்டும். கொள்முதல் செய்யும்போது பலவித கெடுபிடிகள் நடக் கின்றன. அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமோ தெரியாதோ அதிகாரிகள் எப்படி யாவது நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளதை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சாதாரண விவசாயிகள் இரண்டு மூட்டை நெல்லை வைத்திருந்தாலும் அவர்களை வற்புறுத்தி, மிரட்டி அதைப் பிடுங்கிக் கொண்டு செல்வதை

1969 மார்ச் 4] [திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர்]

நானே என் கிராமத்தில் பார்த்தேன். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கொள்முதல் செய்யும்போது விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஒவ்வொரு விவசாயியும் தனக்குச் சொந்தமான நெல்லை மெஷினுக்குக் கொண்டு போய் அறைக்க வேண்டும் என்றால் கிராம அதிகாரியிடம் சென்று, மூட்டைகளை எண்ணிக் கொடுத்து, கையெழுத்து போட்டு, அதற்கு பெர்மிட் கொடுத்த பின்புதான் நெல்லை அறைக்க வேண்டுமென்று திட்டம் வகுத்தார்கள். மெஷினில் அறைத்துவிட்டு திரும்பக் கொண்டு வந்து அரிசியை அதிகாரிகளிடம் காண்பித்து, இதைக் கொண்டு வந்து விட்டேன், பாருங்கள் என்று காண்பித்த பின்னர்தான் அதை எடுத்துச் செல்ல வேண்டுமென்றும் இப்படிப் பல தொல்லைகள் கொடுத்து வந்தார்கள். தான் சாப்பிடுவதற்காக அறைக்கக் கொண்டு போகும் நெல்லை கிராம அதிகாரியிடம் காண்பிப்பதற்காக கிராம அதிகாரிகளின் வீட்டில் காவல் காத்துக் கிடக்கும் நிலை ஏற்பட்டால், இதை விட வேறு என்ன துரோகம் இருக்கிறது என்று நான் கேட்கிறேன். இவைகள் எல்லாம் நிறுத்தப்பட வேண்டும். உணவிற்காக கொண்டு செல்வதை யாரும் தடுத்து நிறுத்தக் கூடாது. பெர்மிட் என்று வழங்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்று செய்ய வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது.) இந்த ஆண்டு பஞ்சத்தால் திண்டாடுகிற வட ஆர்க்காடு முழுவதிலும் எந்தத் தானியம் எங்கு செல்ல வேண்டுமென்றாலும், அதற்கு வேண்டிய அனுமதிகளைத் தாராளமாக வழங்க வேண்டும். கட்டுப்பாடுகளை எடுத்துவிட வேண்டும். ஒன்றும்பட்டும் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். கவர்னர் அவர்கள் உரையில் வன்முறைச் சம்பவங்கள் இனி நடக்காமல் சர்க்கார் கண்டிப்பான நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் வன்முறைச் சம்பவங்கள் தமிழ்நாட்டில் அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. குறிப்பாக என் தொகுதியில் பழையனூரில் 66ம் ஆண்டு காந்திஜி நூற்றாண்டு மண்டபம் என்று ஒன்றைக் கட்டினார்கள். அந்த வேலை பூர்த்தியாகும்போது தி.மு.க. வினரால் அது தூள் தூளாக்கப் பட்டது, என்பதைத் தான் இங்கு குப்பகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இப்படிப் பட்ட வன்முறைச் செயல்கள் நடக்கும்போது தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. இ. ராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, எனது இருதயக் கோவிலில் தெய்வமாக நான் வணங்கி வந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இன்று இந்த மாமன்றத்தில் இல்லாவிட்டாலும் தற்போது அவரை அடக்கம் செய்த திக்கை நோக்கி என் வணக்கத்தை தரிவித்துக் கொண்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கைமீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் நமது மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் இம் மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையை நான் உளமார், மனமார் வரவேற்கிறேன், ஆதரிக்கிறேன். இன்றையதினம் நாம் மட்டுமல்ல, நாட்டிலுள்ள அத்தனை மக்களும் ஏழை, எளிய, நடுத்தர மக்கள் அனைவரும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்கிறார்கள். பாராட்டுகிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள், குறிப்பாக காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் என்ன இருக்கிறது, இது துண்டு விழுந்த பட்டுஜட்டானே என்று அவர்கள் பேசுகிறார்கள். இங்கிரஸ் ஆட்சி புரியும் பல்வேறு மாநிலங்களில் கூட துண்டு விழும் பட்டுஜட்டைக் கொண்டு வந்திருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அதே நேரத்தில் இங்கு துண்டுவிழும் பட்டுஜட் கொண்டு வரப்பட்டிருந்தாலும் கூட, புது வரிகள் ஏதும் இல்லாத செய்தியைக் கேட்டு நாட்டு மக்கள் அத்தனை பேர்களும் பாராட்டுகிறார்கள், போற்றுகிறார்கள். அதேசமயத்தில் மத்திய அரசு கொண்டு வந்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்த்தால், ஏழை எளியவர்களின் முதலெலும்பை முறிக்கக்கூடிய வரிகள் அங்கு காணப்படுகிறது. அந்த அளவிற்கு மத்திய அரசால் பாராளுமன்றத்தில் ஒரு நிதிநிலை அறிக்கை இன்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே கருங்கிரஸ் ஆளுகிற மத்திய அரசிலும், பல்வேறு மாநிலங்களிலும்

[திரு இ. ரமச்சாமி]

[1969 மார்ச் 4]

துண்டு விழும் பட்ஜெட்ளும், வரிப் பளுவும்தான் காணப்படுகின்றன. இந்நிலையில் ஏழை எளியவர்கள் பாராட்டுகிற இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்த்து இதில் என்ன இருக்கிறது, துண்டு விழுந்த பட்ஜெட்டானே என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் பேசுகிறார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றதிலிருந்து இந்த மன்றத்தில் வைத்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கையையோ அல்லது இந்த அரசு எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கைகளை குறிப்பாக காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் பாராட்டுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. அவர்கள் என்னுதான் பாராட்டினார்கள்? எந்த நல்ல காரியமாக யிருந்தாலும் சரி குற்றங்களுகளைக் கூறுவதுதான் காங்கிரஸ்காரர்களின் பழக்கமாகப் போய்விட்டது. இருந்தபோதிலும் நாட்டு மக்கள் பாராட்டுகிற விதத்தில் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கைக்காக நான் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். அதேநேரத்தில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையையொட்டி ஏன் தொகுதியில் உள்ள ஒரு சில விஷயங்களைப் பற்றிச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். காங்கிரஸ்காரர்கள் 1947ல் இருந்து 1967 வரையில் தமிழ்நாட்டின், தமிழ்நாட்டு அரசின் பொறுப்பை ஏற்றிருந்தார்கள்.

என் தொகுதியாகிய வால்பாறைத் தொகுதியில் முடிஸ் என்ற இடத்தில் ஒரு உயர்தரப் பள்ளி 16 ஆண்டுகளாக நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது. 16 ஆண்டுகளாக நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது என்று இவ் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற்குச் சொந்தமான நிலமோ அல்லது கட்டடமோ கிடையாது. கத்தோலிக்க மதத்தைச் சேர்ந்த ஒரு கோவிலில் தான் அந்த உயர்தரப் பள்ளி நடந்து கொண்டு வந்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டதற்குப் பின்னால், நான் என்னுடைய தொகுதியிலிருந்த குறையை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைச் சந்தித்துக் கூறியபோது வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பதாக வாக்குறுதி தந்தார்கள். அதன்மேல், நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டு, தோட்ட நிர்வாகியிடம் 5 ஏக்கர் நிலம் வேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டு அந்த இடம் இன்றையத்தினம் கிடைக்கக்கூடிய நிலையில் அந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக கல்வித்துறை அமைச்சரவர்களுக்கு என்னுடைய தொகுதியின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். இருபதாண்டு காலமாக அந்தப் பள்ளியை நடத்த போதிய நிலமும், கட்டடம் இல்லாத ஒரு குறையைப் போக்க காங்கிரஸ் கட்சியால் முடியவில்லை, இரண்டாண்டு காலத்திற்குள் அந்தக் குறை நீங்கி 5 ஏக்கர் நிலம் அந்தப் பள்ளிக்குக் கிடைக்கவும், கட்டடம் கட்டக் கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கியும் தந்திருக்கிறார்கள் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரவர்கள். எனவே, அந்த அளவுக்குக் குறுகிய காலத்திற்குள் இத்தகைய காரியத்தைச் சாதித்து இருக்கிறார்கள். மேலும், அந்த வேலை முற்றுப்பெற்று உடனடியாகப் பள்ளிக் கட்டடம் உருவாவதற்கான ஆக்கப் பூர்வமான நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களையும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும் நான் பணிவன்போடு வேண்டி கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

வால்பாறை பகுதியானது தோட்டப் பகுதி. தேயிலை, காப்பி உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பகுதி. பல்வேறு மாவட்டங்களிலிருந்தும், பல்வேறு கிராமங்களிலிருந்தும் மக்கள் அங்கே குடியேறி யிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் சொந்த ஊருக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால், அவர்கள் போக வேண்டிய ஊருக்கு பஸ் வசதி கிடையாது. ஒரு தனியார் பஸ் மட்டும் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட காலத்தில் தங்களுடைய சொந்த ஊருக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றாலோ அல்லது சொந்த ஊரிலிருந்து அவர்கள் வாழும் மலைக்கு வருவது என்றாலோ மிகவும் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அரசாங்கப் போக்குவரத்துத் துறை பொறுப்பை ஏற்றிருக்கும் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள், விரைவாக அந்த வால்பாறை பகுதிக்கு, பல்வேறு மாவட்டங்களின் அடிப்படையில் என்று இல்லாவிட்டாலும், ஒரு குறிப்பிட்ட இடங்களிலிருந்து பஸ் போக்குவரத்து ஏற்பாடு செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

1969 மார்ச் 4]

[திரு. இ. இராமசாமி]

அடுத்தபடியாக, பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு திட்டம் நடந்து கொண்டு இருக்கிறது, அது முடியும் தருவாயிலிருக்கிறது. நீராறு என்ற இடத்தில் உள்ள திட்டம் நிறைவேறினால்தான் இந்த பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு திட்டம் முற்றிலும் நமக்கு நன்மை தரும் என்று என்னைப் பொறுத்த வரையில் கூறிக்கொள்கிறேன். நீராறைப் பங்கிட்டுக் கொள்வதில் தமிழக அரசுக்கும், கேரள அரசுக்கும் இடையே பேச்சுவார்த்தை இருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதல்வராக இருந்த நேரத்தில் கேரள முதல்வரோடு பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தியிருப்பது மகிழ்ச்சி தரத் தக்கதாக இருக்கிறது என்று சொன்ன அந்த செய்தியைப் பார்த்தோம். இன்று அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் மிகவும் ஆற்றல் மிக்கவர்கள், மிக்க அடீவு உடையவர்கள், எல்லாவற்றையும் திறமையாக முடிக்கத் தக்கவர்கள். அவர்கள் கேரள முதல்வரோடு கலந்து பேசி நீராவியிருந்து பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு திட்டத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வதற்கு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி அந்த தண்ணீர் நம் தமிழகத்திற்குக் கிடைத்தால் அதனால் மின்சார உற்பத்தி பெருகும், அதேநேரத்தில் இன்று விவசாயத்திற்கு எடுத்திருக்கும் நிலப்பரப்பைவிட அதிகமான நிலப்பரப்பை தண்ணீரை நாம் எடுத்துக் கொள்ள முடியும். அந்த நீராறுத்திட்டம் நிறைவேறுவிட்டால் 4 மின்சார நிலையங்களுக்கான போதிய மின்சாரம் கிடைக்காது. இப்போது இருக்கிற அந்த நிலங்களுக்கு நீர் எடுத்துக் கொள்வதை விட பன்மடங்கு தண்ணீர் வசதி அந்த திட்டம் நிறைவேறிவிட்டால் கிடைக்கும். எனவே இது ஒரு நல்ல திட்டம் ஆகையால், நீராறுத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக முடிப்பதற்கு கேரள முதலமைச்சர் அவர்களோடு பேசி, இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தந்தால் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தின் சார்பாக, அங்குள்ள மக்களின், விவசாயிகளின் சார்பாக, நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுவேன். அந்த மாவட்ட மக்களும் இந்தத் திட்டம் நிறைவேறினால் தமிழக அரசைப் பாராட்டிப் போற்றுவதோடு நன்றியுள்ளவர்களாகவும் இருப்பார்கள். அந்த அளவுக்கு அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் பணிவள்ளபோடு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இன்னொன்றையும் நான் இந்தச் சபையில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் வால்பாறை பகுதி தோட்டத் தொழிலாளர்கள் நிறைந்த பகுதி. அந்தப் பகுதியில் உள்ள தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நிலை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு தோட்ட நிர்வாகிகள் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு சக தொழிலாளி மரணம் அடைந்தால் கூட, அந்தச் சாவில் பங்கெடுத்துக் கொள்வதற்குத் தடை விதிக்கும் அளவிற்குத் தோட்ட நிர்வாகிகள் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குச் சாதகமான முறையில் “ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர்” என்று வைத்துக்கொண்டு தோட்டத் தொழிலாளர்களை மிரட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த “ஸ்டாண்டிங் ஆர்டரை”த் திருத்த ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு தொழிலாளர் துறை அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவ்வாறு செய்து அந்தத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் குறையை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்றுப் பேசுகின்ற இந்த வாய்ப்பினை அளித்தமைக்கு என் நன்றியைத் கூறிக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். கரேந்திரன் : தலைவரவர்களே, நிதியமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றதற்குப் பின்னால் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையின் முன்னால் வைத்திருக்கின்ற இந்த 1969-70-ஆம் வருஷ வரவு-செலவுத் திட்டம் மிகவும் நாளுக்குநாளை முறையிலே அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றது என்று முதலிலே நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இந்தத் திட்டத்தில் புது வரிகள் இல்லை என்பது பாராட்டிற்குரிய விஷயம். அதே நேரத்திலே மேலும் பாராட்டக்கூடிய முறையிலே பி.யு.சி. வகுப்புகளிலே இலவசமாகக் கல்வி கற்கலாம் என்றும், பணி மனைகளிலே வேலை செய்பவர்கள் குடும்பங்களில் கல்யாணம் வரும்பொழுது 4டன் அளிப்பதற்குத் திட்டம் வகுத்து இருப்பதும் இன்னும் மேலும்

[திரு எம். சுரேந்திரன்]

[1969 மார்ச் 4]

பாராட்டுதற்கு உரியனவாகின்றன. ஆனால், இங்கே இருக்கின்ற இந்த நல்ல வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் பலனை சரியான முறையிலே ஜனங்கள் உணர்ந்து அனுபவிக்க வேண்டுமென்றால், அது நம்முடைய இராஜ்யத்திலே செய்யும் காரியங்களினாலே மட்டும் முடியாது, மத்திய சர்க்காரிலே இருக்கின்றவர்களும் முறையாக எண்ணிப்பார்த்து காரியங்களைச் செய்தால்தான் முடியும் என்பதை மத்திய சர்க்காரிலே விதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற வரி அறிவிப்புகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

இந்த இராஜ்யத்திலே இருக்கின்ற விவசாயம், விவசாயத்திற்கான நிலங்கள் சம்பந்தமான உரிமைகள், அதிகாரங்கள் இந்த இராஜ்யத்திற்குத் தான் இருக்கின்றன என்று அரசியல் சட்டத்தின் மூலம் நான் கருதுகின்றேன். அப்படியிருக்கின்ற நிலைமையில் அந்த விவசாய நிலங்கள் மீது சொத்துரிமை வரி விதிப்பதாக மத்திய சர்க்கார் வெளியிட்டிருக்கின்றது. இது ராஜ்ய அரசாங்கத்தினுடைய உரிமையிலே தலையிடுவதாகுமா, இல்லையா என்று அரசியல்வாதிகளும், சட்ட நிபுணர்களும் ஆலோசனை செய்து கொண்டிருக்கின்ற நிலையிலே ஒரு வரியை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இன்னொரு பக்கத்திலே உரத்திற்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தேசம் விவசாயிகளின் தேசம். விவசாயிகளின் மீது எந்தப் பளு ஏற்றப்பட்டாலும் அது நாட்டிலே யிருக்கின்ற எல்லாவிதமான இடங்களிலும் பிரதிபலிக்கக்கூடியதாக இருக்கும் என்று இந்த அரசும் சரி, மத்திய அரசும் சரி உணர்ந்திருக்க வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். அப்படிப்பட்ட உணர்வுபூர்வமான முறையிலே அந்த வரிகள் விதிக்கப்படவில்லை. அன்னுடைய விளைவாக இந்த இராஜ்யத்திலே இருக்கின்ற அரசு என்ன நல்ல காரியங்களைச் செய்தாலும், அந்த நல்ல காரியங்கள் ஒளி பெறாமல், நல்ல காரியங்கள் மக்களுடைய உணர்வுகளிலே எடுத்துக் காட்டாக அமையாமல் இருக்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

ஆகவே, இந்த நிலையில் இங்கே பேசிய பலபேர்கள் இந்த இராஜ்யத்தைத் தனியாக பிரிக்க வேண்டுமென்ற உணர்வு தோன்றும்படி பேசியதைப் போன்ற தொனி தொனித்தது. ஆனால் அம்மாதிரியான உணர்வைக் கொள்வது இந்த தேசத்தின் நலனுக்கு உகந்தது அல்ல. அத்தகைய உணர்வு எழுகின்ற நேரத்திலே நாம் ஒன்றைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். என்னுடைய கட்சியான பிரஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சி வெகு நாட்களுக்கு முன்னாலே, அதிகாரத்தைப்பரவலாகச் செய்ய வேண்டுமென்ற கொள்கையை முன் வைத்தது. இந்தத் தேசத்திலே இருக்கின்ற ராஜ்ய அரசும், மத்திய அரசும் ஒருமுகமாகக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். எந்த அரசு எதைச் செய்தாலும் அது சாதாரண மக்களின் நிலையில்தான் சென்று சேர்கிறது. இம்மாதிரியான நிலையில் அது வேறு, இது வேறு என்று பார்க்கும் ஒரு சூழ்நிலை இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய நிலை ஏற்படுவதற்குக் காரணம், பல ராஜ்யங்களில் ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்தவர்கள் வெளியே தள்ளப்பட்டு, கீழே கவிழ்க்கப்பட்டு, மண்ணைக் கவ்விய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அந்தப் பகுதிகளில் தனிக் கட்சி ஆட்சி ஏற்படவில்லை. அங்கே பார்த்தால் ஏதாவது ஒருவிதமான கூட்டு ஏற்படுத்தாதேன் இருக்கிறது. இவைகளுக்கெல்லாம் காரணமான அந்தந்த ராஜ்யங்களிலே உள்ள உறவுகள் புனர்பரிசீலனை செய்யப்பட்டாக வேண்டும். அந்தந்த ராஜ்யங்களுக்கு உள்ள அதிகாரங்களை மாற்றி அமைத்தாக வேண்டும் என்று வற்புறுத்தும் நிலை உண்டாக்கிக்கொண்டு இருக்கிறது.

இதுவரையிலும் காங்கிரஸ்காரர்கள், காங்கிரஸை எதிர்ப்பதற்குக் கொள்ளக் இல்லாதவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து கூட்டணி அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி வந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அந்த துர்பாக்கியமான நிலைமை காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு வந்திருக்கிறது. தெரியாமல் வந்திருக்கிறது என்பது அல்ல, ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்வதற்காக இந்த நிலைமை வந்திருக்கிறது என்றால், நாம் அதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால், அதிகாரத்தை, பதவியை தங்கள் கையிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக சேரக்கூடாத கட்சி-களோடு சேர்ந்து இன்றைக்கு பீகாரிலே ஒரு சர்க்காரை அமைத்திருக்க

1969 மார்ச் 4]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

கிராமங்கள் என்பது மிகவும் வெட்கப்பட வேண்டிய விஷயம். இருபது ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்தவர்கள், தங்களுடைய சக்தியை நல்ல முறையிலே பயன்படுத்தாமல், திட்டமிட்ட காரியங்களைச் செய்யாமல் இன்றைக்கு கேவலமான, தவறான காரியங்களுக்கு உதாரணமாக இவர்கள் போய்க் கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்கின்றோம்.

இன்றைக்கு இருக்கிற சூழ்நிலையிலே இந்த ராஜ்யத்தினுடைய விவசாயிகள், இந்த ராஜ்யத்திலே கொள் முதல் செய்கின்ற நெல்லுக்கு அதிக விலை வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது மத்திய சர்க்காருடைய வரிகளின் மூலம் அதிகமான விலை அவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும். அப்படி அதிக விலை அளிப்பது என்று வந்துவிட்டால் இந்த ராஜ்யத்தினுடைய அரசு, இந்த ராஜ்யத்திலே இருக்கிற மக்களுக்கு ஒரு நுபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி கொடுப்பது என்ற திட்டம் இருக்கிறதே அதை உறுதியாக வேறு பகுதிகளுக்கும் விரிவு படுத்துவோம் என்று இரண்டொரு நாளைக்கு முன்னால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை அமுல் படுத்துவதற்கான செலவு இப்பொழுதே நமக்கு 8 கோடிக்கு மேலாகிறது. இனிமேல், அந்தச் செலவு மிகவும் அதிகமாகும் என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இங்கே கொள்முதல் நன்றாக இருக்கிறது, அதிகமாக இருக்கிறது. விவசாயத்திலே இரு போக சாகுபடி பெருகியிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படிச் சொல்லப்பட்டாலும்கூட, அன்றைக்கு எவ்வளவு பேருக்குப் குடும்பக் கார்டு வழங்கப்பட்டதோ, எவ்வளவு பேருக்கு படி அரிசி வழங்கப்பட்டதோ அவர்களுக்கு மட்டும் தான் இன்றைக்கும் வழங்கப்படுகிறது. அது மற்ற பகுதிகளுக்கு விரிவுபடுத்தப்படவில்லை. கொடுக்கப்படுகிற அளவும் உயர்த்தப்படவில்லை. எங்கே அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது? அப்படி அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருந்தால் அந்த அபிவிருத்திப் பொருள் எங்கே இருக்கிறது? அது எப்படி இருக்கின்றது? இந்தக் கேள்விகள் எழுகின்றன. அப்படி நாம் பார்க்கும்போது அங்கங்கே கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றன. ஒரு எல்லையிலிருந்து இன்னொரு எல்லைக்கு உணவுப் பொருள்களைக் கொண்டு போகக் கூடாது என்று சவுக்க வைத்து பொருள்கள் போவதைத் தடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், அங்கு இருக்கிற நிலை, நான் கேள்விப்பட்ட வரைக்கும் மிகவும் வேதனை அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. அங்கங்கே கடத்தல்காரர்கள் லாரி ஒன்றுக்கு ரூ. 100 வீதம் அளித்து அங்கங்கே கடத்திக் கொண்டு போகிறார்கள் என்ற செய்திகள் வந்துள்ளன. அப்படிக் கடத்தல்காரர்கள் அளிக்கின்ற அந்தப் பணத்தை காவல் துறையினரும், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரும் தாசில்தாரும் அவருக்குக் கீழே இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் பங்குபோட்டுக் கொள்கிறார்கள் என்று அங்கங்கே இருந்து தகவல்கள் வருகின்றன.

ஆகவே, நாம் என்ன முறைகளைக் கையாளுகிறோம் என்பது அடீல்; அந்த முறைகளை எவ்வளவு நல்ல முறையிலே, சரியான முறையிலே கையாளுகிறோம், எவ்வளவு நல்ல முறையிலே நடத்துகிறோம் என்பதிலே தான் வெற்றி இருக்கிறது. ஒரு சட்டம் போட்டுவிட்டால் அந்தச் சட்டமே எல்லாக் காரியங்களையும் செய்து விடாது. அந்தச் சட்டத்தை அமுல் படுத்துவதிலே நம்முடைய அதிகாரிகள், நம்முடைய ஊழியர்கள், மற்றவர்கள் உண்மையானவர்களாக இருக்கிறார்களா, அவர்கள் உண்மையானவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறது என்பது கவனிக்கப்படவேண்டியது அவசியம்.

அதோடுமட்டுமல்ல, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த தற்குப் பின்னால் ஒரு நல்ல நிலையை எதிர்பார்த்தோம். அவர்கள் ஆட்சியில் இலஞ்சம் இல்லாத, ஊழல் இல்லாத, விக் வேகமாகச் செயல்படுகிற ஒரு நல்ல நிலையை எதிர்பார்த்தோம். அதிலே ஏமாற்றம் அடைந்தோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருக்கிற மதிப்பிற

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1969 மார்ச் 4]

சூரிய உறுப்பினர்கள்கூட அதை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். பல பேர்கள் என்னோடு பேசும்போது புகார் செய்திருக்கிறார்கள். இதிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியம் என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால், அதிகம் செலவு செய்து பம்புசெட்டுகள் வைத்து, அவைகளுக்கு மின்சாரம் அளிக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறோம். ஆனால் மின்சாரம் அளிக்கின்ற காரியத்திலே பல இடங்களிலே இருந்து புகார்கள் வருகின்றன. மின்சார இணைப்புக் கொடுப்பதிலே அங்கங்கே இலஞ்சம் அதிகமாக இருப்பதாகப் புகார்கள் வருகின்றன. என்னுடைய தொகுதியிலே ஒரு இடத்திலே மின்சார இணைப்புக் கேட்ட நேரத்தில், மின்சாரஇணைப்பு கொடுப்பதற்கு வெகு தூரத்திலே இருக்கிற கம்பங்களை எடுத்து வரவேண்டும், அதற்கு ரூ. 100 வேண்டுமென்று அங்கே இருக்கிற சிப்பந்திகள் கூறினார்கள். அங்குள்ளவர்கள் ரூ. 100 அளித்தார்கள். அதற்குப் பின்னால் கம்பம் வந்து விட்டது, கம்பிகள் வெகு தூரத்திலே இருக்கின்றன. அதற்கு ரூ. 200 வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அந்தப் புகார்களை உடனே நான் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறேன். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறேன். ஆகவே, இம் மாதிரியான புகார்களைக் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட காரணங்களால் மின்சார இணைப்புப் பெறுவது மிகவும் காலதாமதமாகிறது. அதோடு மட்டுமல்ல, அப்படி மின்சார இணைப்பு விரைவிலே பெறுவோம் என்ற நம்பிக்கையில் மக்கள் பம்பு செட்டுகள் மாற்றத்துவிரவதால், அவர்களுடைய பணம் வட்டி இல்லாமல் தேங்கிக் கிடக்கிற நிலை சில இடங்களிலே இருக்கின்றன. ஆகவே, மின்சார இணைப்பு கொடுப்பதிலே இப்பொழுது இருக்கிற முறைகளோடு கூட, இலஞ்சம், ஊழல் இல்லாத முறைகளையும் சேர்த்துக் கவனிக்க வேண்டும். நாம் எவ்வளவு காரியங்கள் செய்கிறோம் என்பது அல்ல, அதற்கு எவ்வளவு செலவு செய்கிறோம், அது எவ்வளவு நேர்மையானதாக, நன்மையானதாக இருக்கிறது, எவ்வளவு ஒழுங்கானதாக இருக்கிறது என்பதைத் தான் கவனிக்க வேண்டும்.

அதே போன்று இந்த ராஜ்யத்திலே இருக்கிற உணவுப் பொருள் உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டுமென்பதற்காக நாம் கடைப்பிடிக்கின்ற முறைகளோடு தரிசு நிலங்களையும், விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலங்களாக மாற்றம் செய்ய வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளைத் துரிதமாக எடுக்கவேண்டுமென்று இந்த மன்றத்திலே பலமுறை நான் வற்புறுத்தி இருக்கிறேன். தரிசு நிலங்களையும் சேர்த்து நாம் சாகுபடிக்கு எடுத்துக் கொண்டால் உணவுப் பொருள்களை அதிகப்படுத்துவதற்கான வழிவகை ஏற்படும்.

இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற குடி நீர்ப் பஞ்சம் மிகவும் கடுமையானதாக இருக்கிறது. எந்த இடத்திலே பார்த்தாலும் குடி நீர் இல்லை இல்லை என்று சொல்லப்படுகிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, குடி நீருக்கு நாம் அதிகப் பணத்தை செலவிட வேண்டிய அவசியம் இந்த நேரத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. குடிநீர் கிணற்றிலே இல்லாமல் போவது ஒரு வகை. ஆனால் மேட்டூரிலே விசேஷமான ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கே இரசாயன தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வருகின்ற கழிவு நீர் கிணற்று நீரோடு கலந்து விரிவதால் கிணற்று நீர் கெட்டுவிட்டது. அதைப்பற்றி இரண்டு வருடங்களாக முறையிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை மாற்றி அஷமப்பதற்கு எவ்வித ஏற்பாடும் இன்னும் செய்யப்படாமல் இருப்பது மிகவும் வேதனைக்குரிய விஷயம்.

அதோடு, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே வரி ஒன்று கூட இல்லை யென்று சொன்னார்கள். ஆனாலும் வருங்காலத்திலே வரி போட மாட்டோம் என்ற உறுதி கொடுக்கப்படவில்லை என்று நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இங்கே துண்டு விழுந்து தொகையை மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய நிதி நிலை அறிக்கைக்குப் பின்னால் ஈடுகட்ட முடியும்.

1969 மார்ச் 4]

[திரு. எம். சரேந்திரன்]

என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்று இதிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதிலே ஓரிடத்திலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. “..... நிதி வாயில்களைத் திரட்ட ஓரளவு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். இது குறித்து அரசு நாளடைவில் இம் மன்றத்தின் முன் செயற் குறிப்புகளை வைக்கும். இந்த நிதி வாயில்களின் ஒரு பகுதியைக் கிராமப்புறக் கடன் ஈட்டுறுதி ஆவணங்கள் வாயிலாகத் திரட்ட முடியுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கிராமப் புறங்களில் உள்ள மக்களின் சேமிப்பைத் திரட்டுவதற்கு !இப்புதிய” கடன் ஈட்டுறுதி ஆவணங்கள் வகை செய்கின்றன”..... என்று ஆகவே, கிராமங்களிலிருந்து கடன் பெறுவதற்கும் அப்படிக் கடன் பெற மல் போய்விட்டால் மேலும் வரி போடுவதற்கும் இதிலே வழி செய்யப் பட்டிருக்கிறது, அதுதான் அப்படி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்திருக்கின்ற நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் இந்த வருஷத்திலே வரி விதிக்கமாட்டோம் என்ற உறுதி கூற வேண்டுமென்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

அதோடுமட்டுமல்ல, மத்திய அரசினுடைய நிதி நிலை அறிக்கை வந்ததற்குப் பின்னால் அதை யொட்டி ஈடுசெய்கின்ற அளவுக்கு இதிலே துண்டு விழுகின்ற பணம் வந்தாலும், கூட சமீபத்திலே மூடி இருக்கிற பஞ்சாலைகளிலே விற்பனை வரி நீக்குவது மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைப்பது போன்ற வாக்குறுதிகளை எல்லாம் இந்த அரசு அளித்திருக்கிறது. அம்மாதிரித் துண்டு விழுகிற பணத்தோடு கூட, இந்த ராஜ்யத்திலே நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேற்றுவதற்கும் பணம் கண்டு பிடித்தாக வேண்டும். விசேஷ நிலைமைகளை சமாளிப்பதற்கும் பணம் கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். இன்றைக்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின்படி இந்த வருஷத்திலே இருக்கிற நிலைமைகளைச் சமாளிப்பது என்று சொன்னால் இப்பொழுது போட்டிருக்கிற பல அபிவிருத்தி வேலைகளைக் குறைக்க வேண்டியிருக்கும். இன்றைக்குப் பொது சுகாதாரம், மருத்துவம் இவைகள் மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றன என்று தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த அறிக்கையின் மீது என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. பெ. சீனிவாசன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கழிஞ்சர் அவர்கள் தலைமையில் அமைந்திருக்கும் புதிய அமைச்சரவையின் சார்பில் இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற வரவு-செலவுத் திட்டத்தை வரவேற்று, ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நன்றாகப் படித்துப் பார்க்கிற நேரத்தில் இதை நமக்கு அளித்த நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உருவத்திலே மட்டுமல்லாமல் உள்ளத்திலும் அறிஞர் அண்ணாவை ஒத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் நிச்சயம் மனமார ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். இது எழைகளின் தலையில் சுமையை ஏற்படுத்தாமல் புதிய வரி இல்லாமல் வழக்கம்போல் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தினிடம் மக்கள் எதிர்பார்க்கின்ற ஒரு நல்ல வரவு செலவுத் திட்டமாக அமைந்திருக்கிறது.

இங்கே பேசிய நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் அவர்களுடைய கட்சிக் கட்டுப்பாட்டின் காரணமாக, அல்லது அரசியலில் அவர்களுக்கு இருக்கிற அவசியத்தின் காரணமாக, இல்லாத குறைபாடுகளைத் தேடிக்கண்டு பிடித்து, மெத்த சிரமப்பட்டு, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைக் குறை சொல்லிப் பேசினார்கள். அவர்களுடைய குற்றச் சாட்டுகளுக்கு ஆதாரம் தராதது மட்டுமல்லாமல், அவர்களுடைய குற்றச்சாட்டுகளை வலுவற்றதாகக்கூறிக் கையில், அவர்களாலே முழுதும் நடத்தப்படுகின்ற மத்திய சர்க்கார் பல வரிவிதிதங்களை அறிவித்து பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டை டெல்லியில் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் கடந்த 20 ஆண்டுக் காலமாக எந்த ஒரு பிரச்சினை திராத பிரச்சினையாக இருக்கிறதோ, அந்த உணவுப் பிரச்சினை, இந்த வருஷமும் மத்திய அரசாங்கத்தின் வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மூலம்

[திரு பெ. சீனிவாசன்]

[1969 மார்ச் 4]

திரும் என்ற நம்பிக்கை கொஞ்சம் கூட இல்லை. அதே நேரத்தில் மாநில அரசு தனக்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களுக்கு உட்பட்டு, அந்த எல்லைக்குள் நின்று, தன்னால் முடிந்த வரையில், இந்த நாட்டில் நிலவும் உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்குப் பெரும் பாடுபட்டிருப்பதை நடு நிலைமையில் உள்ளவர்கள் நிச்சயம் பாராட்டுவார்கள்.

இந்திய நாடு ஒரு விவசாய நாடு. இந்த நாட்டினுடைய தேசியத் தொழில் விவசாயம். உலகத்தில் பல்வேறு நாடுகள் பல்வேறு தொழில்களை தேசியத் தொழில்களாகக் கொண்டிருக்கின்றன. உதாரணத்திற்குச் சொல்லப் போனால் கடிக்காரம் உற்பத்தி செய்கின்ற தொழிலை தேசியத் தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிற சர்சர்லாந்து நாடு வெளி நாடுகளிலிருந்து கடிக்காரம் இறக்குமதி செய்ததாக நாம் கேள்விப்பட்டதில்லை. பால் பண்ணை வைத்து, பால் எடுத்து, பால் ஏடு உணவுப் பொருள்களை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதிசெய்வதைத் தேசியத் தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிற டென்மார்க் நாடு வெளிநாடுகளிலிருந்து பால் உணவு வகைகளை இறக்குமதி செய்ததாக நாம் கேள்விப்பட்டதில்லை. ஆனால், நம்முடைய நாடு, விவசாய நாடு, பரந்த விரிந்த இந்த நாடு, பல்வேறு ஜீவநதிகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கிற இந்த நாடு, 100க்கு 75 பேர்களுக்கு மேல் விவசாயம் செய்பவர்களைக் கொண்ட நம்முடைய நாடு விவசாயத்தைத் தேசியத் தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனாலும், நம்முடைய இந்திய நாட்டினுடைய அரசாங்கம் மிக அதிகமாக இறக்குமதி செய்கின்ற முக்கியமான பொருள் உணவுக் பொருள். நாம் எந்தப் பொருளை உற்பத்தி செய்ய இத்தனை ஆண்டு பாடுபட்டுத் திட்டம் தீட்டினோம், நாம் உற்பத்தி செய்து நம்முடைய தேவையை நிறைவேற்றிக் கொள்ளக்கூடிய அந்தப் பொருளை, வெளிநாடுகளிலிருந்து தவறாமல், நியாயமாகவும், ஒழுங்காகவும், கப்பல் கப்பலாக இன்றைக்கு நாம் இறக்குமதி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பெருமையோடு அடிக்கடி குறிப்பிடுவதைப் போல், அவர் ஒரு விவசாயி. ஒரு விவசாயி எந்தப் பொருளை வேண்டுமானாலும், கடன் வாங்கலாம். பணத்தைக் கடன் வாங்கலாம், வீடு கட்டுவதற்கு மரத்தைக் கடன் வாங்கலாம், எரு கடன் வாங்கலாம், ஆனால் ஒரு விவசாயி என்றைக்குத் தானியத்தைக் கடன் வாங்க ஆரம்பிக்கின்றானோ தானியத்தை வெளி மார்க்கெட்டில் ஒரு விவசாயி வாங்க ஆரம்பிக்கின்றானோ, அன்றைக்கு அந்த விவசாயி வீட்டில் தரித்திரம் குடியேறும் என்று கிராமத்திலுள்ளவர்கள் சொல்வார்கள். நமது நாடு விவசாய நாடு. விவசாயிகளை அதிகமாகக் கொண்ட நம் இந்திய நாட்டில் நாம் பழக்கமாக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருளை இன்னும் வெளியிலிருந்து விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இந்த மாநிலத்தில் உணவுப் பற்றாக்குறை நிலைமை நிலவுகிறது. அதாவது, இந்த ஆண்டு எதிர்பாராமல் ஏற்பட்டிருக்கும் இயற்கையின் வறட்சி காரணமாக, நமக்கு ஒரு சவாலாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கிற பஞ்ச நிலைமையை அகற்றுவதற்கு, மாநில அரசுடன் மத்திய அரசு பொறுப்பேற்று நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய நாட்டின் விவசாயப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு சர். சி. பி. ராமசுவாமி அய்யர் அவர்கள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒரு அருமையான திட்டத்தைத் தந்தார். இந்தியாவிலே இருக்கிற அத்தனை ஆறுகளையும், அதிலும் குறிப்பாக ஆண்டுக்கு ஆண்டு வெள்ளப் பெருக்கெடுத்து, ஏராளமான பொருள் நஷ்டத்தை விளைவிக்கும் பிரம்மபுத்திரா, கங்கை போன்ற பெரிய நதிகளுடன் தென்னாட்டில் இருக்கிற நதிகளை இணைத்து, அகில இந்தியாவிலும் ஓடுகின்ற நதிகள் அத்தனைக்கும் ஒரு தொடர்பு, “லிங்க” உண்டாக்க வேண்டும். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அவர் அறிவித்த அந்த யோசனையை நிரந்தரமாகத் தீவிரமாக சிந்திக்கவில்லை. காங்கிரஸ் கையில் இருக்கிற மத்திய சர்க்கார் இந்த நாட்டைப் பிடித்த சாபக்கேடாகப் பல ஆண்டுகளாக இந்த விஷயத்தை சிந்திக்காமல், இந்த நாட்டினுடைய தேசியத் தொழிலை எந்தெந்த வகையில் அபிவிருத்தி செய்யலாம் என்று அவர்கள்

1969 மார்ச் 4]

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

சிற்தனையில் இறங்காமல் புதிய சுமைகளை விவசாயிகளின் தலையிலே ஏற்ற முற்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு விவசாயத்தில் எந்த அளவுக்கு அக்கரை இல்லாத தன்மை இருக்கிறது என்பது, இந்த ஆண்டு மத்திய சர்க்கார் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் உரங்களுக்கு வரிபோட்டிருப்பதாலும், மின்சார பம்பு செட்டுகளுக்கு வரி போட்டிருப்பதாலும் நமக்குத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. இந்த மாகாண சர்க்கார், தி.மு.க. அரசு, விவசாயிகள் பற்றியும், உணவு உற்பத்தி பற்றியும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற அக்கரையை தமிழ் நாட்டு மக்கள், குறிப்பாக விவசாயிகள் நிச்சயமாகப் பாராட்டுவார்கள்.

என்னுடைய மாவட்டம் வழக்கமாக வரட்சிக்குப் பெயர்போன, இயற்கையின் சாபக் கோடாக உள்ள மாவட்டமாக இருக்கிறது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கடுமையான வரட்சி நிலைமை நிலவுகிறது. வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் வரண்டு கிடக்கிறது. தமிழகத்தின் தானியக் களஞ்சியம் என்று சொல்லக்கூடிய தஞ்சை இன்றைக்குத் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்றால், பல ஆண்டுகளாக பற்றாக்குறை மாவட்டமாக, வெளி மாவட்டங்களை எதிர்பார்த்து தனது உணவு தானியத் தேவையை நிறைவேற்றிக்கொள்ளும் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பஞ்ச நிலைமையைப் போக்குவதற்கு நாம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. அங்கே இந்த ஆண்டு மிகக் கடுமையான வரட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. கால்நடைகள் அத்தனையும் மாவட்டத்தைவிட்டு வெளியேற வேண்டிய நிலைமை இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. கூடிய விரைவிலே அங்கே குடியிருக்கிற மக்கள்கூட வெளியிடங்களுக்குச் செல்ல வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் ஆச்சரியப் படுவதற்கில்லை. நம்முடைய அரசாங்கம் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகாலமாக இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் வரட்சியை நீக்க பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, இந்த ஆண்டு சாத்தூர் வட்டத்தில் ஏறத்தாழ ரூ. 13 லட்சம் செலவில் சங்காந்தம் என்ற இடத்தில் அணைக்கட்டு கட்டுவதற்கான திட்டத்தை அனுமதித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தை அனுமதித்ததற்காக அரசாங்கத்திற்கு, குறிப்பாக மாண்புமிகு திரு. மாதவன் அவர்களுக்கு, இராமநாதபுரம் மாவட்டம் சாத்தூர் வட்டத்து மக்கள் என்றென்றும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தொடக்க வேலை ஆரம்பிப்பதற்கான ஒரு பட்டியலில் என்னுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மேற்கு முனையில் இருக்கிற பிளவுக்கால் திட்டம் என்ற திட்டத்தைச் சேர்த்துக் கொண்டு, அதை நம்முடைய அரசாங்கம் பெரு முயற்சி எடுத்து நிறைவேற்றி வருவதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதிலும் கேரள அரசாங்கத்தோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து தண்ணீர் வருவதற்கு நம்முடைய மாநில அரசு ஏற்பாடு செய்தால், மேற்கே இருந்து கிழக்கே சமுத்திரக் கரை வரையில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் நீர்ப்பாசனத் தேவையை நிச்சயம் நிறைவேற்ற முடியும் என்ற நம்பிக்கையை பொறியியல் வல்லுநர்கள் பல ஆண்டுகளாகத் தெரிவித்து வந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி ஏறத்தாழ 10, 15 ஆண்டு காலமாக காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த பல பெரியவர்கள் அரசியலிருந்து ஒதுங்கியிருந்து எவ்வளவோ வற்புறுத்திச் சொல்லியும் கூட எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பற்றி முன்னால் இருந்த அரசுக்கு அக்கரை இல்லாத காரணத்தினாலோ என்னவோ, இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. நான் மீண்டும் வலியுறுத்தித் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் வளப்பத்தை உருவாக்காதவரை, தமிழ் நாட்டிலிருக்கிற அத்தனை மாவட்டங்களிலும் அதிக உற்பத்தி ஏற்பட்டாலும், உபரி உற்பத்தி ஏற்பட்டாலும், அந்த அளவு அதிக உற்பத்தி உணவு முழுவதையும் ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் வரட்சி விழுங்கிவிடும் என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த மாவட்டத்தில் நீர்ப்பாசனத்திற்குப் புதிய முறைகளை வகுத்து, விவசாயத்தை விருத்தி செய்து விட்டால், தமிழ் நாட்டினுடைய பஞ்சம் அடியோடு அகன்றுவிடும்.

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

[1969 மார்ச் 4]

இன்றைக்கு இந்த மாவட்டத்தில் பல்வேறு தொழில்கள் உருவாகக் கூடிய சூழ்நிலைகள் தோன்றியிருக்கின்றன. ஆலங்குளத்தில் சாத்தூர் வட்டத்தில் தமிழ் நாடு அரசாங்கம் ஆரம்பித்திருக்கும் சிமெண்டு தொழிற்சாலையில் மிகவும் பிருமமாண்டமான வேலை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த மாவட்டத்தில் இந்தத் தொழிற்சாலைக்கு நிலம் கொடுத்த ஏழை விவசாயிகள் இன்றுவரையில் வேலை வாய்ப்பை இழந்திருக்கிறார்கள். அங்கு இருக்கிற அதிகாரிகளில் சில பேர் பக்கத்தில் உள்ள ராஜாபாளையத்தில் இருக்கும் பணக்காரர்கள் சூழ்ச்சிக்கு ஆள்பட்டு, வேலைக்கு ஆள் எடுக்கிறபொழுது, அங்கு இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு, நிலத்தை இழந்த விவசாயிகளுக்கு முதல் இடம் தராமல் அவர்களை ஏமாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். நான் இந்த நிலைமையை தொழில் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். முதல் சலுகை கொடுத்து அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வர்களுக்கு, குறிப்பாக நிலத்தை இழந்த விவசாயிகளுக்கு, வேலை வாய்ப்பைத் தரவேண்டும் என்று மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இராமனாதபுரம் கட்டுக்கரையிலிருந்து கேரள எல்லைவரை இருக்கிறது. வெள்ளைக்காரர் ஆட்சிக் காலத்தில் பக்கத்திலுள்ள திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் துண்டு விழுந்த ஒரு பகுதி, பக்கத்திலுள்ள புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தை ஒட்டியுள்ள ஒரு பகுதி, இப்படித் துண்டு துண்டாக பல நிலங்கள் ஒன்று சேர்ந்தது ராமனாதபுரம் மாவட்டம், அது மிகப் பெரிய மாவட்டமாக இருக்கிறது. அருள் கூர்ந்து தமிழக அரசாங்கம் அதை இரண்டாகப் பிரித்தால், நிர்வாகம் கொஞ்சம் வேகமாக இருக்கும். நிர்வாகம் இன்னும் கொஞ்சம் சீராக இருக்கும், பிரச்சினைகள் இரண்டாக ஓடியும் மிக விரைவில் அவைகளைத் தீர்ப்பதற்கு வழியாக இருக்கும். அதை அருள்கூர்ந்து நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இங்கே பேசிய காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, இந்த அரசாங்கம் விவசாயிகளைப் பற்றிக் கவலைப் படவில்லை. குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை என்றும் குறை கூறினார்கள். இது மக்கள் அரசாங்கம், இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் மட்டுமல்லாமல், அவர்கள் உச்சரிக்கும் வார்த்தை ஒவ்வொன்றும், எடுக்கும் ஒவ்வொரு நடவடிக்கைகளும், ஏழை எளிய மக்களின் நலனை உத்தேசித்துத் தான் இருக்கிறது என்பதை உறுதியோடு தெரிவிப்பேன். உறுப்பினர் திரு. மாட்டின் அவர்கள் பேசும்போது, அண்ணாவின் பாதையில் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம், அமைச்சரவை, அமைய வில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் திரு. ஆதித்தனார் அவர்களை அமைச்சரவையில் சேர்த்திருப்பதை, விவாதத்திற்கு தேவையற்ற ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். திரு. ஆதித்தனார், அரசியலில் இருக்கிறவர். அவரை அமைச்சரவையில் சேர்த்ததில் என்ன குறை? வேறு துறையில் இருப்பவரை விலக்கு வாங்கி வந்து சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை. ஆனால், காங்கிரஸ் பதவியில் இருக்கும் மத்திய சர்க்கார் மந்திரி சபையில் எத்தனை சர்க்கஸ் வேலை நடந்திருக்கிறது? அரசியல் கட்சி எதையுமே சேராத, அரசியலையே அடியோடு அறியாத வர்கள் அரசியல் சமுதாயத்திற்கே தேவையில்லை என்று கருதுபவர்கள், இப்படிப்பட்டவர்களைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதை விட இன்னும் பரிதாபமானது, வெள்ளைக்காரனை எதிர்த்து, காங்கிரஸ் கட்சி, தேசியக் கனலை உருவாக்கி, காந்தியார் அன்னியப் பொருள்களை பகிஷ்கரிக்க வேண்டும் என்றும், அவற்றை நெருப்புக்கு இரையாக்கிய நேரத்திலும், அந்த வகையில் நாட்டின் வெறுப்புணர்ச்சியைப் காட்டிய நேரத்தில், வெள்ளைக்காரன் பொருள்களுக்கு மொத்த விற்பனைக்காரராக இருந்த திரு. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் அவர்களை அமைச்சரவையில் சேர்த்துக்கொண்டது எந்த அரசியல் நாகரீகத்தைச் சேர்ந்தது என்று தெரியவில்லை. இப்படிப் பட்டியலை அடுக்கிக் கொண்டே போனால், புதிய அமைச்சருடைய பேலிக் குவாலிபிகேஷன், அடிப்படையிலே தகுதியைப் சார்க்கும்போது, அப்படிப்பட்ட தகுதியே வேண்டாம், அதோடு அவர்

1969 மார்ச் 4]

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

கனக்கும், காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் சம்பந்தமே இருக்கக் கூடாது என்று உறுவாக்கியது போல தெரிகிறது. அந்த அடிப்படையில் பார்க்கும் போது, திரு. ஆதித்தனார் அமைச்சரவையில் சேர்த்ததில் தவறு என்ன? ஆதித்தனார், எங்கள் கட்சியில் இருப்பவர், அதைப்பற்றி குறைகூற வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏதோ தன்னுடைய சொந்த விருப்பு வெறுப்பு காரணமாகச் சொல்லுகிறார் போலும். அவருடைய பதவியைப் பற்றி, காங்கிரஸ் பிரசாரத்திற்கு, அது ஏற்கெனவே மிகப் பலவீனம் அடைந்திருக்கிறது. ஹனமாய் போய்விட்டிருக்கிறது உபயோகப்படுத்த முடியாத நிலையைக் கொண்டு, அந்தக் கோபத்தை இங்கே அவரை, ஒரு அமைச்சராக இருப்பவரைக் குறை கூறுவது, அதைக் கொண்டு இந்த அரசு அண்ணாவின் பாதையில் செல்ல வில்லை என்று சொல்வது இதெல்லாம் இவர்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லாத விவகாரங்கள்.....

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, யாரை வேண்டுமானாலும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். அது முதல் அமைச்சர் இஷ்டம். ஆனால், அவர்களே, பிரசாரத்திற்காகத் தான் அவர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டோம் என்று சொல்வதில் மிக்க சந்தேகம்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : நான் சொன்னது, அவர்களுடைய பதவியை உங்கள் கட்சிப் பிரசாரத்திற்கு பயன் படுத்தவில்லை, அதைக் எதிர்க்க முடியவில்லை என்கிற ஆத்திரத்தில், ஏதாவது காரணத்தைக் கொண்டு அவரைத் தாக்க வேண்டும் என்று, அந்த முயற்சியில் அவர் பணக்காரர் என்பதற்காக அமைச்சரவையில் சேர்த்துக்கொண்டீர்கள் என்கிறீர்கள். அவர்கள் எங்கள் கட்சிக்காகப் பாடுபட்டிருக்கிறார் அவர்கள் எங்கள் கட்சி உறுப்பினர். அவர்கள் எங்கள் கட்சிக்காரர். அவரை எங்கள் கட்சி மந்திரசபையில் சேர்த்திருக்கிறது. அது எப்படி அண்ணாவின் பாதைக்கு முரணான பாதையாகும்? இந்தப் புதிய அமைச்சரவையின் வரவுசெலவுத் திட்டம் நாட்டுக்கு நல்லதொரு நம்பிக்கையைத் தந்திருக்கிறது. இந்த அமைச்சரவையை, எதிர்க்கட்சி மேர்திப் பார்த்தாலும் அதை அசைக்க முடியாது.....

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எல்லாக் கட்சியிலும் தாவித் தாவி வந்திருப்பவர் என்கிற தனிப்பெரும் சிறப்பும் அவருக்கிருக்கிறது என்பதையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. தி. பொன்னுமலை : தலைவர் அவர்களே, மறைந்த மாவீரர், பேரினார் அண்ணா அவர்களுக்கு வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கும், நிதி நிலை அறிக்கைப்பற்றி எனக்குத் தொந்தரவு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இங்கே ஒரு வார காலமாக, கவர்னர் உரை மீது பல விஷயங்கள் பற்றிப் பேசப்பட்டது. பெரும்பாலும் பேசிய விஷயங்களை எல்லாம், நாகர்கோவில் சம்பந்தப்பட்டதாகத் தான் இருந்தது. பெருந்தலைவர் திரு. காமராஜர் ஜெயித்து விட்டார்கள். எப்பேர்ப்பட்ட ஜெயிப்பு, எப்பேர்ப்பட்ட சாமர்த்தியம், எப்பேர்ப்பட்ட வீரர் என்றெல்லாம் காங்கிரஸ் தோழர்கள் அழகாகச் சொன்னார்கள். ஏதோ பம்பாயிலே ஜெயித்துவிட்டது போலவும் பேசுகிறார்கள். டெல்லியிலோ, வேறு எங்கோ ஜயித்துவிட்டது போல் பேசுகிறார்கள். உலகத்திலேயே இல்லாத மாதிரி ஜயித்துவிட்டதாகப் பேசுகிறார்கள். காமராஜர் அந்த அளவுக்கு ஜெயிக்கக்கூடியவர்கள். ஜெயிக்க வேண்டியவர்கள் என்பதைப் பார்த்தால், அதைப்பற்றி அதிகமாக விமர்சிக்க வேண்டியது கூட அவசியம் இல்லை என்றுதான் சொல்லுவேன். அவரைக் கேவலப் படுத்த வேண்டுமென்று தான் காங்கிரஸ் தோழர்கள் திரும்பத் திரும்ப அதையே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. நஜ்ஜுங்கப்பா கூறுகிறார்கள்; தம்முடைய காங்கிரஸ்

[திரு. தி. பொன்னுமலை]

[1969 மார்ச் 4]

தலைவர் திரு. சுப்பிரமணியம் கூறுகிறார்கள். அவர்களை யெல்லாம் தலைவர் என்று சொல்லவில்லை. இங்கே இவர் மட்டும் பெருந்தலைவர் என்கிறார்கள். பெருந்தலைவர் பேசுகிறார் என்று போடுகிறார்கள். ஏற்காடு இப்படிப் போடுகிறார்கள் என்றே புரியவில்லை. ஒன்றாமே தெரியவில்லை. நிஜலிங்கப்பா வருகிறார்கள். லி. எஸ். கூடவே வருகிறார்கள். அதோடு பெருந்தலைவர் பேசுகிறார்கள் என்று பெரிய பெரிய எழுத்தில் போடுகிறார்கள். இது என்ன வேடிக்கை என்று எங்களுக்குப் புரியவில்லை. இதைத் தான் பேசுகிறார்களே தவிர, நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக, சட்ட மன்றத்திற்கு வேண்டிய, நம் முடைய எதிர்காலத்திற்கு வேண்டியவற்றிற்காக திட்ட வட்டமாக ஏதாவது வகுத்துக் கொடுக்கும் நிலையில் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை என்பதை மிக மிக வகுத்தத்தோடு கூறிக்கொள்கிறேன்.

விவசாயம் சம்பந்தமாக, ஏற்கெனவே 20 ஆண்டு காலமாக அரசு செலுத்தியவர்கள் தமிழகத்தில் ஏறக்குறைய 2.5 லட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் வழங்கியிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் நம்முடைய சர்க்கார் ஒரு லட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் வழங்கி, இப்பொழுது இந்த பட்ஜெட்டில் மேலும் 50,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு வழங்க வழங்குவதை வகுத்திருக்கிறார்கள். இது ஒரு பெரிய சாதனை என்பதைப் பெருமையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில், நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எனக்குள்ள ஆசையெல்லாம் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டு, இந்த நாட்டுக்கு நல்லதொரு திட்டத்தை வகுத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த அமைச்சரவையையும், இந்த மன்ற உறுப்பினர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது அவர்களுடைய கடமை என்பதையும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் உரையிலே கூட, கடும் பஞ்சம் தமிழகத்தில் உருவாகி இருக்கிறது என்றும், அதைச் சமாளிக்க நம்மிடத்தில் பம்புசெட்டுகள் இருக்கின்றன என்றும், அதன் மூலம் எப்படியும் சமாளித்து விடுவோம் என்றும், உணவுத் தானியங்கள் ஓரளவுக்கு கையிருப்பு இருக்கிறது என்றும், ஓரளவு இறைப்பின் மூலம், உற்பத்தியைப் பெருக்கி இந்த ஆண்டு சமாளித்து விடலாம் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். நான் சொல்வேன், இப்பொழுது இருக்கும் நிலையில், 3.5 லட்சம் பம்பு செட்டுகள் கொடுத்திருக்கிற நிலை தமிழகத்தில் இருக்கிறது. இன்னும் இந்த அரசு 3.5 லட்சம் பம்புசெட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுத்தால், இந்தத் தமிழகத்திற்கு பஞ்சமே வராது. இப்பொழுது இருக்கும் 3.5 லட்சம் பம்பு செட்டுகளோடு இன்னொரு 3.5 லட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்கும் இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டும். அப்பொழுது, தமிழகத்தில், இப்பொழுது இருக்கும் பஞ்ச நிலைமாறி மற்ற நாடுகளுக்கும் நாம் உணவு வழங்கும் நிலை ஏற்படும் என்பதை தெள்ளத் தெளிவாக உணர்கிறோம். அதற்கு வேண்டிய நிலங்கள் இருக்கின்றன, கிணறுகள் இருக்கின்றன, விண்ணப்பங்கள் இருக்கின்றன. மின் வாரியத்தில் இப்பொழுதே 7 லட்சம் விண்ணப்பங்கள் இருக்கின்றன. விவசாயிகளுக்கு வசதி செய்து கொடுத்து, மின் இணைப்புக் கொடுத்தால், உற்பத்தி பெருகும் என்பதைப் புள்ளி விவரம் எடுத்துப் பார்க்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன் இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில், இந்த ஆண்டு ஒரு லட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு, அடுத்த ஆண்டு ஒரு லட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு என்று கொடுப்பதானால், ஆண்டுக்கு கிட்டத்தட்ட ரூ. 25 கோடி செலவாகும். இரண்டு ஆண்டுக்கும் ரூ. 50 கோடி செலவாகலாம். அந்த வகையில் இந்தத் திட்டத்தை போட்டு எப்பாடு பட்டாகிலும், நீங்கள் நிறைவேற்றிவிட்டால், இந்த அரசுக்கு, இன்றைக்கு இருக்கும் பெருமை என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்கும் என்கிற என்னுடைய நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1989 மார்ச் 4]

[திரு. தி. பொன்னுமலை]

ஆகவே, இங்கே இருக்கின்ற அமைச்சர் அவர்களும், மற்றத்தோழர்களும் ஒத்துழைத்து மின் வாரியமும், நல்ல திட்டங்களை வகுத்து, மத்திய அரசிலிருந்தோ அல்லது பிற வழிகளிலோ 50 கோடி ரூபாய், கூடன் திரட்ட வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைக் குறித்து மின்சார வாரியத் தலைவரிடம் பேசினேன். “பணம் இல்லை இல்லையென்று சொல்கிறீர்களே, 50 கோடி ரூபாய் சேகரித்துக் கொடுத்தால் உங்களால் வேலை செய்துவிட முடியுமா என்று கேட்டேன். அதற்கு மின்சார வாரியத் தலைவர் அவர்கள், “எங்களிடம் ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். சாமான்கள் இருக்கின்றன. இந்த ஆண்டிலேயோ 50 கோடி ரூபாயும் கொடுத்தால் கூட சமார் இரண்டு லட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுத்து விடுகிறோம்” என்று சொன்னார்கள். அந்த வகையில் நமது அரசுக்கு எல்லாவித வாய்ப்பும் வசதியும் இருந்தும் பணத்திற்காக மத்திய சர்க்காரிடத்தில் எதிர் பார்க்கும் நிலையில் இருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகள் மிகுந்த கஷ்டப்படுகிறார்கள். உற்பத்தியாவதைக்கூட துடை செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்களும், உணவு அமைச்சர் அவர்களும், மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் இதை யெல்லாம் தீர யோசித்து, தமிழகத்திற்கு நிரந்தரமான நல்லாழ்வை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழகத்திற்கு நல்ல பெயரை தேடித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த கலைவருக்கு நன்றி கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

பி.ப.
1-80

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. துரைசாமி) : பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இன்று இந்த அளவில் முடிவற்று, நாளை காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை ஒற்றி வைக்கப்பட்டது.

5. பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

ஏதுமில்லை.

பி.ப.
1-32

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1969 மார்ச் 4]

இணைப்பு I

[7-ம் பக்கத்திலுள்ள 160-ம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாவின் விடையைக் காண்க].

புது டில்லியில் 1967-ம் ஆண்டு மே திங்கள் 12, 13-ம் நாட்களில் நடைபெற்ற மாநிலப் பாசன-மின்சார அமைச்சர்களின் மூன்றாவது மாநாட்டில் செய்யப்பட்ட பரிவுரைகளைக் கீழ்க்காணும் விவர அறிக்கையில் காணலாம்.

நிகழ்ச்சி நிரல் இனங்கள்.

1. நான்காவது திட்டத்தில் பாசன மேம்பாடு பரிவுரைகள்.—

வேளாண்மையில் உள்ள நிலப்பரப்பில் ஏறத்தாழ 23 சதவீதம் பரப்பு மட்டுமே தற்போது பாசனம் பெறுகிறது என்றும் இவ்வாறு குறைந்த பரப்புள்ள நிலத்திற்குப் பாசனம் அளிக்கும் நிலையிலிருந்து கொண்டு இந்தியாவை போன்ற ஒரு வெப்ப மண்டல நாடு அன்றும் பெருகி வரும் மக்கள் தொகைக்கு உணவளிக்கப் போதுமான அளவிற்கு வேண்டியதை விளைவிக்க முடியாது என்றும் பாசன மின்சார அமைச்சர்கள் மூன்றாவது மாநாடு அறிந்துள்ளது. வேளாண்மைக்குத் தண்ணீர் இன்றியமையாததாகும். எனவே, குறைந்தது 50 சத வீதம் பரப்பிற்காவது தண்ணீர் வழங்கப்பட வேண்டும். முக்கிய உணவுப் பயிராகிய நெல்லுக்குப் பாசனம் தேவையாகும். பாசன வசதி இல்லையென்றால் விளைச்சல் கிடும் என்பதும் உறுதி இல்லை. அப்படியே விளைந்தாலும் அது குறைவாகவே இருக்கும். எனவே பாசன வசதிகளைப் பெருக்குவது முதல் தேவையும் மிக இன்றியமையாத தேவையுமாகும். சிறந்த விதைகளைப் பயன்படுத்துதல் இரசாயன உரங்களைப் பயன்படுத்துதல் முதலியன போன்ற புது முறை பண்ணைத் தொழில் நுட்பங்கள் வெற்றியடைவது மிகுந்த அளவிலும் தவறாமலும் பாசன வசதி கிடைப்பதைப் பொறுத்தே உள்ளது. எனவே, நிதிநிலை நெருக்கடி மிக்கதாயிருப்பினும் முந்துரிமை அடிப்படையில் பாசன மின்சக்தித் திட்டங்களுக்கு மிகவும் முதன்மையளித்து நிதி ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று இம்மாநாடு பரிந்துரைக் கிறது. அதிலும் குறிப்பாக கட்டுமான வேலை இறுதிக் கட்டத்தில் நடந்து வருவனவும் 2 அல்லது 3 ஆண்டுகளில் பலனளிக்கக்கூடியனவுமாகிய திட்டங்கள் உடனடியாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க உதவுவதன் இரக்குமதியைக் குறைக்கவும் உதவியாக இருக்குமாக்கையால் அவற்றுக்கு ஏனைய திட்டங்கள் எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் முதன்மையளிக்க வேண்டும்.

மிகவும் குறைந்த அளவில் பாசனம், செய்யப்பட்டு வரும் மாநிலங்களில் புதிய திட்டங்களை மேற்கொள்ளுவதற்கும் போதிய அளவு நிதி ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.

பாசனத் திட்டக் கட்டுமான வேலைகளுக்கு மிகுந்த அளவில் செலவு ஏற்படுவதையும் நடுத்தரப் பாசனப் பணிகளை விரைந்து நிறைவேற்றுவதன் அவசியத்தையும் பாசன அமைச்சர்களின் மூன்றாவது மாநாடு குறித்திற் கொண்டு முறையான திட்ட ஆலோசனைக்கு மத்திய அரசு குறிப்பிட்டுள்ள ரூ. 2 கோடி என்னும் வரம்பை ரூ. 3 கோடியாக உயர்த்தப் படுவேண்டும் என்று முடிவு செய்கிறது.

2. பாசன வாய்ப்பு வளத்தை விரைவில் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கான நடவடிக்கைகள்.—இதுவரை ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள பாசன வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள இயலாமல் 38 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் பின் தங்கியுள்ளன என்பதை பாசன-மின்சக்தி அமைச்சர்களின் மூன்றாவது மாநாடு அறிந்துள்ளது. எனவே நிலங்கள் பாசன வாய்ப்புக்களைப் பயன்படுத்தி கொள்வதில் ஏற்பட்டுள்ள தாமதம் குறித்து மாநிலங்கள் திட்டவாரியாக ஆராய்ந்து பார்த்து இந்தப் பாசன வாய்ப்புகளை மேம்பாடு செய்வதில் உள்ள இடர்ப்பாடுகள்

1969 மார்ச் 4]

குறித்தும் சிறந்த பயனை அடைவதற்கு எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் பற்றியும் இது குறித்து மத்திய அரசிடமிருந்து தேவைப்படும் உதவி குறித்தும் ஒரு மாதத்திற்குள் பாசன மின்சாரத்துறை அமைச்சர் சக்திதிற்குக் கடிதம் எழுத வேண்டுமென்று முடிவு செய்கிறது.

3. இந்திய பாசன ஆணைக் குழு ஒன்றை அமைத்தல்.— இந்தியாவில் பாசன மேம்பாட்டின் முன்னேற்றம் குறித்து மதிப்பீடு செய்யவும், இந்நாட்டில் பாசன மேம்பாட்டிற்காக வருங்காலத்தில் மேற்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகள் குறித்து ஆராயவும் இந்தியப் பாசன ஆணைக் குழு ஒன்றை அமைப்பது ஏற்புடைத்தென்று கொள்கையளவில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இக்குழு ஆற்ற வேண்டிய பணிகள் எவை என்பது மாநில அரசுகளைக் கலந்து ஆலோசித்து முடிவுசெய்யப்பட வேண்டும்.

4. பாசனத் திட்டங்களிலிருந்து கிடைக்கும் நிதி ஆதாயங்கள்.— இப்பாசனத் திட்டங்களின் வட்டி, பேணுதற் செலவு ஆகிய வகையில் ஏற்படும் செலவைச் சரிக்கட்டும் வகையில் நிதி வளத்தைப் பெருக்க வேண்டியது அவசரத் தேவையாகும். எனவே நிலைநிறுத்தப்பா குழு செய்துள்ள பரிவுரைகளை யொட்டி தக்கவாறு தண்ணீர்த தீர்வைகள் விதிக்கப்பட வேண்டும் என்பது பொதுவாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. பாசனம் செய்யப்படும் நிலங்களிலிருந்து உழவர்களுக்குக் கிடைக்கும் கூடுதல் வருவாயின் ஒரு பகுதியை இத்தகைய தீர்வையின் மூலமாகவே வசூலிக்க முடியும். நிலைநிறுத்தப்பா குழுவின் பரிவுரைகள் மாநில அரசுக்கு ஏற்கெனவே பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

5. செயற்குறிப்பிலுள்ள மத்திய கருவிகள் தொகுப்பு—நிர்வாக ஏற்பாடுகள்—கருவிகளைப் பயன்படுத்தும் முறை.—ஏற்படுத்தக் கருதியுள்ள அமைப்பு வாடகைக் கட்டணங்களை வசூலிப்பது ஆகியவை குறித்து மாநில அரசுகளுக்குக் கடிதம் எழுதப்பட்டுள்ளது. இது குறித்து அமைச்சரின் கருத்துக்கள் வரப்பெற்றவுடன் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

6. நான்காவது ஐந்தாண்டு மின்சார வேலைத் திட்டம்.—நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முடிவில் 2 கோடி கிலோவாட் மின்சக்தியை உற்பத்தி செய்யும் வகையில் மின் உற்பத்தி நிலையங்களின் அமைப்புத் திறனை உயர்த்துவதென்றும் குறிக்கோள் அளவு போதுமானதாக இருக்காதென்றும் இக்குறிக்கோள் அளவை, மின் பயன் ஆய்வு (load survey) அறிக்கையையொட்டித் தகுந்தவாறு உயர்த்தாவிட்டால் சில மாநிலங்களில் மின்சாரப் பற்றாக்குறை நிலை தொடர்ந்து இருந்த வரும் என்றும் பொதுவாகக் கருத்து நிலையிது.

1966-ம் ஆண்டின் மின் பயன் ஆய்வின்படி சில மாநிலங்களில் மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்கு மென்று அறியப்பட்டது. எனவே இந்தப் பற்றாக்குறையை அம்மாநிலங்கள் எவ்வாறு சரிக்கட்டிக் கொள்ள எண்ணியுள்ளன என்பது குறித்த செயற்குறிப்புகளை அனுப்பி வைக்குமாறு அந்த மாநிலங்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டன.

1967-68-ல் செயல்படத் தொடங்க வேண்டியுள்ள திட்டங்களுக்குக் குறிப்பிட்டுள்ள குறிக்கோள் அளவுகளை உறுதியாக அடையும் பொருட்டு அவற்றை நிறைவேற்றி முடிப்பதில் உதவியாக பல்வேறு இடப்பாடுகள் தடங்கல்கள் ஆகியவை குறித்து மாநில அரசுகள் ஆராய்ந்து பார்த்து இவற்றை விடங்களில் முன்னெச்சரிக்கையாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் உணரப்பட்டது. இத்தகைய ஆய்வுகள் முறையாகவே தொடர்ந்து நடத்தப்படவேண்டும்.

(1) மின்சாரம் அனுப்பல்-வழங்கல் திட்டங்களுக்கும் (2) கிராமப் புறங்களுக்கு மின்வசதி செய்யும் திட்டங்களுக்கும் ஒதுக்கப்படும் நிதி போதுமானதாக இருக்காதென்று கருதப்பட்டது. மின்சாரம் அனுப்பல்-

[1969 மார்ச் 4]

வழங்கல் ஏற்பாடுகள் போதுமான அளவுக்கு இல்லாத காரணத்தால்தான் சில மாநிலங்களில் உற்பத்தி செய்யப்படும் மின்சக்தியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள இயலாத நிலை இருக்கிறது.

மாநிலங்களுக்கிடையே மின்சக்தியைப் பிளந்து கொள்ள வசதியளிக்கும் பொருட்டு பல மாநில மின் இணைப்புகளை அமைக்கும் வேலையை இயற்ற விரைவில் நிறைவேற்றி முடிக்கவேண்டும் என்றும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

7. மின்சாரம் அனுப்பும் திட்டத்திற்கான கடனுக்கான உலக வங்கிக்கு காக்குறுதி கொடுத்தப்படி குறித்த காலஅளவில் நிதி ஆதாயம் அடைவதற்காக மாநில மின்சார வாய்க்கால் மேற்கொள்ளவேண்டிய நடவடிக்கைகள்.—மின்சாரம் அனுப்பும் திட்டத்திற்காக உலக வங்கிடமிருந்து கடன் பெற்றுள்ள மாநில மின்சார வாரியங்களும் ஏனைய நிறுவனங்களும் குறிப்பிட்ட தேதிகளுக்குள் நிதி ஆதாயத்தை எடுத்துவது குறித்து கடன் உடன்படிக்கையில் ஏற்றுக்கொண்டுள்ள பொறுப்புகளை நிறைவேற்றும் பொருட்டு அவைகள் தம்மாலான எல்லா முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

8. பெரிய அனல் மின்சார நிலையங்களை இயக்கவும், பேணிவரவும் பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சியளித்தல்—நிகழ்ச்சி நிரல் குறிப்பில் விளக்கியுள்ள நிலை கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டது.

9. மத்திய மின்சார ஆலோசனை மன்றம் ஒன்றை அமைத்தல்.—மத்திய மின்சார ஆலோசனை மன்றம் ஒன்றை அமைக்க வேண்டும் என்னும் செயற்குறிப்புக்கு ஏற்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. மின் உற்பத்தி, பகிர்மானம் வழங்கல், கிராமப்புற மின்வசதித் திட்டங்கள் ஆகியவை குறித்தும் இம் மன்றத்திற்கு அனுப்பப்படும் கொள்கை பற்றிய ஏனையவை குறித்தும் இம் மன்றம் பரிந்துரைக்கும்.

The following statement shows the recommendations made at the Third Conference of State Ministers of Irrigation and Power held in New Delhi, on the 12th and 13th May 1967.

AGENDA ITEMS

RECOMMENDATIONS.

1. *Irrigation development in the Fourth Plan.*—The Third Conference of Irrigation and Power Ministers notes that only about 23 per cent of the sown area is irrigated at present and, with this low intensity, a tropical country like India cannot raise sufficient food grains to feed a vast and growing population. Water is the basic input for agriculture and so it must be supplied to at least 50 per cent of the area. Rice, the principal food crop needs irrigation. Without that, the yield is uncertain and far less. Hence, the first and foremost need is to maximise irrigation facilities. The success of new techniques of farming like the use of better seeds, fertilizers, etc., depends on the availability of assured water in large doses. Therefore, despite the tight resources position, the Conference recommends that funds for irrigation and power projects should be provided on a high priority basis. In particular, the projects in an advanced stage of construction, and which can yield results within the next 2—3 years, should be given over-riding priority, as they will help increase food production immediately and assist in reducing imports.

Adequate funds should also be provided for taking up new schemes in States having a low percentage of irrigation.

1969 மார்ச் 4]

The Third Conference of Irrigation and Power Ministers, taking note of the high cost of construction, and the need for expediting Medium Irrigation works, resolves that the limit of Rs. 2 crores prescribed by Central Government for proforma examination be raised to Rs. 3 crores.

2. *Measures for speedy utilisation of irrigation potential.*—The Third Conference of Irrigation and Power Ministers notes the lag of 3.8 million acres in utilisation of irrigation potential created so far and resolves that the States should carry out a project-wise study of the lag in utilisation and communicate to the Ministry of Irrigation and Power, within a month, the difficulties experienced in developing this potential, steps proposed to be taken to achieve better results, and the assistance required from the Central Government in this regard.

3. *Setting up of an Indian Irrigation Commission.*—It was agreed, in principle, that it would be advisable to set up an Indian Irrigation Commission to assess the progress of development of irrigation in India and to go into the question of future development of irrigation in the Country. The terms of reference of the Commission are to be settled in consultation with the State Governments.

4. *Financial returns from irrigation projects.*—It was generally agreed that in view of the urgent need to raise resources to meet interest and maintenance charges, water-rates should be suitably fixed in the light of the recommendations made by the Nijalingappa Committee so that a portion of the additional income derived by the cultivators from irrigated lands could be recovered. The recommendations of the Nijalingappa Committee have already been commended to the State Government.

5. *Proposed Central Equipment Pool-Administrative arrangements—Manner of utilisation of the equipment.*—It was decided that further action will be taken on receipt of the comments of the State Governments who have already been addressed on the subject in regard to the proposed set-up, realisation of hire charges, etc.

6. *Fourth Plan Power Programme.*—It was the general opinion that the target of raising the installed capacity to 20 million KW at the end of the Fourth Plan may not be adequate and power shortages may continue to exist in some States unless the target is suitably raised in the light of the load survey reports.

It was noted that in some States, there would be deficiency of Power as per the load survey of 1966 and the concerned States were requested to send up proposals as to how they propose to make up the deficiency.

It was recognised that to ensure attainment of physical targets set State Governments should make a study of the various difficulties and bottle-necks in the completion of those projects due for commissioning in 1967-68 and take advance action wherever possible. Similar studies should be made a regular feature.

[1969 மார்ச் 4]

It was felt that the allocation of funds for (i) transmission and distribution schemes and (ii) rural electrification programmes, may not be adequate. In some States utilisation of the available generating capacity was not possible due to the inadequacy of the transmission and distribution system.

It was agreed that inter-State transmission lines should be completed as early as possible to facilitate exchange of power.

7. *Action to be taken by State Electricity Boards to achieve financial returns by particular dates as promised to the World Bank under the Transmission Loan.*—It was agreed that all-out efforts should be made by the State Electricity Board and other participants to the World Bank Transmission Loan to honour the commitments in the loan agreement in regard to achievement of financial returns by the stipulated dates.

8. *Training of personnel for operation and maintenance of large thermal stations.*—The position, as explained in the agenda note, was taken note of.

9. *Formation of a Central Electricity Consultative Council.*—The proposal for setting up of a Central Electricity Consultative Council was approved. The Council will make recommendations on matters relating to generation, supply and distribution of electricity, rural electrification programmes, and other policy matters referred to it for consideration.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1969, மார்ச் 4]

APPENDIX II.

[Vide Answer to Starred Question No. 165 on page 12.]

Serial number and year during which order was placed. (1)	Name of company (2)	Material and quantity ordered. (3)	Value of the order. (4) RS.
1 1965-66	Nil.	Nil.	Nil.
2 1966-67	The Tata Iron and Steel Co., Ltd., Calcutta.	6"×5" R.S.Js.—650 tonnes 8"×6" Do. 1,000 „	} 12,67,200
	Mahendra and Co., Madras-1.	6"×5" R.S.Js.—650 tonnes 8"×6" Do. 1,000 „	
	Seth Nanakchand Shadiram, Madras-1.	6"×5" R.S.Js.—650 tonnes 8"×6" Do. 1,000 „	} 12,67,200
3 1967-68	Nil.	Nil.	Nil.

தொடர் எண்ணும் சாதனங்களைத் தருவிக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்ட ஆண்டும். (1)	வணிக நிறுவனத்தின் பெயர். (2)	தருவிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட பொருள் அளவு. (3)	தருவிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட வற்றின் மதிப்பு. (4) ரூ.
1 1965-66	இஸ்லை.	இஸ்லை.	இஸ்லை.
2 1966-67	டாடா இரும்பு எஃகு கம்பெனி, லிமிடெட், கல்கத்தா.	6"×5" உறுதியான உருக்கு உத்திரங்கள்—650 டன். 8"×6" உறுதியான உருக்கு உத்திரங்கள்—1,000 டன்.	} 12,67,200
	மகேந்திரா கம்பெனி, சென்னை-1.	6"×5" உறுதியான உருக்கு உத்திரங்கள்—650 டன். 8"×6" உறுதியான உருக்கு உத்திரங்கள்—1,000 டன்.	
	சேட் நானக்சந்த் ஷா திராம், சென்னை1.	6"×5" உறுதியான உருக்கு உத்திரங்கள்—650 டன். 8"×6" உறுதியான உருக்கு உத்திரங்கள்—1,000 டன்.	} 12,67,200
3 1967-68	இஸ்லை.	இஸ்லை.	இஸ்லை.

